II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1344 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2019. augusztus 12.)

az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 12. cikkére,

a tagállamokkal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2018. december 6-án az Európai Unióban (a továbbiakban: Unió) tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 10. cikke alapján szubvencióellenes vizsgálatot indított az Indonéziából (a továbbiakban: érintett ország) származó biodízel Európai Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. A Bizottság a vizsgálat megindításáról értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés).

(2) A Bizottság az Európai Biodízeltanács (a továbbiakban: EBB vagy panaszos) által a teljes uniós termelés 32 %-át képviselő gyártók nevében 2018. október 22-én benyújtott panasz nyomán indította el a vizsgálatot. A panaszt a teljes uniós biodízel-termelés 63 %-át képviselő gyártók támogatták.

(3) A szubvencióellenes vizsgálat megindítása előtt a Bizottság értesítette az indonéz kormányt, hogy megfelelő módon dokumentált panaszt érkezett be a Bizottsághoz, és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban konzultációra kérte fel az indonéz kormányt. Az indonéz kormány elfogadta a konzultációra irányuló felkérést, és a konzultációra 2018. december 3-án sor is került. Az indonéz kormánnyal folytatott konzultáció során, valamint az azt követő levélváltások alkalmával a Bizottság kellően megismerte az indonéz kormány által tett észrevételeket. Mindazonáltal nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni.

(4) Az eljárás megindításáról szóló értesítést követően a Bizottság észrevételeket kapott e vonatkozásban a Wilmar csoporttól, egy exportáló gyártótól (a továbbiakban: Wilmar). Észrevételeiben a Wilmar azt állította, hogy:

a) a panasz nem tartalmaz a támogatásra vonatkozó elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy az eljárás megindítását indokolja;

b) az indonéz kormány nem hozott létre támogatási programot a biodízel ágazat javára; valamint

c) még ha az indonéz kormány rendelkezne is támogatási programmal, a Wilmar e program alapján nem részesült támogatásban.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 55. o.
([2]) HL C 439., 2018.12.6., 16. o.

(5) Az indonéz kormány a vizsgálat későbbi szakaszában hasonlóképpen azzal érvelt, hogy a panasz nem tartalmaz a támogatásra vonatkozó elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy az eljárás megindítását indokolja.

(6) A panaszban azonosított különböző támogatási programokra hivatkozással a Wilmar előzetesen azt állította, hogy az EBB nem szolgált elegendő bizonyítékkal a támogatás fennállására vonatkozóan, ezért a panasz megalapozatlan.

(7) A Wilmar kifejezetten az indonéz kormány által a nyers pálmaolajra (a továbbiakban: CPO) kivetett exportadóra és illetékre hivatkozással azt állította, hogy a panaszos nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot az indonéz CPO-termelőknek az indonéz kormány általi szükséges megbízására vagy utasítására vonatkozóan.

(8) A Wilmar azt állította továbbá, hogy a panaszban azonosított támogatási programok egyike sem exporttámogatás. Ezenkívül a Wilmar szerint az állítólagos támogatási programok nem arra ösztönzik az indonéz biodízelgyártókat, hogy exportra értékesítsenek biodízelt, e gyártók ehelyett arra törekednek, hogy elérjék a biodízel ásványi dízellel való keverésére vonatkozó belföldi indonéz célértékeket. ([3])

(9) A Wilmar végül azt állította, hogy a panasz nem szolgált elegendő bizonyítékkal az Unióba érkező indonéz biodízel-behozatal által okozott jelentős kár bekövetkezésének lehetőségére vonatkozóan, és az indonéz biodízel-behozatal mindenesetre nem okozott ilyen kárt.

(10) A kárt okozó támogatással kapcsolatban a vizsgálat megindítási szakaszában rendelkezésre álló bizonyítékot illetően a Bizottság elérhetővé tette a panasz nyilvános verzióját, és a bizonyítékok elégséges voltáról szóló feljegyzésben elemzést készített az említett szakaszban rendelkezésre álló bizonyítékokról, amelyek alapján a vizsgálat megindult. Ezért a Wilmar állításával ellentétben a Bizottság úgy ítélte meg, és a feljegyzésben alá is támasztotta, hogy a kárt okozó támogatás fennállására utaló elegendő bizonyíték állt rendelkezésre.

(11) 2019. június 19-én a Bizottsághoz beadvány érkezett a Wilmartól, amelyben a Wilmar többek között azzal érvelt, hogy nem áll fenn az uniós gazdasági ágazatot az indonéz biodízel-behozatal következtében érő jelentős kár bekövetkezésének lehetősége.

(12) Az eljárás megindításáról szóló értesítés ugyanakkor rögzítette, hogy az ideiglenes ténymegállapítások szakaszával kapcsolatos információkat az értesítés közzétételétől számított 70 napon belül kell benyújtani. Ez a határidő 2019. február 14-én lejárt. Ezért a beadvány kár bekövetkezésének lehetőségével foglalkozó részével az ideiglenes szakaszban nem lehetett foglalkozni, így azzal a Bizottság ehelyett a vizsgálat végleges szakaszában fog foglalkozni. Ezenkívül az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.2. pontja rögzítette, hogy a panaszra – ideértve a kárt és az ok-okozati összefüggést érintő kérdéseket is – vonatkozó észrevételeket az értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell benyújtani. A Bizottság felkéri azon érdekelt feleket, akik 2019. február 14-ét követően nyújtottak be írásbeli beadványt vagy szolgáltattak adatokat, hogy az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó észrevételeikkel együtt jelezzék, hogy e beadványokat a jelenlegi vizsgálat szempontjából még relevánsnak tartják-e, feltüntetve, hogy ezen információkat a Bizottság hogyan vegye figyelembe a végleges szakaszban.

1.2. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(13) A támogatás és a kár vizsgálata a 2017. október 1. és 2018. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárra vonatkozó értékelés szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2015. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki. A Bizottság a vizsgálati időszakot követő adatokat is megvizsgálta, amennyiben ezt indokoltnak tartotta.

1.3. **Érdekelt felek**

(14) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett külön tájékoztatta a panaszost, a többi ismert uniós gyártót, az ismert exportáló gyártókat és az indonéz kormányt, az ismert importőröket, a beszállítókat és a felhasználókat, a kereskedőket, továbbá az érintettként ismert szervezeteket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(15) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a vizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére.

([3]) E rendelet szövegében az „ásványi dízel” kifejezés a fosszilis alapú, hagyományos dízelre utal.

1.4. **Mintavétel**

(16) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 27. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.4.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(17) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A mintát a Bizottság a termelés azon legmagasabb reprezentatív mennyisége alapján választotta ki, amely a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható volt.

(18) Az ideiglenes minta három uniós gyártóból állt, és a földrajzi eloszlás szempontjából is széles kört fedett le. A mintában szereplő uniós gyártók az uniós gazdasági ágazat teljes termelési volumenének több mint 18 %-át tették ki. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban.

(19) A Bizottsághoz az ideiglenes mintával kapcsolatban a Wilmartól érkeztek észrevételek. A Wilmar a mintaméretre tett észrevételt, kifejtve, hogy három gyártó nem jelent elég nagy mintát, és kérte, hogy egy két gyártóból álló másik vállalatcsoportot, a Biopetrolt is vegyék fel az uniós gyártók mintájába.

(20) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a biodízel három legnagyobb uniós gyártójából álló minta (földrajzi szempontból is) reprezentatív, és nagyobb mintát a rendelkezésre álló idő alatt nem lehetne megfelelően megvizsgálni. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

1.4.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(21) A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkérte a független importőröket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat.

(22) Két független importőr nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az egyikük elhanyagolható mennyiségeket importált, és azokat a vizsgálati időszak alatt nem értékesítette tovább, így a Bizottság csak a másik független importőrt vizsgálta. Az együttműködő független importőrök kis számára tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy nincs szükség mintavételre.

1.4.3. *Mintavétel az indonéziai exportáló gyártók körében*

(23) A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkért minden indonéziai exportáló gyártót, hogy nyújtsa be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Emellett a Bizottság felkérte az indonéz hatóságokat, hogy nevezzék meg azokat az esetleges további exportáló gyártókat, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, és/vagy vegyék fel velük a kapcsolatot.

(24) Az érintett ország négy exportáló gyártója bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy felvegyék a mintába. A válaszoló vállalatok vagy vállalatcsoportok a vizsgálati időszak Unióba irányuló kiviteleinek 100 %-áért feleltek. Az exportáló gyártók korlátozott számára és a nagy fokú együttműködésre tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy nem végez mintavételt, hanem minden indonéziai exportáló gyártót megvizsgál.

1.4.4. *A kérdőívre adott válaszok és az ellenőrző látogatások*

(25) A Bizottság kérdőíveket küldött az indonéz kormánynak, a négy exportáló gyártónak, a mintában szereplő három uniós gyártónak és két független biodízel-importőrnek.

(26) Az indonéz kormány, az összes exportáló gyártói csoport, a mintában szereplő összes uniós gyártó, valamint mindkét független importőr benyújtotta a kérdőívre adott válaszait a Bizottságnak.

(27) A Bizottság a támogatás, az abból eredő kár (a kár bekövetkezésének lehetőségét is ideértve) és az uniós érdek megállapításához szükségesnek ítélt valamennyi információt megkísérelte beszerezni és ellenőrizte. Ellenőrző látogatásra került sor az indonéz kormánynál, az Indonéz Köztársaság Kereskedelmi Minisztériumánál Jakartában, amelyen részt vettek más érintett minisztériumok hivatalnokai is.

(28) Az alaprendelet 26. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

uniós gyártók és velük kapcsolatban álló vállalatok:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) és Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spanyolország,

— Saipol, Grand-Couronne, Franciaország,

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Lipcse, Németország;

független importőr:

— Gunvor BV, Genf, Svájc; ([4])

indonéziai exportáló gyártók és velük kapcsolatban álló vállalatok:

— Wilmar csoport:

  — PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan,

  — PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan,

  — Wilmar Trading Pte. Ltd., Szingapúr,

— Musim Mas csoport:

  — PT Intibenua Perkasatama, Medan,

  — PT Musim Mas, Medan,

  — Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Szingapúr,

  — Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spanyolország,

  — IM Biofuel Italy S.R.L., Milánó, Olaszország,

— PT Ciliandra Perkasa, Jakarta, és First Resources Trading Pte. Ltd., Szingapúr,

— Permata csoport:

  — PT Pelita Agung Agrindustri, Medan,

  — PT Permata Hijau Palm Oleo, Medan,

  — Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd., Szingapúr.

(29) A kérdőívekre adott válaszokat, a hiánypótlásra felhívó leveleket és az ellenőrző látogatásokat követően a (219)–(227) preambulumbekezdésben részletesebben kifejtetteknek megfelelően a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormány és a Wilmar nem működött együtt teljes mértékben a vizsgálat során. Közelebbről:

a) a PT Perkebunan Nusantara (a továbbiakban: PTPN), egy teljes mértékben az indonéz kormány tulajdonában álló CPO-termelő, a megadott határidőn belül nem válaszolt az indonéz kormány kérdőívének B. függelékére annak ellenére, hogy az egyik olyan vállalkozás volt, amelyet felkértek a válaszadásra; és

b) a Wilmar nem adott teljes körű választ a hiánypótlásra felhívó levél 2. táblázatára, közelebbről, csak részlegesen szolgáltatta a kért adatokat.

(30) A Bizottság ezért a 28. cikk szerinti levelet intézett mind az indonéz kormányhoz, mind a Wilmar csoporthoz, azon konkrét információkra korlátozódóan, amelyeket nem szolgáltattak. Így a Bizottság a hiányzó információk tekintetében a rendelkezésre álló tényeket használta fel.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **Az érintett termék**

(31) Az érintett termék: az Indonéziából származó, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában (közismert nevén: biodízel, a továbbiakban: érintett termék).

(32) A vizsgálat rámutatott arra, hogy az Indonéziában előállított biodízel elsődlegesen pálmaolajból kinyert pálmaolaj-metil-észter (a továbbiakban: PME). Az Unióban előállított biodízel ehelyett főként repce-metil-észter (a továbbiakban: RME), de készülhet más alapanyagból is, ideértve a hulladékolajokat, valamint a szűzolajokat is.

([4]) A svájci székhelyű független importőr ellenőrzésére az EU-ba érkező behozatal tekintetében került sor.

(33) A PME és az RME egyaránt a zsírsav-monoalkil-észterek kategóriájába tartozik. Az „észter" kifejezés a növényi olajok átészterezésére, azaz az olaj alkohollal való keverésére utal, amelynek következtében biodízel és melléktermékként glicerin keletkezik. A „metil" kifejezés a metanolra, a szóban forgó folyamatban leggyakrabban használt alkoholra utal. A zsírsav-monoalkil-észterekre zsírsav-metil-észterekként vagy FAME-ként is szoktak hivatkozni.

(34) Bár a PME és az RME is zsírsav-monoalkil-észter, részben eltérő fizikai és kémiai tulajdonságokkal, így különösen eltérő hidegszűrhetőségi határhőmérséklettel (a továbbiakban: CFPP) rendelkeznek. A CFPP az a hőmérséklet, amelyen egy adott üzemanyag egyes üzemanyag-komponensek kristályosodása vagy zselésedése miatt eltömíti az üzemanyagszűrőt. Az RME esetében a CFPP lehet – 14 °C, míg a PME esetében körülbelül 13 °C. A piac a meghatározott CFPP-jű biodízelt gyakran „FAMEX" alakban írja le, például FAME0 vagy FAME5.

(35) Az érintett termék jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kódok: 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 és 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-kódok: 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 és 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC-kód: 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC-kódok: 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 és 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC-kódok: 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 és 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC-kódok: 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 és 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC-kódok: 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 és 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC-kódok: 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 és 3824 99 92 20), 3826 00 10 és ex 3826 00 90 (TARIC-kódok: 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 és 3826 00 90 30) KN-kódok alá tartozik.

2.2. **A hasonló termék**

(36) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, továbbá az alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

a) az érintett termék;

b) az Indonéziában gyártott és az indonéziai belföldi piacon értékesített termék;

c) az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(37) Következésképp a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen vizsgálat céljára ezek a termékek az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében hasonló termékek.

3. **TÁMOGATÁS**

3.1. **A jelenlegi vizsgálat hatálya alá tartozó támogatások és támogatási programok**

(38) A rendelkezésre álló információk alapján, ideértve a panaszban, az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a Bizottság által összeállított kérdőívre adott válaszokban szereplő információkat, a Bizottság megvizsgálta az indonéz kormány következő támogatási programjain keresztül nyújtott állítólagos támogatást:

a) közvetlen transzferek, így a biodízel-támogatási alapból nyújtott közvetlen támogatások;

b) a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátásán keresztül a biodízel-ágazatnak nyújtott kormányzati támogatás;

c) kormányzati bevételek elengedésén vagy be nem szedésén, így a tőzsdén jegyzett beruházásokra vonatkozó jövedelemadó-kedvezményeken, az ipari ingatlanok támogatásán, az úttörő iparágaknak biztosított adókedvezményeken, az importvám-mentességi rendszeren és a héafizetés alóli mentességen keresztül a biodízel-ágazatnak nyújtott kormányzati támogatás;

d) az Indonéz Eximbank által kedvezményes feltételek mellett nyújtott exportfinanszírozás és garanciák.

3.2. **A biodízel-ágazatnak a biodízel-támogatási alapból nyújtott közvetlen támogatásokon keresztül nyújtott kormányzati támogatás**

3.2.1. *A panasz és a támogatási program*

(39) A panaszos azt állította, hogy az indonéz kormány oly módon támogatja a biodízel-ágazatot, hogy vissza nem térítendő támogatást nyújt az indonéz biodízelgyártóknak az indonéz kormány biodízelre vonatkozó referenciaára és a dízelolaj referenciaára, vagyis azon ár közötti különbségnek megfelelő összegben, amely áron az olajtársaságok dízelolajat vásárolnak.

(40) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a biodízel-támogatási alapot, amely az olajpálma-telepítési alap (a továbbiakban: OPPF) részét képezi, a 61/2015. sz. elnöki rendelet hozta létre 2015-ben.

(41) A 61/2015. sz. elnöki rendelet egy ügynökséget bízott meg a 133/PMK.05/2015. sz. pénzügyminiszteri rendelet alapján a pálmaolaj-áruk kivitelét terhelő exportilleték beszedésével, nevezetesen az olajpálma-telepítési alap kezelő ügynökségét (a továbbiakban: kezelő ügynökség).

(42) A pálmaolaj-termékeket terhelő exportilletékeken keresztül a vámhatóságok által beszedett pénz alkotja az OPPF forrásait, és az OPPF-et formálisan a kezelő ügynökség irányítja.

(43) Minél magasabban helyezkedik el egy adott termék az értékláncban, annál magasabb az exportilleték: a CPO-t terhelő exportilleték a vizsgálati időszakban 50 USD/tonna, míg a származékok esetén, a biodízelt is ideértve, 20 USD/tonna értéket tett ki.

(44) A 24/2016. és a 26/2016. sz. elnöki rendelettel az indonéz kormány pontosította, hogy a biodízel-támogatási alap megbízatása kiterjed a biodízel belföldi piacon történő beszerzésére és hasznosítására. Az indonéz kormány rögzítette különösen, hogy az OPPF-et a kormányzati szervek által kijelölt szervezetek biodízel-beszerzéseinek támogatására kell használni.

(45) Pontosabban, a 26/2016. sz. elnöki rendelet 9. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy „[a]z EBTKE főigazgatója kijelöli azt a benzinüzemanyag-szervezetet, amely az alapkezelő ügynökség irányítóbizottsága által meghatározott politikának megfelelően az alapkezelő ügynökség finanszírozási keretrendszerének 4. cikke értelmében elvégzi a biodízel beszerzését”, az ezt követő 9. cikk (8) bekezdése szerint pedig „[a] miniszter (7) bekezdés szerinti jóváhagyása alapján az EBTKE főigazgatója a miniszter nevében kijelöli: a) azokat a biodízelgyártókat, amelyek részt vesznek a biodízel beszerzésében; és b) az egyes biodízelgyártók számára meghatározott biodízel-mennyiséget”. A kezelő ügynökség irányítóbizottsága továbbá kizárólag az indonéz kormány különböző minisztériumainak tisztviselőiből áll.

(46) Azon biodízelgyártókat, amelyek a részvétel mellett döntenek, és amelyek részére e rendelet alapján kvótát állapítanak meg, arra vonatkozó kötelezettség terheli, hogy a havi biodízel-mennyiséget az úgynevezett „benzinüzemanyag-szervezet” részére értékesítsék. Az indonéz kormány eddig a következőket jelölte ki benzinüzemanyag-szervezetként:

a) PT Pertamina (a továbbiakban: Pertamina), egy állami tulajdonban lévő olaj- és gázvállalat, és

b) PT AKR Corporindo Tbk (a továbbiakban: AKR), egy magántulajdonban levő olaj- és gázvállalat.

(47) Az OPPF különös fizetési mechanizmust irányoz elő, amelynek keretében a Pertamina (és bizonyos kis mennyiségek esetében az AKR) a biodízelgyártóknak a dízel referenciaárát fizeti ki (a biodízel tényleges ára helyett, amely a vizsgálati időszakban magasabb lett volna), míg a dízel e referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbséget a kezelő ügynökség fizeti ki a biodízelgyártóknak az OPPF-ből.

(48) A dízel és a biodízel referenciaárát az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter a 61/2015. sz. elnöki rendelet 19. cikke értelmében a következőképpen határozza meg:

a) A dízel referenciaára a Platts Singapore által az olajra vonatkozóan jelentett árakon (MOPS) ([5]), valamint a dízel indonéziai előállítási költségén alapul.

b) A 2026/2017. sz. pénzügyminiszteri rendelet értelmében a biodízel referenciaára a CPO belföldi árán alapul, amelyhez hozzáadják az átalakítási költségeket (2017. május 5-ig 125 USD/tonna, azóta pedig 100 USD/tonna összegben). Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány kifejtette, hogy a CPO belföldi árához hozzáadott átalakítási költségek összegét évente felülvizsgálják, ez azonban nem feltétlenül vezet az összeg módosításához. Az indonéz kormány kifejtette ugyanis, hogy amennyiben az éves felülvizsgálat azt mutatja, hogy az átalakítási költség összege még megfelelő, azt nem módosítják.

(49) Pontosabban, minden biodízelgyártó – az összes exportáló gyártót is beleértve – kiszámlázza a Pertaminának (vagy adott esetben az AKR-nek) azt a biodízel-mennyiséget, amelyet a vevő a keverési kötelezettség alapján köteles felhasználni, és a Pertamina (vagy AKR) kifizeti a gyártónak a dízel adott időszakra vonatkozó referenciaárát. A vizsgálat azt mutatta, hogy a biodízelgyártók értékesítéseinek túlnyomó többsége a Pertamina részére történt, kis része pedig az AKR részére. Az AKR részére történő értékesítések továbbá az árakat és minden más kapcsolódó feltételt illetően teljes mértékben azonosak voltak a Pertamina részére történő értékesítésekkel. Következésképpen a Bizottság az alábbi elemzését a Pertamina részére történő értékesítésekre összpontosította.

([5]) A MOPS (amely a Mean of Platts Singapore rövidítése) az S&P Global Platts által közzétett, szingapúri alapú olajtermékekre vonatkozó árbecslések átlaga.

(50) A biodízelgyártó ahhoz, hogy megtérítsék részére a Pertamina és az AKR által fizetett (a dízel referenciaárán alapuló) ár és a biodízel referenciaára közötti különbséget, ezt követően egy további számlát küld a kezelő ügynökségnek ugyanarról a mennyiségről, mellékelve bizonyos dokumentumok listáját. Amint a kezelő ügynökség megkapta a számlát, és az abban szereplő információk ellenőrzését követően a kezelő ügynökség kifizeti az adott biodízelgyártónak a dízel referenciaára (amelyet a Petramina vagy adott esetben az AKR kifizetett) és a biodízel adott időszakra vonatkozóan meghatározott referenciaára közötti különbséget.

(51) E vizsgálat során a Bizottság megvizsgálta, hogy az indonéz kormány által annak érdekében elfogadott intézkedések, hogy az indonéz biodízel-ágazatot a kezelő ügynökség kifizetésein keresztül támogassa, kiegyenlíthető támogatásnak minősülnek-e.

(52) A kiegyenlíthető támogatás meglétének megállapításához három tényezőnek kell fennállnia: a) pénzügyi hozzájárulás vagy jövedelempótlás/ártámogatás; b) gazdasági előny, és c) egyedi jelleg (az alaprendelet 3. cikke).

3.2.2. *Elemzés*

3.2.2.1. Pénzügyi hozzájárulás

(53) Kiindulásként a Bizottság megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt valamennyi exportáló gyártó úgy döntött, hogy részt vesz a biodízel beszerzésében, így őket arra vonatkozó kötelezettség terhelte, hogy a Pertamina és az AKR részére biodízelt értékesítsenek. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a vizsgálati időszak alatt a biodízel referenciaára magasabb volt, mint az ásványi dízel referenciaára. Ennek következtében a vizsgálati időszak alatt valamennyi exportáló gyártó kifizetésben részesült az OPPF-ből.

(54) Az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontja rögzíti, hogy a kormányzat pénzügyi hozzájárulást nyújt, amennyiben a kormányzat gyakorlata közvetlen transzfereket foglal magában. A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás rendelkezésével összhangban az alaprendelet 2. cikke rögzíti, hogy a „kormányzat" a származási ország vagy az exportáló ország kormányát vagy bármilyen illetékes közjogi szervét jelenti.

(55) A WTO Fellebbezési Testülete az Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Kína) jelentésében megállapította, hogy a „közjogi szerv" kifejezés olyan szervezetet jelent, amely kormányzati hatáskörrel rendelkezik, ilyen hatáskört gyakorol, vagy ilyen hatáskörrel ruházták fel ([6]).

(56) A Bizottság megállapította, hogy az OPPF-et az indonéz kormány aktusa hozta létre, és az indonéz kormány a kezelő ügynökség számára kifejezetten előírta azt a kötelezettséget, hogy a biodízelgyártók részére kifizetéseket teljesítsen.

(57) Először: a 66/2018. sz. elnöki rendelet 11. cikke a következőképpen kiterjesztve határozta meg az OPPF hatókörét: „(1) Az összegyűjtött alapot a következők céljára kell felhasználni: a) az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó emberi erőforrások fejlesztése; b) az olajpálma-telepítéssel kapcsolatos kutatás-fejlesztés; c) az olajpálma-telepítés népszerűsítése; d) az olajpálma-telepítés megújítása; és e) az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó létesítmények és infrastruktúrák. (2) Az összegyűjtött alap (1) bekezdésben említett célokra történő felhasználása, ideértve az olajpálma-telepítés élelmezési célú termékeinek szállítása, az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó downstream ágazatok fejlesztése, valamint biodízel beszerzése és felhasználása céljára történő felhasználást."

(58) Másodszor: e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten rögzíti, hogy „az alapnak a 11. cikk (2) bekezdésében említett biodízel szolgáltatására és hasznosítására történő felhasználása a dízel piaci indexára és a biodízel piaci indexára közötti különbség fedezésére szolgál".

(59) Ezért a Bizottság megállapította, hogy az OPPF-et végrehajtó jogi aktusok kifejezetten megerősítik, hogy az OPPF forrásait a biodízelgyártók javára kell felhasználni.

(60) E célra az indonéz kormány a 61/2015. elnöki rendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében feljogosította a kezelő ügynökséget a pálmaolajra és származékaira kivetett exportilletékek és exportadók felhasználására, valamint a biodízel beszerzésére és felhasználására vonatkozó kötelezettséget írt elő. A beszedést azonban a gyakorlatban a vámhatóságok végzik. A Bizottság ezért azt az álláspontot képviseli, hogy a kezelő ügynökség kormányzati hatáskörrel rendelkezik, ilyen hatáskört gyakorol, vagy ilyen hatáskörrel ruházták fel.

([6]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok*, WT/DS379/AB, 2011. március 11., 317. pont. Lásd még: a Fellebbezési Testület jelentése, Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett kiegyenlítő vámok, WT/DS437/AB/RW, elfogadva: 2019. július 16., 5.96. pont.

(61) Következésképpen a Bizottság megállapította, hogy a fentiekben bemutatott jogi keret a biodízel-ágazat tekintetében ténylegesen kormányzati funkciók gyakorlásával bízza meg a kezelő ügynökséget. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kezelő ügynökség az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontjával együtt értelmezett 2. cikke b) pontjának értelmében, valamint a WTO idevágó ítélkezési gyakorlatával összhangban közjogi szervként jár el.

(62) A szükséges „közvetlen transzfereket" illetően a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a kezelő ügynökség azt követően, hogy kézhez kapta a biodízelgyártók számláját, a megfelelő dokumentációval ([7]) együtt, és elvégezte a megfelelő ellenőrzéseket, az esedékes összeget (vagyis a dízel referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbséget) közvetlenül kifizeti a biodízelgyártók részére. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy sem az indonéz kormány, sem az összes exportáló gyártó nem vitatta, hogy a kezelő ügynökség közvetlen pénzbeli kifizetéseket/banki átutalásokat teljesített a Pertaminának és az AKR-nek biodízelt értékesítő gyártók részére a Pertamina és az AKR által az ásványi dízelért fizetett referenciaár és a biodízel referenciaár közötti különbség fedezése érdekében. A Bizottság ezért megállapította, hogy a kezelő ügynökség által nyújtott vissza nem térítendő támogatások az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontja értelmében vett „közvetlen transzfernek" minősülnek.

(63) E tekintetben el kell utasítani az indonéz kormány által előadott azon érvet, hogy a kezelő ügynökség által a biodízelgyártó részére teljesített kifizetéshez használt pénzügyi források teljes mértékben magánforrásból származnak, ezért nincs szó pénzügyi hozzájárulásról. A Bizottság megjegyezte ugyanis, hogy az alaprendelet – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodással összhangban – nem veszi figyelembe a kormányzat általi transzfer tárgyát képező források eredetét vagy jellegét (állami vagy magán). A pénzügyi hozzájárulás fennállásának értékelése ehelyett azon ügylet jellegének mérlegelésével jár, amelynek révén a kormányzat valamely gazdasági értéket ad át. Másként fogalmazva: az releváns, hogy a transzfer az államnak legyen betudható (a magánszereplők belátása szerint felhasznált magánforrásokkal ellentétben). ([8]) Az ügyletek széles köre tartozik az 1. cikk 1.1. bekezdése a) (1) pontjában szereplő „pénzügyi [hozzájárulás]" körébe. Az 1. cikk 1.1. bekezdése a) (1) pontjának i. és ii. alpontja szerint pénzügyi támogatás nyújtható a kormányzat általi közvetlen transzfer révén, vagy az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedése révén ([9]). Amint azt a Bizottság már kifejtette, a kezelő ügynökség közjogi szervként az – állami és magánszereplőkre kivetett exportilletékek és exportadók kötelező beszedése révén finanszírozott – OPPF-ből közvetlen transzfert teljesített a biodízelgyártók részére, így teljes mértékben eleget tett a pénzügyi hozzájárulás Fellebbezési Testület általi meghatározásának.

(64) A fentieken kívül a Bizottság megállapította továbbá, hogy az OPPF rendelkezésére álló források a CPO-ra és annak származékaira kivetett exportilletékek és exportadók beszedéséből származnak. Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány kifejtette, hogy az exportilletéket a vámhatóságok szedik be az áruk exportálása előtt, és azon állítása ellenére, hogy azt kizárólag az OPPF finanszírozása céljára szedik be, nem tudta bizonyítani, hogy a beszedés az indonéz kormány külön számláin kívül történik. Ellenkező értelmű bizonyítékok hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az illetéket az állam általános költségvetésének részeként szedik be. Az, hogy az illetéket ezt követően az OPPF-hez irányítják, csupán annak módja, ahogy az indonéz kormány az exportilletékekből és exportadókból származó állami bevételt felhasználja. Az OPPF-et mindenesetre olyan források alkotják, amelyeket az indonéz kormány által kivetett exportilletékek és exportadók révén szednek be, és a forrásokat a kezelő ügynökség ellenőrzi. Ezért ezek állami forrásnak minősülnek, függetlenül attól, hogy az állami költségvetés szerves részét képezik-e.

(65) Ami az indonéz kormány azon érvét illeti, hogy az OPPF által a biodízelgyártóknak nyújtott transzfer nem biztosít gazdasági előnyt a kedvezményezetteknek, mivel a biodízelgyártók többet fizettek be az OPPF-be, mint amennyit kaptak belőle, a Bizottság a következőket jegyzi meg. Először: az OPPF hatóköre tágabb a biodízel-ágazat támogatásánál. Az OPPF inkább az indonéz kormány szélesebb körű, a pálmaolaj egész értékláncát átfogó

([7]) Az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter 26/2006. sz. rendeletének 13. cikke értelmében a biodízelgyártónak a következő dokumentációt kell mellékelnie a számlához: i. az Új Megújuló Energia és Energiamegtakarítás Főigazgatóságnak (a továbbiakban: EBTKE) a miniszter nevében hozott, arról szóló határozatának másolata, hogy a társaság jogosult részt venni a biodízel beszerzésében, valamint az adott vállalatok kapacitása alapján a vonatkozó meghatározott biodízel-mennyiség; ii. a Pertamina és az adott biodízelgyártó közötti, a biodízel beszerzéséről szóló szerződés másolata; iii. a Pertamina és az adott biodízelgyártó által aláírt és az indonéz kormány által lebélyegzett tanúsítvány, amely a szállított/forgalmazott biodízel rendeltetési helyére, mennyiségére és típusára, valamint a szállítási díjak összegére vonatkozó információkat tartalmaz; valamint iv. az alapkezelő ügynökség és az adott biodízelgyártó közötti megállapodás másolata.

([8]) A Fellebbezési Testület jelentése, Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok, WT/DS379/AB/R, elfogadva: 2011. március 25., DSR 2011:V, 2869. o., 284. és 309. pont.

([9]) A Fellebbezési Testület jelentése, Egyesült Államok – Végleges kiegyenlítő vám meghatározása bizonyos, Kanadából származó puhafatermékekre – A vitarendezési egyetértés 21. cikke (5) bekezdésének Kanada általi igénybevétele, WT/DS257/AB/RW, elfogadva: 2005. december 20., DSR 2005:XXIII, 11357. o., 52. pont.

politikájának kifejeződése. Termékének exportálásakor ugyanis a CPO-t (és a feldolgozott termékeket) exportáló minden exportőr befizeti az illetéket az alapba. A CPO számos különböző területen felhasználható, például az élelmiszer-, a kozmetikai és a vegyiparban. Az OPPF céljára beszedett exportilletékek ezért nem kizárólag a biodízel-ágazatnak teljesített transzferekhez kapcsolódnak, így nem írhatók jóvá automatikusan azok terhére.

(66) Másodszor: amint az a (64) preambulumbekezdésben már kifejtésre került, a kezelő ügynökség által felhasznált források teljes mértékben az indonéz kormány általános költségvetéséből származnak (ezeket a forrásokat az OPPF-hez rendelik hozzá). Az exportilleték beszedését a vámhatóságok végzik, és az illetékeket az állam általános költségvetésébe fizetik be. A felhasznált források tehát nem egyenértékűek a biodízelgyártók által teljesített olyan önkéntes befizetésekkel, amelyeket aztán teljes egészében a biodízelgyártók javára használnak fel (a biodízelgyártók semmiféle döntési lehetőséggel nem rendelkeznek, hiszen nincs beleszólásuk az OPPF felhasználásának módjába). A forrásokat az indonéz kormány kötelező exportilletékeken és exportadókon keresztül szedi be, amelyek egy részét a biodízelgyártók fizetik, más részét pedig a CPO-termelők és a kapcsolódó CPO-termékeket előállító egyéb termelők. Az indonéz kormány ezt követően dönt úgy, hogy ezeket a forrásokat az OPPF-en keresztül a biodízel-gyártók javára fordítja.

(67) A Bizottság megjegyezte azt is, hogy a kérdőívre adott válaszaikban az exportáló gyártók jelezték, hogy a biodízel előállítása során felhasznált CPO nagy része helyi termelésből származik, így sem exportadó, sem exportilleték nem terheli. A Bizottság ezért feltételezte, hogy az a CPO-kivitel, amely után az exportáló gyártók (vagy pontosabban a velük kapcsolatban álló CPO-termelők) exportadót és -illetéket fizettek, a biodízel értékláncától eltérő értékláncokhoz kapcsolódott.

(68) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány által az ilyen kivitel után beszedett exportadók és -illetékek nem kapcsolódnak a biodízel-ágazathoz, ezért el kell utasítani az indonéz kormány azon érvét, amely szerint az OPPF nem biztosít gazdasági előnyt a kedvezményezetteknek, mert a biodízelgyártók többet fizettek be az OPPF-be, mint amennyit kaptak belőle. Az indonéz kormány állításával ellentétben a biodízel értékláncát illetően az exportáló gyártók éppen hogy jobban jártak abban az értelemben, hogy többet kaptak az OPPF-ből, mint amennyit abba befizettek.

(69) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kezelő ügynökség által a biodízelgyártóknak teljesített kifizetések az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának i. alpontja értelmében „a kormányzat által közvetlen transzferek formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak" minősülnek. Nem vitatott, hogy a Pertamina és az AKR általi, a keverési követelményeknek megfelelő biodízel-vásárlások során a kezelő ügynökség fedezte az Pertamina és az AKR által (az ásványi dízel referenciaára alapján) fizetett ár és a biodízel (magasabb) referenciaára közötti különbséget. E tekintetben a biodízelgyártók e különbségnek megfelelő mértékű vissza nem térítendő támogatást kaptak az indonéz kormánytól. ([10])

3.2.2.2. Gazdasági előny

(70) Az alábbiakban kifejtett okokból a Bizottság megállapította, hogy a kezelő ügynökség által teljesített közvetlen transzferek gazdasági előnyhöz juttatják az exportáló gyártókat.

(71) Az exportáló gyártókat ugyanis jobb helyzetbe hozzák, mint amilyen helyzetben a program nélkül lennének. Egyszerűen fogalmazva, a kezelő ügynökség által teljesített transzferek vissza nem térítendő támogatásnak minősülnek, és a piac nem biztosít ingyenes, vissza nem térítendő támogatást. E vissza nem térítendő támogatások jobb helyzetbe hozzák a biodízelgyártókat, mint amilyen helyzetben a piacon egyébként lettek volna ([11]). A program hiányában a biodízelgyártók csak az ásványi dízel árának megfelelő kifizetésben részesülnének a Pertaminától és az AKR-től.

(72) A fentiekre tekintettel a Bizottság szerint az az összeg, amelyet a kezelő ügynökség fizetett a biodízelgyártóknak annak érdekében, hogy az értékesített biodízelért a dízel Pertamina által fizetett referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbséget fedezze, az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a biodízelgyártóknak juttatott gazdasági előnynek minősül.

([10]) Lásd: a Fellebbezési Testület jelentései, Kanada – A megújulóenergia-termelési szektort érintő bizonyos intézkedések / Kanada – Az átvételi árra vonatkozó programhoz kapcsolódó intézkedések, WT/DS412/AB/R / WT/DS426/AB/R, elfogadva: 2013. május 24., DSR 2013:I, 7. o., 5.119. és 5.120. pont.

([11]) A vizsgálóbizottság jelentése, Egyesült Államok – A közép-amerikai gyapotra vonatkozó támogatások, WT/DS267/R, Add.1–Add.3 és Corr.1, elfogadva: 2005. március 21., a Fellebbezési Testület WT/DS267/AB/R jelentésével módosított változatában, DSR 2005:II, 299. o., 7.1116. pont.

3.2.2.3. Egyedi jelleg

(73) A Bizottság először is megjegyezte, hogy az OPPF korlátozott számú ágazatnak áll rendelkezésére, amelyek mindegyike a CPO értékláncához kapcsolódik. Ez a korlátozás közvetlenül az alkalmazandó jogszabályokból következik. Először: a pálmaolaj értékláncának támogatása az OPPF-et létrehozó 61/2015. sz. elnöki rendelet kifejezett fő célja. A rendelet preambuluma rögzíti, hogy az OPPF-re azért van szükség, mert „az olajpálma-telepítés folyamatos fejlesztésének biztosításához nemzeti stratégiára van szükség, amelyet az olajpálma-telepítés folyamatos fejlesztését szolgáló alap kezelése támaszt alá". A jogszabály az 1. cikkében tovább pontosítja, hogy „az olajpálma-telepítés magában foglalja a természeti erőforrások kezelésére irányuló minden tevékenységet, az emberi erőforrásokat, a termelési létesítményeket, felszerelést és gépeket, a termesztést, betakarítást, feldolgozást, valamint az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó marketinget".

(74) A 11. cikk ezt követően rögzíti, hogy „Az összegyűjtött alapot a következőkhöz kell felhasználni: a) az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó emberi erőforrások fejlesztése; b) az olajpálma-telepítéssel kapcsolatos kutatás-fejlesztés; c) az olajpálma-telepítés népszerűsítése; d) az olajpálma-telepítés megújítása; és e) az olajpálma-telepítéshez kapcsolódó létesítmények és infrastruktúrák".

(75) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az OPPF az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében *de jure* egyedi jellegű, mivel a jogszabályok, amelyek alapján a támogatást nyújtó hatóság működik, egy támogatásra való jogosultságot kifejezetten meghatározott vállalkozástípusokra, nevezetesen a CPO értékláncában működő vállalatokra korlátoznak.

(76) Mindenesetre még ha a *de jure* egyedi jelleg nem is állna fenn, a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy az indonéz kormány arra utasítja a kezelő ügynökséget, hogy *de facto* csak a biodízel-ágazatot támogassa. A vizsgálat során összegyűjtött és a (122) preambulumbekezdésben említett bizonyítékok ugyanis azt mutatják, hogy a kezelő ügynökség által kifizetett pénz túlnyomó többségét arra fordítják, hogy a biodízelgyártóknak kifizessék a MOPS és a biodízel referenciaára közötti különbséget.

(77) A Bizottság ezért megállapította, hogy az indonéz kormány oly módon kezeli az OPPF-et, amely azt *de facto* egyedi jellegűvé teszi. Az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint valamely támogatás *de facto* egyedi jellegű lehet, ha bizonyos feltételek fennállnak, például a következők: „egyes korlátozott számú vállalkozástípusok által igénybe vett támogatási program használata; egyes vállalkozástípusok általi meghatározó jelentőségű használat; nagy összegű támogatások odaítélése egyes vállalkozástípusok számára; az a mód, ahogyan a támogatást nyújtó hatóság egy támogatás odaítélésével kapcsolatos döntés meghozatalában mérlegelési jogát gyakorolta". A jelen esetben a Bizottság megfigyelése szerint az OPPF magatartása tökéletesen illeszkedik ebbe a felsorolásba. Különösen, mivel – amint azt a Bizottság a fentiekben kifejtette – az alapot meghatározó jelleggel a biodízel-ágazat használja, és a támogatást nyújtó hatóság ennek során mérlegelési jogkörét gyakorolta.

(78) Ez a megállapítás összhangban van a WTO ítélkezési gyakorlatával is. Az EK és egyes tagállamok – Nagy polgári légi járművek ügyben a vizsgálóbizottság kifejtette, hogy „A »[meghatározó jelentőségű]« kifejezés szokásos jelentése magában foglalja azt, hogy »a fő vagy legerősebb elemet alkotó; uralkodó jellegű«. Így valamely támogatási program »[egyes vállalkozástípusok általi meghatározó jelentőségű használata]« értelmezhető egyszerűen úgy, hogy az olyan helyzetre utal, amikor a támogatási programot főként vagy többségében bizonyos vállalkozások veszik igénybe" ([12]). E határozatban a vizsgálóbizottság kifejtette továbbá, hogy „amennyiben egy támogatási program olyan gazdaságban működik, amely csupán néhány ágazatból áll, az a körülmény, hogy ezek az ágazatok lehettek a támogatási program fő kedvezményezettjei, nem feltétlenül mutatja a »[meghatározó jelentőségű használatot]«. A támogatási program ezen ágazatok általi használata ehelyett tükrözheti egyszerűen azt, hogy a támogatást nyújtó hatóság országában a gazdasági tevékenységekre korlátozott mértékű diverzifikáció jellemző. Másrészről ha ugyanaz a támogatási program egy nagymértékben diverzifikált gazdaságban működik és azt főként vagy túlnyomó részben csak néhány ágazat használja, ez »[meghatározó jelentőségű használatra]« utalhat" ([13]). A jelen ügyben a támogatás csak a pálmaolaj értéklánca számára áll rendelkezésre, ezen ágazaton belül azonban számos felhasználás céljára. Ugyanakkor a vizsgálóbizottság érvelését a jelen ügyben fennálló tényekre alkalmazva a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az, hogy az OPPF nagy részét a biodízel-kifizetések finanszírozására használják, a fentiekben meghatározott „meghatározó jelentőségű használatnak" minősül, mivel a biodízel-ágazat a fő kedvezményezett. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a biodízel-ágazat egy diverzifikált gazdaság számos ágazatának egyike ([14]), és az OPPF létrehozása óta szinte kizárólag a biodízel-ágazatot támogatja.

([12]) 2010. június 30-i WT/DS316/R, *EK és egyes tagállamok – A nagy polgári légi járművek kereskedelmét érintő intézkedések*, 7.494. pont.
([13]) 2010. június 30-i WT/DS316/R, EC, 7.495. pont.
([14]) Az indonéziai központi bank újabb adatai szerint egyetlen gazdasági tevékenység sem felelős az indonéz GDP több mint 20 %-áért. Források: https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.

(79) A fentiekre tekintettel a Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány intézkedései arra irányultak, hogy a belföldi biodízel-ágazatot gazdasági előnyben részesítsék. Az intézkedések azon kívül, hogy alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében *de jure* egyedinek minősülnek, az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében *de facto* is egyedinek minősülnek.

3.2.3. *Következtetés*

(80) A Bizottság ideiglenes jelleggel azt állapította meg, hogy az intézkedésekkel az indonéz kormány támogatást nyújtott a biodízel-ágazat számára, többek között a biodízel-támogatási alapon keresztül nyújtott közvetlen transzferek révén. Az indonéz kormány a kedvezményezetteknek egyedi gazdasági előnyt nyújtott, amely így kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

3.2.4. *A támogatás összegének kiszámítása*

(81) A Bizottság a kiegyenlíthető támogatás összegét az alaprendelet 5. cikkének megfelelően minden egyes exportáló gyártó tekintetében a támogatásban részesülő félre ruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. A Bizottság a gazdasági előnyt úgy értékelte, hogy az az OPPF-től a vizsgálati időszak során kapott vissza nem térítendő támogatás teljes összege. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság ezeket a támogatási összegeket az exportáló gyártók biodízel-értékesítésének a vizsgálati időszakban jelentkező összbevételéhez rendelte hozzá.

(82) Az ezen intézkedések tekintetében az exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra ideiglenesen megállapított támogatási mérték:

Vállalat	Támogatási mérték
PT Ciliandra Perkasa	7,91 %
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	11,83 %
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	12,76 %
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	12,23 %

3.3. **A pálmaolaj (CPO) megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátásán keresztül a biodízel-ágazatnak nyújtott kormányzati támogatás**

3.3.1. *A panasz és a támogatási program*

(83) A panasz azt állította, hogy Indonéziában az indonéz kormány beavatkozása miatt torzultak a CPO-árak. A panasz jelezte különösen, hogy az indonéz kormány a CPO-t terhelő magas exportadók kivetését tartalmazó politikát hajtott végre. A CPO az Indonéziában a biodízel előállításához használt fő nyersanyag, és a biodízel teljes előállítási költségeinek körülbelül 85 %-át teszi ki. A panasz szerint az indonéz kormány ezzel azt biztosítja, hogy a biodízel előállításához szükséges nyersanyagok ára jelentősen alacsonyabb maradjon a világpiaci áraknál, ami az indonéz biodízelgyártók számára gazdasági előnyt jelent.

(84) A panasz szerint ezenkívül az indonéz kormány 2015 májusában exportilletéket vezetett be, amely a CPO tekintetében 50 USD/tonna értéket tett ki, a továbbfeldolgozott pálmaolaj-termékek tekintetében pedig ennél alacsonyabb volt, mértéke az adott terméktől függött.

(85) A panaszos azt állította, hogy az indonéz kormány azzal, hogy a CPO-ra magas exportadókat és illetékeket vet ki, lenyomja a pálmaolaj belföldi árát Indonéziában, ami érezhető gazdasági előnyt jelent a biodízelgyártók számára. Ezenkívül arra ösztönzi a CPO magántermelőit, hogy termékeiket az indonéz biodízelgyártóknak adják el. Következésképpen a panaszos azt állítja, hogy az indonéz kormány azzal bízza meg, illetve arra utasítja az indonéz pálmaolaj-termelőket, hogy a CPO-t a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében bocsássák a biodízelgyártók rendelkezésére.

(86) A vizsgálat azt mutatta, hogy az indonéz kormány valóban exportadót és exportilletéket is kivet a CPO-ra.

(87) Az exportadót először 1994-ben valósították meg. Bevezetése óta számos alkalommal módosították. A legutóbbi változat (140/PMK.010/2016. sz. rendelet) szerint az exportadó a nyers pálmaolajra, valamint 22 további termékre, többek között a biodízelre (amelyre következetesen alacsonyabb adómérték vonatkozik, mint a CPO-ra) is vonatkozó progresszív adómértéket foglal magában. Az indonéz exportőrök az indonéz kormány CPO-exportra vonatkozó referenciaáraihoz kötött, fokozatosan emelkedő adót fizetnek. Így, amikor az indonéz kormány export-referenciaára emelkedik, az exportadó is emelkedik.

(88) Amikor a referenciaár 750 USD/tonna alatt van, az exportadó alkalmazandó mértéke 0 %. A vizsgálati időszak alatt a CPO ára a 750 USD/tonna értéknek megfelelő küszöbérték alatt maradt, így nem kellett exportadót fizetni.

(89) Az exportadón kívül a vizsgálati időszakban az indonéz kormány exportilletéket vetett ki a CPO-ra és a továbbfeldolgozott termékekre. A vizsgálati időszakban az exportilleték a CPO tekintetében 50 USD/tonna, a biodízel tekintetében 20 USD/tonna értéket tett ki.

(90) A CPO-ra és a továbbfeldolgozott termékekre kivetett exportadón és illetéken kívül az indonéz kormány a CPO-piacon oly módon is beavatkozik, hogy a PTPN állami tulajdonban lévő vállalaton keresztül *de facto* ellenőrzi a belföldi CPO-árakat, biztosítva, hogy a CPO-t mesterségesen alacsony áron értékesítsék. Az indonéz kormány továbbá támogatást nyújt a CPO-termelőknek annak biztosítása érdekében, hogy kövessék a CPO mesterségesen alacsony árakon történő biztosítására vonatkozó politikát.

3.3.2. *Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása*

(91) A Bizottság tájékoztatta az indonéz kormányt, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényekre kell támaszkodnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a biodízel-ágazatnak – többek között a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátásán keresztül – nyújtott állítólagos támogatás, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(92) Az eljárás megindításakor a Bizottság kérte az indonéz kormányt, hogy a támogatásellenes kérdőívhez csatolt B. függeléket (a pálmaolaj-beszállítók számára összeállított kérdőív) továbbítsa minden olyan pálmaolaj-termelőnek és -forgalmazónak, amely pálmaolajat bocsátott az exportáló gyártók rendelkezésére. A B. függelék egy Word-dokumentumból („*Appendix B_Input supplier Palm Oil*") és egy Excel-fájlból („*Mini questionnaire intended for Suppliers*") állt. Az indonéz kormány kérésére, az érintett termék fő alapanyagát szolgáltató vállalatok nagy számára tekintettel, a jó együttműködés szellemében és annak érdekében, hogy legalább valamennyi, a vizsgálat szempontjából releváns adatra szert tegyen, a Bizottság 2019. január 7-i e-mailjében beleegyezett, hogy kérése hatókörét oly módon korlátozza, hogy az indonéz kormányt arra kéri, hogy a B. függeléket és a mini kérdőívet az exportáló gyártónkénti mennyiség szerinti tíz legnagyobb CPO-beszállítónak továbbítsa.

(93) A Bizottság az indonéz kormányhoz intézett, hiánypótlásra felhívó 2019. március 1-jei levelében megállapította, hogy a kérdőív B. függelékére nem kapott semmilyen választ a PT Musim Mas, a PT Intibenua Perkasatama, a PT Pelita Agung Agrindustri és a PT Permata Hijau Palm Oleo pálmaolaj-beszállítóitól. A Bizottság különösen azt hangsúlyozta, hogy még az állami tulajdonban álló CPO-beszállítóktól sem kapott választ, a PTPN-t is beleértve. Más CPO-beszállítók, az exportáló gyártókkal kapcsolatban állóakat is ideértve, eleget tettek e kérésnek.

(94) A hiánypótlásra felhívó levélre válaszolva az indonéz kormány azt állította, hogy eleget tett azon kötelezettségének, hogy az érintett indonéz CPO-beszállítókkal közölje a B. függeléket és a mini kérdőívet. Ennek bizonyítékaként az indonéz kormány benyújtotta az érintett indonéz CPO-beszállítók átvételi elismervényeit mutató postai nyilvántartást. Más bizonyítékot nem nyújtottak be arra vonatkozóan, hogy az indonéz kormány megkísérelte felvenni a kapcsolatot e beszállítókkal, különösen a PTPN-vel. Az indonéz kormánynál tartott ellenőrző látogatás során hasonló magyarázattal szolgáltak. A fentiek ellenére a PTPN nem nyújtott be megfelelően kitöltött B. függeléket a Bizottsághoz.

(95) Ebből következően az indonéz kormány a CPO-nak a kormányzat által állítólagosan a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátása tekintetében nem adta meg a szükséges információkat és bizonyítékokat, amelyeket a Bizottság a kérdőívben és az ellenőrző látogatás során kért.

(96) A kellő együttműködés hiánya miatt a Bizottság nem tudta beszerezni mindazokat az információkat, amelyeket relevánsnak ítélt az e vizsgálatban teendő ténymegállapításai szempontjából. Közelebbről, a Bizottság nem tudott a pálmaolaj-piacra vonatkozó, a CPO-beszállítók által szolgáltatott közvetlen információkon alapuló információkat szerezni az indonéz kormánytól, és nem rendelkezik teljes körű információkkal a PTPN-nek az e piacon a biodízel-ágazatot illetően betöltött szerepéről sem.

(97) Az indonéz kormány azt állította, hogy a PTPN-re vonatkozó összesített adatokat szolgáltatott, amelyek tartalmazzák a kérdőív B. függelékében kért adatokat is. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormány a kérdőívre válaszul szolgáltatott adatokat a PTPN-re vonatkozóan, és ezen adatok között szerepeltek a PTPN irányítási struktúrájára, éves jelentéseire és ügyleti adataira vonatkozó információk. A Bizottság ugyanakkor megjegyezte, hogy nem kapta meg a kérdőív B. függelékében kért részletes információkat, amelyek lehetővé tették volna számára, hogy teljeskörűen megértse a PTPN és más releváns termelők által a pálmaolaj-piacon játszott szerepet.

(98) Miután az indonéz kormány kézhez kapta az őt az alaprendelet 28. cikkének lehetséges alkalmazásáról tájékoztató levelet, az indonéz kormány 2019. június 30-án a B. függelékre vonatkozó választ nyújtott be a PTPN nevében. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a választ jóval az ezen információk benyújtására meghatározott határidő (2019. március 12., amelyet a Bizottság 2019. március 14-ig meghosszabbított) után, valamint az indonéz kormány helyiségeiben tartott ellenőrző látogatást követően nyújtották be. A Bizottság ezért úgy tekintette, hogy a beadványt nem a megfelelő határidőn belül nyújtották be, az nem ellenőrizhető, és az indonéz kormány nem tanúsította az alaprendelet 28. cikkének megfelelően a képességei szerint tőle elvárható igyekezetet.

(99) Az indonéz kormánytól kapott ellenkező információk hiányában a Bizottság részben a rendelkezésre álló tényeket vette alapul a vizsgálat e szempontjaira vonatkozó ténymegállapításokhoz, az alaprendelet 28. cikkével összhangban.

3.3.3. *Elemzés*

(100) A kiegyenlíthető támogatás meglétének megállapításához három tényezőnek kell fennállnia: a) pénzügyi hozzájárulás vagy jövedelempótlás/ártámogatás; b) gazdasági előny, és c) egyedi jelleg (az alaprendelet 3. cikke) ([15]).

(101) Az első tényezőt illetően a Bizottság elemezte, hogy az indonéz kormány által elfogadott intézkedések – a CPO-nak megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében a kormány által az indonéz exportáló biodízelgyártók rendelkezésére bocsátása formájában megjelenő – pénzügyi hozzájárulást eredményeznek-e az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontja szerint, és/vagy az indonéz kormány által elfogadott intézkedések a biodízel-ágazatnak nyújtott jövedelempótlásnak/ártámogatás kategóriájába tartoznak-e az alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontja szerint.

3.3.3.1. Pénzügyi hozzájárulás

(102) Kiindulásként a Bizottság megállapította, hogy valamennyi exportáló gyártó belföldön vásárolt CPO-t a vele kapcsolatban álló vagy független vállalatoktól, hogy azt finomított, fehérített és szagtalanított pálmaolajjá, majd biodízellé dolgozza fel.

(103) Az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontja iv. alpontjának második franciabekezdése kimondja, hogy a pénzügyi hozzájárulás áll fenn, ha a kormányzat: „egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól”. Az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iii. alpontjában ismertetett feladatról van szó, ha „a kormányzat az általános infrastruktúra szükségletein kívül egyéb árukat vagy szolgáltatásokat bocsát rendelkezésre, vagy árukat vásárol fel […]”. Ezek a rendelkezések a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) 1. pontjának iii. és iv. alpontját tükrözik, és a WTO irányadó ítélkezési gyakorlatának fényében értelmezendők és alkalmazandók.

(104) A WTO-vizsgálóbizottság az Egyesült Államok – Exportkorlátozások ügyben ([16]) megállapította, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1 bekezdése a) 1. pontjának iv. alpontjában szereplő „megbíz” és „utasít” szavak szokásos jelentéséből következik, hogy a kormányzati intézkedésnek (megbízás esetén) felhatalmazást vagy (utasítás esetén) parancsot kell magában foglalnia. A vizsgálóbizottság elutasította az Egyesült Államok ok-okozati összefüggéseken alapuló érvelését, és kifejezett és megerősítő felhatalmazást vagy utasítást kért.

([15]) Hasonló elemzésért lásd az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2016. március 17-i (EU) 2016/387 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 73., 2016.3.18., 1. o.).

([16]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Egyesült Államok – Exportkorlátozások (WT/DS194/R), közzétéve: 2001. június 29., 8.29. pont.

(105) Egy későbbi ügyben ([17]) viszont a Fellebbezési Testület kimondta, hogy a „megbíz", illetve „utasít" szó „felhatalmaz", illetve „parancsol" szóra cserélése normaként túlságosan merev. A Fellebbezési Testület szerint „megbízás" akkor történik, ha a kormányzat magánjogi szervezetre feladatköröket ruház át, „utasítás" pedig akkor, ha a kormányzat hatásköreit gyakorolja magánjogi szervezet felett.

(106) A kormányzat mindkét esetben magánjogi szervezetet vesz igénybe arra a célra, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtson, és „az esetek többségében feltételezhető, hogy a magánjogi szervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy késztetéssel jár". Ugyanakkor a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) 1. pontjának iv. alpontja nem teszi lehetővé, hogy a tagok a termékekre kiegyenlítő intézkedéseket vezessenek be, „ha a kormányzat mindössze általános szabályozói hatáskörét gyakorolja", illetve ha a kormányzati beavatkozás „pusztán az adott ténybeli körülmények és az adott piac szereplőinek szabad választása folytán jár vagy nem jár bizonyos következményekkel". A megbízás és az utasítás ezzel szemben inkább „a kormányzat részéről aktívabb szerepvállalást, semmint puszta ösztönzést" jelent.

(107) Továbbá a WTO nem ítélte meg úgy, hogy „a magánszervezet megbízásával vagy irányításával szükségképpen ellentétes, ha mérlegelési jogkört biztosítanak e magánszervezetnek […] ([18]). Noha előfordulhatnak olyan esetek, amikor a magánszervezetnek adott mérlegelési jogkör terjedelménél fogva nem lehet megfelelően megállapítani, hogy a magánszervezetet megbízták vagy utasították (arra, hogy egy adott feladatot elvégezzen), ez olyan ténybeli/bizonyítási kérdés, amelyet esetről esetre kell értékelni".

(108) A WTO fenti határozataival összhangban nem minden, gazdasági előny juttatására alkalmas kormányzati intézkedés egyenlő az alaprendelet 3. cikke és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdésének a) pontja értelmében vett pénzügyi hozzájárulással. Bizonyítani kell, hogy a kormányzati politika vagy program támogatja a vizsgált ágazatot (jelen esetben a biodízel-/bioüzemanyag-ágazatot) azáltal, hogy a kormányzat köz- vagy magánjogi szervezetek (itt a CPO-termelők) felett gyakorolja hatásköreit, vagy feladatköröket ruház át rájuk, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében bocsássanak rendelkezésre CPO-t a biodízel-ágazat számára.

(109) Röviden, a vonatkozó WTO-határozatok a következőket mondják ki:

i. annak meghatározásakor, hogy fennáll-e „pénzügyi [hozzájárulás]" a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdésének a) 1. pontja értelmében, a kormányzati intézkedés *jellegére*, nem annak *hatásaira* vagy *eredményeire* kell összpontosítani. ([19]) Más szóval, általánosan elismert, hogy a kormányok *szabályozóként* lépnek fel a piacon, és ennek során *hatásokat* váltanak ki a piacon és a piaci szereplők körében. Ebben az értelemben például a kormány jogszerűen vethet ki exportadókat, hogy bevételt szerezzen a nemzetközi piacokon jelen levő, nagymértékben versenyképes áru esetében. Ezzel szemben az exportkorlátozást nem jogszerűen vezetik be, ha nyilvánvaló, hogy ezen eszköz más mechanizmusokkal együttes, az áruk belföldön tartására és a beszállítók piaci ár alatti értékesítésre kényszerítésére irányuló használata egy tágabb rendszer része, amelyet a kormányzat működtet, hogy adott ágazatot vagy több ágazatot támogasson versenyképességük élénkítése céljával. Így a kormányzati intézkedés jellege, ideértve annak körülményeit, tárgyát és rendeltetését, releváns a „pénzügyi hozzájárulással" kapcsolatos tényező értékelésénél;

ii. a „megbízás" vagy „utasítás" kifejezett és pozitív intézkedést foglal magában, amelyet egy adott félhez intéznek egy adott feladattal vagy kötelezettséggel összefüggésben; ez meglehetősen eltér attól a helyzettől, amelyben a kormányzat valamilyen módon beavatkozik a piacon, ami a ténybeli körülményektől és az említett piac szereplői szabad választásától függően jár vagy nem jár valamely *eredménnyel*. Végső soron az elsődleges kérdés a megbízás vagy utasítás fogalma mögött az, hogy a szóban forgó magatartás, azaz az áruk megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátása a kormányzatnak tulajdonítható-e, vagy továbbra is a magánszereplők szabad választása, tekintettel az olyan piaci megfontolásokra, mint a szabályozási korlátozások; ([20])

([17]) 2005. június 27-i WT/DS296/AB/R, Egyesült Államok – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű félvezető memóriákra (DRAM-okra) kivetett kiegyenlítő vám vizsgálata, 110. és 111. pont. A 2005. június 17-i WT/DS299/R, Európai Közösségek – Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű memóriacsipekre kivetett kiegyenlítő intézkedések, 7.25 pont hasonló megközelítést követett.

([18]) 2005. június 27-i WT/DS296/AB/R, Egyesült Államok – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű félvezető memóriákra (DRAM-okra) kivetett kiegyenlítő vám vizsgálata, 7.38. pont.

([19]) Vizsgálóbizottsági jelentés, *Egyesült Államok – Exportkorlátozások* (WT/DS194/R), közzétéve: 2001. június 29., 8.33–8.34. pont.

([20]) A vizsgálóbizottság jelentése, *Egyesült Államok – Exportkorlátozások*, 8.29–8.31. pont.

iii. a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) 1. pontjának iv. alpontja lényegében egy kijátszásellenes rendelkezés, ennélfogva a megbízás vagy utasítás megállapításához az kell, hogy a kormányzat feladatkört ruházzon egy magánszervezetre, vagy egy magánszervezet felett gyakorolja hatáskörét, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtson. A legtöbb esetben feltételezhető, hogy a magánszervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy késztetéssel jár, ami viszont a megbízás vagy utasítás bizonyítéka lehet. ([21]) A kormányok ugyanakkor valószínűleg rendelkeznek más eszközökkel, hogy hatalmat gyakoroljanak egy magánszervezet felett, amely eszközök némelyike „kifinomultabb" lehet egy parancsnál vagy nem feltétlenül tartalmaz ugyanolyan fokú kényszert; ([22])

iv. „kimutatható kapcsolatnak" kell fennállnia a kormányzati aktus és a magánszervezet magatartása között ([23]). Semmi oka nincs annak, hogy a kormányzati megbízás vagy utasítás ne lehetne feltételezhető közvetett bizonyíték (például a felhatalmazás vagy parancs hallgatólagos vagy nem hivatalos aktusai) alapján, feltéve, hogy ez a bizonyíték döntő és vitathatatlan ([24]). E tekintetben a kormányzat azon szándékára utaló bizonyíték, hogy a downstream ágazatot támogassa (például nyilvánosan kifejtett politikák vagy kormányzati határozatok, vagy más kormányzati aktusok révén), illetve a piacon egy bizonyos eredményt garantáló más kormányzati intézkedések (például exportkorlátozás olyan kormányzati intézkedéssel együtt, amely megakadályozza e korlátozások hatálya alá tartozó szereplőket abban, hogy termékeikből készletet halmozzanak fel) megléte releváns lehet a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdésének a) 1. pontja iv. alpontjának értelmében vett „pénzügyi [hozzájárulás]" (különösen mint annak közvetett módja, hogy a kormányzat árukat bocsásson rendelkezésre, amiről a iii. alpontban is szó van) fennállásának meghatározása szempontjából. Bizonyos körülmények között a kormányzat „iránymutatása" utasításnak minősül*het*. ([25]) Konkrét *hatások* (például árcsökkenés) piaci megléte is olyan tényező lehet, amelyet figyelembe kell venni a többi rendelkezésre álló bizonyítékkal együtt, ideértve annak lehetőségét is, hogy e hatások előre jelezhetők-e adott környezetben. Végezetül: a körülmények függvényében egy magánszervezet dönthet úgy, hogy nem látja el azt a feladatot, amellyel megbízták vagy amelyre utasították, az esetleges negatív következmények ellenére sem. Ez önmagában ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a magánszervezetet nem bízták meg vagy nem utasították ([26]).

(110) Ennek az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság rendkívül alaposan megvizsgálta az indonéz kormány beavatkozásának jellegét, vagyis azt, hogy az indonéz kormány beavatkozása a CPO-termelők megbízásával vagy utasításával jár-e, a megbízott szervezetek jellegét, vagyis azt, hogy a CPO-termelők az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében magánszervezetnek minősülnek-e, és a megbízott vagy utasított szervezetek intézkedéseit, vagyis azt, hogy a megbízott vagy utasított CPO-termelők a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében bocsátanak-e CPO-t az indonéz biodízel-ágazat rendelkezésére, és ezáltal az indonéz kormány meghatalmazottjaként járnak-e el. A Bizottság emellett azt is ellenőrizte, hogy az adott feladat ellátása szokásos esetekben a kormányzat feladata lenne-e, vagyis, hogy a CPO-nak megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében az indonéziai biodízelgyártók rendelkezésére bocsátása tekinthető-e szokásos kormányzati tevékenységnek, valamint, hogy lényegét tekintve ez a funkció nem különbözik-e a kormányok által szokásosan alkalmazott gyakorlattól, vagyis, hogy lényegét tekintve a CPO-nak a termelők általi tényleges rendelkezésre bocsátása különbözik-e attól, amit a kormányzat maga is tett volna.

3.3.3.2. A CPO-termelőknek az indonéz kormány által adott megbízás vagy utasítás

(111) A WTO-nak a (104)–(109) preambulumbekezdésben említett ítélkezési gyakorlatára figyelemmel a Bizottság először azt elemezte, hogy az indonéz biodízel-ágazatnak az indonéz kormány általi támogatása ténylegesen a kormányzati politika egyik célkitűzése-e, és nem csupán az általános szabályozói hatáskör gyakorlásának „mellékhatása". A vizsgálat kitért különösen arra, hogy a megállapított ártorzulások a kormányzati célkitűzések közé tartoztak-e, vagy a CPO alacsonyabb ára inkább az általános kormányzati szabályozás „véletlen" melléktermése volt.

(112) A biodízel-ágazatnak nyújtott támogatás több intézkedésen keresztül valósul meg, főként a CPO-ra kivetett exportadó és illeték, valamint a biodízel-támogatási alap révén.

(113) Az exportadó-rendszert az indonéz kormány először 1994-ben vezette be, és az azóta számos jelentős változáson ment keresztül.

([21]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – DRAM-ok (WT/DS296/AB/R)*, közzétéve: 2005. június 27., 116. pont.
([22]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – DRAM-ok*, 115. pont.
([23]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – DRAM-ok*, 112. pont.
([24]) Lásd a vizsgálóbizottság jelentését, *Korea – kereskedelmi hajók* (WT/DS273/R), közzétéve: 2005. május 7., 7.373. pont.
([25]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok –DRAM-ok* (WT/DS296/A/R), 114. pont.
([26]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok –DRAM-ok* (WT/DS296/A/R), 124. pont.

(114) Az exportadó célja eredetileg az volt, hogy biztosítsa a főzőolaj iránti helyi keresletet, valamint árstabilitást biztosítson a főzőolaj tekintetében. A 128/PMK.011/2011. sz. rendelet szerint a célkitűzés a főzőolaj belföldi kínálatának védelme és az ellátási láncban lejjebb feldolgozóipar kialakítása volt. A jogszabály kifejezetten rögzítette a következőket: „a pálmaolaj-ágazat downstream törekvéseinek támogatásával összefüggésben az ellátási láncban lejjebb hozzáadott érték növelése érdekében az exportvám-tételek átalakítására van szükség".

(115) Az indonéz exportadó-rendszer 1994 óta számos változtatáson ment keresztül, ideértve azon legalacsonyabb CPO-ár módosítását, amely esetén az exportadót alkalmazni kell, az adó mértékének módosítását, valamint az adómérték kiszámítási módjának az értékesítési árak százalékáról névleges összegre történő módosítását. Az exportadót ugyanis eredetileg a 439/KMK.017/1994. sz. pénzügyminiszteri rendelet vezette be. 1997 júliusában a 300/KMK.01/1997. sz. rendelet módosította az exportadó kiszámításának módját, és a CPO-kivitelre az indonéz kormány referenciaárától függően 7,5 % és 22,5 % közötti adó vonatkozott. Az exportadó kiszámítási módszerét 2007 szeptemberében a 94/PMK.011/2007. sz. rendelet, valamint a 128/PMK.011/2011. sz. rendelet tovább módosította. A legújabb, 13/2017. sz. rendeletben, amely a vizsgálati időszakban alkalmazandó volt, a Pénzügyminisztérium progresszív, – 750 USD alatti nemzetközi CPO-ár esetén – 0 USD/tonna értéktől – 1 250 USD fölötti CPO-ár esetén – 200 USD/tonna értékig terjedő exportadót határoz meg.

(116) A vizsgálati időszak alatt és a 13/2017. sz. rendelet értelmében a CPO-t és más pálmaolaj-termékeket terhelő exportadót az ár százaléka helyett USD-ben fejezik ki. Ezenkívül az indonéz exportadó akkor lesz alkalmazandó, ha a kormány referenciaára meghalad egy bizonyos árszintet. Következésképpen, amint azt az indonéz kormány az Egyesült Államok által folytatott vizsgálat ([27]) keretében kifejtette, „a magasabb exportárak magasabb adómértéket tesznek szükségessé". Következésképpen az indonéz kormány az exportrendszert közvetlenül a nemzetközi CPO-árakhoz kötötte, és nem más megfontolásokhoz, mint a termelési szint vagy a környezeti hatás. Ebből következik, hogy az exportáló gyártók által fizetett árakra gyakorolt hatások nem véletlenszerűek, hanem az indonéz kormány által kialakított intézkedések közvetlen és szándékolt eredményei ([28]). A vizsgálati időszakban alkalmazandó jogszabályok szerint a CPO-t terhelő exportadó alkalmazandó mértéke a következőképpen alakult:

1. táblázat

A CPO-t terhelő exportadó

Ártartomány USD	Új rendszer USD/tonna
< 750	0
750–800	3
800–850	18
850–900	33
900–950	52
950–1 000	74
1 000–1 050	93
1 050–1 100	116
1 100–1 150	144
1 150–1 200	166
1 200–1 250	183
> 1 250	200

Forrás: A panasz

([27]) Egyesült Államok, Az Indonéz Köztársaságból érkező biodízelre vonatkozó vizsgálat: kiegyenlítő vám előzetes megállapításáról szóló határozatra vonatkozó határozati feljegyzés; 2017. augusztus 21., C-560-831 vizsgálat, 15. o., 95. lábjegyzet.

([28]) Hasonló következtetésért lásd ugyanott, 15. o.

(117) A fentiekben kifejtetteknek megfelelően az indonéz kormány 2015-ben a CPO-t és származékait terhelő exportilletéket is bevezetett. Az exportilleték mértéke a vizsgálati időszakban tonnánként 50 USD-t tett ki a CPO tekintetében és tonnánként 30 USD-t a finomított termékek tekintetében. Az exportilleték bevezetése egy olyan időszakkal esett egybe, amikor az indonéz árak közel azonosak voltak a világpiaci árakkal. Az exportilleték bevezetése lehetővé teszi a biodízelgyártók számára, hogy alacsonyabb árakon vásároljanak CPO-t, mint amely egyébként elérhető lenne. A belföldi felhasználás ugyanis 2016-ban jelentősen emelkedett 2015-höz képest (lásd a 2. táblázatot).

(118) Több dokumentum utal arra, hogy az indonéz kormány politikai célkitűzésként kifejezetten törekedett a biodízel-ágazat támogatására és fejlesztésére, és ennek érdekében különösen az alapanyagok (CPO) belföldi árának csökkentésére, ezáltal pedig pénzügyi hozzájárulást nyújtott a biodízelgyártóknak.

(119) E tekintetben az indonéz kormány nyilvános nyilatkozatokat tett, amelyek azt mutatták, hogy az exportadó-rendszer célja, vagy egyik fő célja valóban a biodízel-ágazat támogatása. Az indonéz Vám- és Jövedéki Főigazgatóság nyilvánosan kifejtette, hogy „a kiviteli vámok célja az, hogy biztosítsák a nyersanyagok elérhetőségét és ösztönözzék a belföldi downstream pálmaolaj-ágazat növekedését” ([29]). A Bizottság ezért tudomásul vette, hogy az exportadó-rendszert kifejezetten a pálmaolajat felhasználó downstream ágazatok támogatására alakították ki és fogadták el, amely ágazatoknak a biodízelgyártás is szerves részét képezi.

(120) Ezt a megállapítást az indonéz kormány által kialakított exportadó-rendszert elemző más nyilvános források is alátámasztják. Például a WTO az Indonézia kereskedelempolitikájára vonatkozó legutóbbi áttekintésében megállapította, hogy „Az árukat terhelő exportadók tekintetében a politikai célkitűzések között szerepel az árstabilizáció, a downstream feldolgozó létesítmények fejlesztésének előmozdítása és a bányászatban a nem megújuló erőforrások kimerülési ütemének csökkentése”. Jelentésében a WTO megjegyezte továbbá, hogy „a[z indonéz kormány] hatóságai szerint az elsődleges nyersanyagokra kivetett exportadók arra használhatók, hogy csökkentsék az elsődleges termékek belföldi árát annak érdekében, hogy a belföldi feldolgozó iparágak részére a világpiaci áraknál alacsonyabb árakon biztosítsák a köztes alapanyagok kínálatát. Ily módon az exportadók a nagyobb hozzáadott értéket tartalmazó kivitelt biztosító belföldi gyártási vagy feldolgozó iparágak fejlesztésére vonatkozó ösztönzést jelentenek.”

(121) Az OECD a nyersanyagokra vonatkozó exportkorlátozások hatásairól szóló 2010-es jelentésében szintén ugyanerre a következtetésre jutott, megállapítva, hogy „Indonéziában és Malajziában exportadókat vetettek ki a pálmaolajra a biodízel- és a főzőolaj-ágazat fejlesztésének támogatására”, és az Európai Parlament megállapította, hogy „Indonézia és Thaiföld is exportadókat alkalmazott a pálmaolaj, illetve rizs belföldi árának csökkentésére” ([30]).

(122) Ami az exportilletéket illeti, a (64) és a (65) preambulumbekezdésben kifejtetteknek megfelelően az indonéz kormány kifejtette – anélkül, hogy az ezen állítást alátámasztó bizonyítékokat tudott volna szolgáltatni –, hogy az exportilletéket az OPPF finanszírozása érdekében szedik be. A Bizottság azonban úgy tekintette, hogy az lényegében a biodízel-ágazat támogatására szolgáló mechanizmus. Bár az OPPF hatóköre tágabb a biodízel-ágazat puszta támogatásánál, amint azt a Bizottság a (77) preambulumbekezdésben kifejtette, a Bizottság bizonyítékot talált arra vonatkozóan, hogy a vizsgálati időszak alatt *de facto* ez jelentette az OPPF fő tevékenységét: az OPPF forrásainak túlnyomó többségét valójában a biodízel-ágazat támogatására használták fel.

(123) A fenti megfontolásokra figyelemmel a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormány által bevezetett exportkorlátozások célkitűzése valóban az volt, hogy közvetlenül és közvetetten támogassák a biodízel-ágazatot, és ez nem csupán az általános szabályozói hatáskör gyakorlásának „mellékhatása”. Az exportkorlátozások egyáltalán nem kormányzati bevételekre irányuló szabályozási intézkedést jelentenek, azokat az indonéz kormány azzal a kifejezett céllal alakította ki, vezette be és követte nyomon, hogy a CPO-árakat a downstream iparágak előnyére alacsony szinten tartsa. ([31])

(124) Az indonéz kormány által kialakított exportkorlátozási rendszer mellett az indonéz kormány a piacon annak érdekében is beavatkozik, hogy a PTPN állami tulajdonban lévő vállalaton keresztül *de facto* ellenőrizze a CPO-árakat.

(125) Az indonéz kormány azt állítja, hogy a PTPN a belföldi piacon történő CPO-értékesítés során racionális piaci szereplőként jár el, és független tevékenységet folytat a piacon. A Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékok azonban azt mutatják, hogy a PTPN az indonéz kormány erőteljes befolyása alatt jár el, amikor a belföldi piacon CPO-t értékesít, és *de facto* ármeghatározóként működik.

([29]) Vám- és jövedéki hírek magazinja, 47. kötet, 9. szám, 2015. szeptember.
([30]) A nyersanyagokra vonatkozó exportadók és más korlátozások, és ezek korlátozása szabadkereskedelmi megállapodások révén: a fejlődő országokra gyakorolt hatás, 2016.
([31]) Lásd hasonlóképpen a Törvényszék 2019. április 10-i ítéletét, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, 117. pont.

(126) Előzetes megjegyzésként, a (93)–(96) preambulumbekezdésben már kifejtetteknek megfelelően a Bizottság rámutatott, hogy a PTPN nem működött együtt a vizsgálat során és nem nyújtotta be a kért információkat. A PTPN képviselői mindazonáltal jelen voltak az indonéz kormánynál tartott ellenőrző látogatás során. Ezen alkalommal mind maga a PTPN, mind az indonéz kormány bizonyos magyarázatokat nyújtott a PTPN működésére vonatkozóan, azonban az állításaikat alátámasztó bizonyítékok szolgáltatása nélkül. Ezért a Bizottság elemzését a rendelkezésre álló tényekre alapította.

(127) A Bizottság az állami tulajdonra, valamint a kifejezetten a PTPN fölötti kormányzati ellenőrzésre utaló jelekre vonatkozó információkat gyűjtött. A Bizottság ezen túlmenően azt is elemezte, hogy a kormányzat érdemi módon gyakorolta-e az ellenőrzést. E célra a Bizottságnak részben a rendelkezésre álló tényekre kellett támaszkodnia, mivel az indonéz kormány és a PTPN megtagadta, hogy bizonyítékokkal szolgáljon a PTPN struktúráin belüli döntéshozatali eljárásról.

(128) A PTPN 100 %-os állami tulajdonban álló vállalatcsoport, amely különböző árukat termel, köztük CPO-t. Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormány közvetlen ellenőrzést gyakorol a PTPN fölött. Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány és a PTPN kifejtette, hogy az indonéz kormány nevezi ki a PTPN valamennyi társasági szervét. Közelebbről, az indonéz kormány és a PTPN kifejtette, hogy

a) az indonéz kormány közvetlenül nevezi ki a teljes igazgatóságot;

b) az igazgatóság fölött egy „biztosok tanácsa” gyakorol felügyeletet, amelyet szintén kizárólag az indonéz kormány nevez ki; és

c) végső soron valamennyi társasági szerv az indonéz kormánynak számol be.

(129) A fentieken kívül a vizsgálat arra is rávilágított, hogy az igazgatóság felelős a PTPN csoportjához tartozó vállalatok által hozott valamennyi releváns döntéséért, ideértve a CPO értékesítése során követett árazási stratégiáról való döntést, valamint a CPO-ra vonatkozó ajánlatok elfogadásáról való döntést a (132) preambulumbekezdésben részletesebben leírt árverési rendszer keretében. A fentiekben vázolt vállalatirányítási rendszerre tekintettel a Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ténylegesen az indonéz kormány irányítja a PTPN valamennyi döntéshozatali eljárását, így meghatározó befolyást gyakorol a PTPN-re.

(130) A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a PTPN az indonéz kormány ellenőrzése alatt áll.

(131) A vizsgálat során a Bizottság továbbá bizonyítékokat szerzett arra vonatkozóan, hogy az indonéz kormány érdemi ellenőrzést gyakorol a PTPN fölött a CPO-árak meghatározása és elfogadása során, valamint, hogy a PTPN ármeghatározóként működik az indonéz belföldi CPO-árak tekintetében.

(132) A PTPN ugyanis a CPO-jára vonatkozó napi árveréseket szervez. Ahhoz, hogy hozzáférjenek az online platformhoz, a vállalatoknak regisztrálniuk kell. A vizsgálat során gyűjtött bizonyítékok arra utalnak, hogy a vállalatoknak a regisztráláshoz csak pénzügyi jellegű követelményeknek kell megfelelniük, amelyek a fizetőképességük biztosítását szolgálják. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy azt az árat, amelyen a CPO-t ezeken az árveréseken értékesítik, az indonéz kormány határozza meg, és az nem torzítatlan piaci viszonyokat tükröz.

(133) A Bizottság a PTPN döntéshozatali eljárása miatt helyezkedett erre az álláspontra. Közelebbről, az indonéz kormány kifejtette, hogy a napi ajánlattételi eljárás megindítása előtt a PTPN meghatároz egy az adott napra vonatkozó „árelképzelést”. A Bizottság azonban meggyőződött arról, hogy a PTPN nem köteles elutasítani az „árelképzelés” alatti ajánlatokat. Ellenkezőleg, ha a leendő vevő által kínált ár ezen „árelképzelés” alatt van, ezt az igazgatóság elé terjesztik, amely dönthet úgy, hogy elfogadja az ajánlatot. A Bizottság az ellenőrző látogatás során megerősítette, hogy ilyen elfogadásra rendszeresen sor kerül. Mindenesetre az a körülmény, hogy az árra vonatkozó döntéseket a PTPN igazgatósága hozza meg, ahol kizárólag az indonéz kormány van képviselve, arra utal, hogy az indonéz kormány érdemi ellenőrzést gyakorol a PTPN, valamint annak az árazási döntésekhez kapcsolódó magatartása fölött.

(134) Tekintettel arra, hogy a PTPN igazgatóságát az indonéz kormány nevezi ki és az az indonéz kormánynak számol be, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ténylegesen az indonéz kormány határozza meg a CPO árát a belföldi piacon.

(135) A vizsgálat arra is rávilágított, hogy az indonéz kormány által gyakorolt érdemi ellenőrzés következtében a PTPN nem racionális piaci szereplőként jár el. A rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy a PTPN az indonéz kormány útmutatásait követve az elmúlt években veszteséges volt. Minden ésszerűen eljáró, racionális piaci szereplő, különösen pedig a CPO-piacon ilyen kiemelkedő jelentőségű racionális piaci szereplő maximalizálta volna a nyereségét ahelyett, hogy veszteséges lenne.

(136) A vizsgálat arra is rávilágított, hogy azzal, hogy exportadót és exportilletéket vet ki a CPO-ra, az indonéz kormány ezenkívül gazdaságilag irracionális helyzetbe hozza a PTPN-t, mivel arra készteti, hogy belföldön alacsonyabb áron értékesítsen CPO-t annál, mint amelyet ezen exportkorlátozások hiányában kaphatna. A PTPN-t tehát megfosztják a racionális döntéshozatal lehetőségétől, és arra késztetik, hogy az exportadó és -illeték mögött rejlő politikai célkitűzést kövesse.

(137) A fentiekre tekintettel a Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a PTPN közjogi szerv. ([32]) A rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, hogy a PTPN kormányzati feladatokat lát el, amikor CPO-t értékesít a piacon és meghatározza a piacon az összes többi CPO-beszállító által követendő árat, amelyet azok következetesen és rendszeresen követnek is. A (142) preambulumbekezdésben kifejtetteknek megfelelően a vizsgálat azt mutatta, hogy egyetlen CPO-beszállító sem értékesített az exportáló gyártók részére a PTPN által meghatározottaknál magasabb árakon. Ez az ármeghatározás összhangban van az indonéz kormány CPO- és biodízel-ágazatra vonatkozó politikáinak hatókörével és tartalmával. Mivel a CPO-beszállítók nem szolgáltattak elegendő ellenkező értelmű információt, a Bizottság megállapította, hogy áraikat a PTPN által meghatározott árakhoz igazították annak érdekében, hogy eleget tegyenek a CPO ára mesterségesen alacsonyan tartására vonatkozó politikai célkitűzéseknek.

(138) Mindenesetre, ha a PTPN-t magánszervezetnek kellene tekinteni, ugyanezek a bizonyítékok arra utalnának, hogy a PTPN-t az indonéz kormány az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében legalábbis megbízta azzal vagy utasította arra, hogy a CPO-árakat mesterségesen alacsony szinten határozza meg.

(139) A vizsgálat azt mutatta továbbá, hogy a CPO napi piaci ára szorosan tükrözi a PTPN napi árveréseinek odaítélési árát.

(140) A Bizottság megjegyezte, hogy a tenderek adatai nyilvánosan elérhetőek a PTPN informatikai rendszerében regisztrált minden vállalat számára, függetlenül attól, hogy részt vettek-e az egyes tenderekben vagy hogy ajánlatuk sikeres volt-e. A Bizottság meg tudott győződni arról, hogy a PTPN a napi tender eredményét online platformján mindig a tender napján 15.30-kor teszi közzé, megjelölve a CPO-ra vonatkozó pontos odaítélési egységárat.

(141) Valamennyi exportáló gyártó megerősítette, hogy a CPO-vásárlásra irányuló napi tárgyalásokat folytatnak nem állami tulajdonban álló beszállítókkal, és e tárgyalásokra általában azt követően kerül sor, hogy a PTPN-tenderek eredményei rendelkezésre állnak, és a tárgyalásokon az induló árat a napi PTPN-árak jelentik. Az exportáló gyártók elmagyarázták továbbá, hogy a PTPN-árak és a független CPO-beszállítóval kialkudott árak közötti különbséget főként az eltérő logisztikai költségek indokolják. E tekintetben az exportáló gyártók kifejtették, hogy a PTPN-tendereket Dumaiban (Szumátra szigetén) és Belawanban történő szállításra írják ki, amely helyszínek logisztikai szempontból ideálisak. Más független beszállítók adott esetben távolabbi területeken, például Borneó szigetén találhatók, ezért emelkednek a logisztikai költségek. Így az exportáló gyártók kifejtették, hogy a PTPN-ár a szállítási költségekre vonatkozó kiigazítást vesz figyelembe.

(142) A Bizottság meg tudott győződni arról, hogy az exportáló gyártók által a nem állami tulajdonban álló CPO-termelők részére fizetett egységár a vizsgálati időszak alatt mindig azonos volt az aznapi PTPN-árral vagy alacsonyabb volt annál.

(143) Ennélfogva és a rendelkezésre álló bizonyítékok összessége alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy –méretétől függetlenül – *de facto* valamennyi független indonéziai CPO-beszállító a napi PTPN-árakhoz igazítja árait, és az előbbi áraktól való bármely eltérést általában logisztikai költségek indokolják.

(144) A WTO ítélkezési gyakorlata a magánszervezet utasításának fogalmát úgy magyarázta, mint a kormányzat hatáskörének magánszervezet fölötti gyakorlását. A Fellebbezési Testület az Egyesült Államok – A DRAM-okra kivetett kiegyenlítő vám ügyben kifejtette, hogy az utasítás valóban a kormányzat hatáskörének gyakorlásával jár, azonban pontosította azt is, hogy az „utasításnak" a „parancsra" korlátozott értelmezése túl szűk lenne, mivel „[…] a kormányok ugyanakkor valószínűleg rendelkeznek más eszközökkel, hogy hatalmat gyakoroljanak egy magánszervezet felett. Ezen eszközök némelyike »kifinomultabb« lehet egy parancsnál vagy nem feltétlenül tartalmaz ugyanolyan fokú kényszert".

([32]) WT/DS379/AB/R (Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok), a Fellebbezési Testület 2011. március 11-i jelentése, DS 379, 318. pont. Lásd még: WT/DS436/AB/R (Egyesült Államok – Szénacél (India)), a Fellebbezési Testület 2014. december 8-i jelentése, 4.9–4.10., 4.17–4.20. pont, valamint WT/DS437/AB/R (Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett kiegyenlítő vámok), a Fellebbezési Testület 2014. december 18-i jelentése, 4.92. pont; és a Fellebbezési Testület jelentése, Egyesült Államok – Egyes Kínából származó termékekre kivetett kiegyenlítő vámok, WT/DS437/AB/RW, elfogadva: 2019. július 16., 5.96. pont.

(145) A Bizottság álláspontja szerint az indonéz kormány azzal, hogy egy átlátható árképzési mechanizmust alakított ki, a Fellebbezési Testület szavaival élve kifinomult módon utasította a CPO-beszállítókat. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azzal, hogy nyilvánosságra hozza a CPO napi egységárát, az indonéz kormány valójában meghatározza azt a legmagasabb árat, amelyen az árut az adott napon értékesíteni fogják. A gyakorlatban a piac átláthatósága lehetővé teszi a vevőknek, hogy összehangolják magatartásukat oly módon, hogy nem vesznek CPO-t azoktól a beszállítóktól, amelyek magasabb árat kérnek, mint amelyet az indonéz kormány meghatározott.

(146) A vizsgálat továbbá azt is kimutatta, hogy a tárgyalási pozíciókat illetően a piacon jelentős egyensúlyhiány figyelhető meg a CPO-vevők javára. A CPO piaca ugyanis viszonylag tagolt, a kínálat 40 %-a egyedi mezőgazdasági termelőktől származik, 6 % és 9 % közötti része a PTPN-től, a fennmaradó rész pedig (az egyedi mezőgazdasági termelőkhöz képest) „nagyobb", de még mindig szerény piaci részesedéssel rendelkező beszállítóktól. Ezzel szemben – különösen a biodízel-ágazat esetében – a vevők nagyobb vállalkozások, és jelentős mennyiségű nyersanyagra van szükségük, amelyet általában nem tudnak teljes egészében belső forrásból beszerezni. Ebben az összefüggésben bármely vevő jelentős vevői erővel fog rendelkezni, így ellen tud állni a beszállítója arra irányuló törekvéseinek, hogy az indonéz kormány által meghatározottnál magasabb árat kérjen. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Indonéziában a napi CPO-árak átlátható közlésével az indonéz kormány a PTPN-en keresztül ténylegesen meghatározza a legmagasabb napi CPO-árakat. A referenciaáron keresztül a CPO-beszállítók lényegében olyan útmutatást kapnak, hogy a CPO-t Indonéziában, a követett állami célkitűzésekkel összhangban értékesítsék.

(147) Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azzal, hogy exportadót és exportilletéket vet ki a CPO-ra, az indonéz kormány az indonéz CPO-termelőket gazdaságilag irracionális helyzetbe hozza, mivel arra készteti őket, hogy belföldön, alacsonyabb áron értékesítsék áruikat annál, mint amelyet ezen exportkorlátozások hiányában kaphatnának. A termelőket tehát megfosztják a racionális döntéshozatal lehetőségétől, és arra késztetik őket, hogy az exportadó és -illeték mögött rejlő politikai célkitűzést kövessék.

(148) Az exportadót a vizsgálati időszakban nem kellett fizetni, az exportilletéket azonban igen. Ez ahhoz vezetett, hogy korlátozta a CPO-beszállítók mozgásterét, mivel az illeték kivetésével az indonéz kormány valójában behatárolja a CPO-termelők cselekvési szabadságát azáltal, hogy *de facto* korlátozza azon üzleti döntésüket, hogy milyen áron és hol értékesítsék termékeiket. Az exportilletéket nélkül a racionálisan eljáró CPO-termelők megpróbálták volna maximalizálni nyereségüket azzal, hogy a belföldön való értékesítés helyett még több CPO-t értékesítenek az exportpiacon.

(149) Ezekkel a korlátozásokkal az indonéz kormány tehát megakadályozza, hogy a CPO-beszállítók maximalizálják jövedelmüket, amelyet az exportilletéket nélkül elérhetnének.

(150) A Fellebbezési Testület által az „Egyesült Államok – a DRAM-okra kivetett kiegyenlítő vám" ügyben megfogalmazott következtetésekkel összhangban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az indonéz kormány a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében utasítja a CPO-beszállítókat. Az említett ügyben a Fellebbezési Testület ugyanis megállapította, hogy „bizonyos esetekben absztrakt módon nehéz lehet pontosan azonosítani, hogy mely típusú kormányzati intézkedések minősülnek megbízásnak vagy utasításnak és melyek nem. Ebből a szempontból a kormányzati intézkedések konkrét megnevezése nem feltétlenül mérvadó. Amint azt Dél-Korea elismeri ugyanis, bizonyos körülmények között a kormányzat »iránymutatása« utasításnak minősülhet. A legtöbb esetben feltételezhető, hogy a magánszervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy késztetéssel jár, ami viszont a megbízás vagy utasítás bizonyítéka lehet. A megbízás vagy utasítás megállapítása az adott ügy konkrét körülményeitől fog függni." A jelen ügyben a Bizottság arra a következtetésre jutott, amit a rendelkezésre álló bizonyítékok is alátámasztottak, hogy az indonéz kormány olyan rendszert hozott létre, amely arra készteti a beszállítókat, hogy egy meghatározott áron értékesítsék a CPO-t, tehát utasítja őket erre. A (168)–(169) preambulumbekezdésben kifejtetteknek megfelelően a Bizottság megállapította, hogy a PTPN által közzétett ár az indonéziai belföldi piacon érvényesülő legmagasabb árat jelenti, és azt *de facto* a piacon jelen levő minden CPO-termelő és biodízelgyártó követi. Végezetül a kormányzat valamiféle részvételére vonatkozó követelményt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a PTPN közjogi szerv, ezért tevékenysége az indonéz kormány piaci tevékenységének tekinthető, és a PTPN tevékenysége egyértelműen „kimutatható kapcsolatot" képez a politika és azon érintett magánszervek magatartása között, amelyeken keresztül az indonéz kormány végrehajtja ezt a politikát.

(151) Ezekkel az intézkedésekkel tehát az indonéz kormány arra készteti a CPO-beszállítókat, hogy Indonéziában tartsák a CPO-t, mivel nem tudnak azon a kedvezőbb áron értékesíteni, amely Indonéziában ezen intézkedések hiányában érvényesülne.

(152) Ebben az értelemben az alapanyag-termelőket az indonéz kormány „megbízza" vagy „utasítja", hogy a belföldi CPO-felhasználókat és különösen a biodízelgyártókat a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében lássák el áruval. A CPO-termelőket azzal a feladattal ruházzák fel, hogy egy mesterségesen alacsony árakat alkalmazó belföldi piacot hozzanak létre Indonéziában.

(153) Más szóval, a leírt intézkedések alkalmazásakor az indonéz kormány tudja, hogy a CPO-termelők mikért reagálnak majd az intézkedésekre, és hogy azoknak mi lesz a következménye. A Bizottság arra vonatkozó bizonyítékokat is talált, hogy az indonéz kormány proaktív módon beavatkozik a CPO-piacon annak érdekében, hogy a magán CPO-beszállítókat arra ösztönözze, hogy eleget tegyenek a számukra előírt követelménynek. Egy sajtócikk például kifejtette, hogy „Az indonéz kormány folytatja az olajpálma-ültetvényekkel való fenntartható gazdálkodás támogatását azzal, hogy 6,35 milliárd IDR összegben újratelepítési forrásokat folyósít 135, az Asian Agrival együttműködő mezőgazdasági kistermelő részére". E cikkben az OPPF igazgatója kijelentette, hogy „Az olajpálma kiemelkedő ágazat, amely jelentősen hozzájárul az indonéz gazdasághoz. 25 év után meg kell újítanunk a pálmaolaj-ágazatot, hogy az ágazat igényeinek megfelelő magas termelékenységet, fenntartható fejlődést, és a mezőgazdasági kistermelők és közösségek számára nagyobb jóllétet biztosítsunk ([33])". Ez az állítás világosan mutatja, hogy az indonéz kormány hogyan támogatja a CPO-termelőket, lényegében a biodízelgyártók érdekében.

(154) Ezenkívül egy másik sajtócikk jelzi, hogy „Indonéziában jelenleg a mezőgazdasági kistermelőket megcélzó támogatott pálma-újratelepítési program működik, amelynek célja, hogy segítse a hozamok növelését az ültetvény méretének növelése nélkül. A kormány célja, hogy 2025-ig 2,4 millió hektárnyi pálmaültetési területet telepítsenek újra" ([34]), ami szintén jelzi, hogy az indonéz kormány hogyan támogatja a CPO-termelőket, hogy a politikai célkitűzések követésére ösztönözze őket.

(155) Jóllehet a CPO-beszállítók mérsékelhetik belföldi termelésüket az exportadókra és más korlátozó intézkedésekre válaszul, a termelés nem állt le, és nem is csökkent számottevően. Épp ellenkezőleg, a 2015. év kivételével az indonéz CPO-termelés következetesen évi több mint 5 %-kal nőtt, és 2018-ban elérte a 41 500 tonnát. E tekintetben egy sajtócikk jelzi, hogy „Az államháztartás egyensúlyba hozása mellett a B20 program célja az is, hogy az árak idei csökkenését követően növelje a belföldi pálmaolaj-felhasználást" ([35]), ami bizonyítja, hogy az indonéz kormány annak biztosítása érdekében, hogy a CPO-beszállítók eleget tegyenek a számukra előírt követelménynek, értékesítéseik mesterséges növelésével támogatja őket.

(156) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez annak az eredménye, hogy az indonéz kormány megbízta és utasította a CPO-termelőket, hogy a CPO-t a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében biztosítsák.

(157) E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy az a puszta tény, hogy az exportadókat és/vagy illetékeket az alaprendelet 3. cikkének 1. a) pontja kifejezetten nem említi meg, még nem zárja ki, hogy esetlegesen pénzügyi hozzájárulásnak minősüljenek, és ekként az alaprendelet és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás szerinti támogatás fogalommeghatározásába tartoznak. A Bizottság bőséges bizonyítékkal támasztotta alá, hogy a CPO-ra kivetett exportadót és -illetéket eszközként használták arra, hogy az állami politikai célkitűzéseknek való megfelelésre ösztönözzék a CPO-termelőket, oly módon, amely az alaprendelet 3. cikkének 1. a) pontja értelmében kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

3.3.3.3. Magánszervezetek megbízása vagy utasítása az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében

(158) A Bizottság ezt követően azt értékelte, hogy az indonéz CPO-termelők olyan magánszervezetek-e, amelyeket az indonéz kormány megbíz vagy utasít az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében.

(159) A vizsgálat azt mutatta, hogy a PTPN-t kivéve minden indonéziai CPO-termelő vagy független mezőgazdasági termelő, vagy az indonéz kormányhoz nem kapcsolódó magánvállalat. A független CPO-termelők a piac több mint 90 %-át teszik ki, és valamennyi exportáló gyártó tőlük szerezte be CPO-igényei egy részét.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) A Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló információk alapján minden CPO-termelő olyan magánszervezet, amelyet az indonéz kormány az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében megbízott azzal, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében CPO-t bocsásson rendelkezésre.

3.3.3.4. A megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében biztosított CPO

(161) A következő lépésben a Bizottság azt ellenőrizte, hogy a CPO-termelők ténylegesen végrehajtották-e a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátására irányuló indonéz kormányzati politikát. Ehhez arra volt szükség, hogy a Bizottság egy megfelelő viszonyítási alaphoz képest részletesen elemezze az indonéziai piaci fejleményeket.

(162) Az intézkedésekkel az indonéz kormány arra késztette a CPO-termelőket, hogy helyben, alacsonyabb áron értékesítsenek, mint egyébként tennék, vagyis ezen intézkedések hiányában a CPO-termelők a magasabb világpiaci áron exportálták volna a CPO-t, vagy egyszerűen hozzáigazították volna kínálatukat és áraikat a piaci korlátokhoz.

(163) A Bizottság továbbá megállapította, hogy annak ellenére, hogy az indonéz kormány azt állítja, hogy a PTPN által a CPO-jáért meghatározott ár tisztességes, mivel az árelképzelés a malajziai CPO-indexen alapul, az indonéziai belföldi árak alacsonyabbak a piaci áraknál. E következtetés levonásához a Bizottság összehasonlította az indonéziai belföldi CPO-árakat a malajziai árakkal. Ezen összehasonlítás eredménye azt mutatta, hogy az indonéziai belföldi CPO-árak következetesen alacsonyabbak a malajziai CPO-áraknál, és hogy a vizsgálati időszak alatt a CPO átlagára Indonéziában tonnánként 540 USD-t, míg Malajziában tonnánként 599 USD-t tett ki.

(164) E tekintetben az indonéz kormány a kérdőívre adott válaszában a belföldi CPO-árak nemzetközi árakhoz viszonyított alakulására vonatkozó történeti adatokkal szolgált.

(165) A Bizottság nem ellenőrizte az indonéz kormány által a fenti táblázat összeállításához használt CIF kiigazítási módszert. Az adatok azonban egyértelműen azt mutatják, – még akkor is, ha adott esetben az alkalmazott módszerek az indonéz kormány számára kedvezőek lennének –, hogy az indonéz belföldi árak következetesen alacsonyabbak voltak a nemzetközi piaci áraknál.

(166) Hasonló megállapításra lehet jutni a belföldi CPO-árak vizsgálati időszak alatti alakulásának és az Indonéziából exportált CPO ára alakulásának összehasonlítása útján.

(167) Az – indonéz kormány által szolgáltatott információkon alapuló – indonéziai belföldi CPO-árak a vizsgálati időszakban következetesen körülbelül 10 %-kal alacsonyabbak voltak az – indonéziai exportstatisztikákon alapuló – indonéziai CPO-exportáraknál.

(168) A nem állami tulajdonban álló beszállítók által felszámított CPO-árakat illetően a vizsgálat arra is rávilágított, hogy Indonéziában minden CPO-vásárlásra a – szállítási költségekre tekintettel kiigazított – napi PTPN-árakon kerül sor. Így különösen az azonnali vételek esetében a PTPN-ár az adott napra vonatkozó *de facto* legmagasabb árat jelentette. Az exportáló gyártók által a kérdőívre adott válaszok keretében szolgáltatott információk megerősítik ezt a megállapítást. A Bizottság több ügyletet ellenőrzött, és mindegyik esetében azt figyelte meg, hogy az adott független beszállítónak fizetett egységár alacsonyabb volt a napi PTPN-árnál vagy megegyezett azzal. A Bizottság egyetlen ellenőrzött ügylet esetében sem látott a PTPN aznapi áránál magasabb árat.

(169) A Bizottság ezért megállapította, hogy az indonéz kormány intézkedései azzal, hogy *de facto* meghatározzák az indonéz belföldi CPO-piacon érvényesülő legmagasabb árat, arra utasítják a CPO-beszállítókat, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál jóval alacsonyabb összeg megfizetése ellenében biztosítsanak CPO-t többek között a biodízelgyártók részére.

3.3.3.5. A szokásos esetekben a kormányzatra háruló feladat és a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól valójában nem különböző gyakorlat

(170) A „szokásos esetekben a kormányzatra háruló” feladatokkal kapcsolatos kritérium tekintetében, amelyet a vizsgálóbizottság még nem pontosított tovább, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az adott országban fellelhető nyersanyagoknak a nemzeti vállalatok részére történő biztosítása olyan feladat, amely szokásos esetekben a kormányzatra hárul. Az általános nemzetközi jog értelmében az államok szuverenitással rendelkeznek természeti erőforrásaik felett. Természeti erőforrásaik kiaknázását illetően ugyan nagy mozgásterük van, szuverenitásuk rendszerint az erre vonatkozó kormányzati szabályozói hatáskörben nyilvánul meg. E tekintetben mellékes, hogy a kormányzat szokásszerűen ellátja-e ezt a feladatot, vagy sem. A Bizottság ezért megállapította, hogy az indonéz területen található CPO indonéz biodízel-ágazat részére történő rendelkezésre bocsátása olyan feladat, amely szokásos esetekben a kormányzatra hárul.

(171) A „valójában nem különböző gyakorlattal" kapcsolatos kritériumot illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a megfogalmazás a XVI. cikk (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatot végző vizsgálóbizottság 1960. évi jelentéséből származik, amelyben hasonlóképpen fejezik ki, hogy a gyártók által fizetett terhek valójában nem minősülnek különbözőnek a kormányzat adóztatási és támogatási gyakorlatától. Erre tekintettel e kritérium esetében a megállapításnak meg kell erősítenie, hogy az áruknak a megbízott magánszervezetek általi rendelkezésre bocsátása valójában nem különbözik attól a feltételezéstől, miszerint maga a kormányzat biztosította az árukat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a helyzet áll fenn. Az indonéz kormány ahelyett, hogy közvetlenül biztosította volna az alapanyagot a biodízel-ágazat számára a biodízel-ágazat – és többek között annak exportpotenciálja – fejlesztésének élénkítésével kapcsolatos kormányzati politikai célkitűzések elérése érdekében, több intézkedéssel a magánszervezeteket készteti arra, hogy így járjanak el az indonéz kormány nevében. Ezenkívül, amennyiben az áruk kormányzat általi ilyen biztosítása bizonyos kiadásokkal jár (például az alapanyagokhoz nyújtott támogatások vagy a jövedelemről való lemondás azáltal, hogy az árukat a megfelelő nagyságú díjazásánál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében biztosítják), az ilyen eljárást olyan feladatnak kell tekinteni, amely szokásos esetekben a kormányzat tipikus feladata lenne. ([36])

3.3.3.6. Következtetés

(172) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány által elfogadott intézkedések a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében az indonéz exportáló biodízelgyártók részére történő rendelkezésre bocsátása formájában megnyilvánuló pénzügyi hozzájáruláshoz vezetnek az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében.

3.3.3.7. Ártámogatás vagy jövedelempótlás

(173) A fentieken kívül és az alábbiakban kifejtésre kerülő okokból a Bizottság megállapította, hogy a piacon beavatkozó indonéz kormány által hozott intézkedések az indonéz kormány által az indonéz biodízelgyártóknak nyújtott, az alaprendelet 3. cikke 1. b) pontja értelmében jövedelempótló és ártámogató intézkedésnek is minősülhetnek.

(174) A „pénzügyi hozzájárulás" és a „jövedelempótló vagy ártámogató intézkedés" ugyanis nem két, egymást kölcsönösen kizáró kategória. A Fellebbezési Testület ugyanis megerősítette, hogy a „[»pénzügyi hozzájárulások«] között a támogatás nyújtására alkalmas kormányzati intézkedések köre tovább bővíthető az 1. cikk 1.1. bekezdésének a) 2. pontja szerinti »jövedelem[pótlással] vagy ártámogatással«" ([37]). Ez az értelmezés összhangban áll a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás tárgyával és céljával, vagyis azzal, hogy azok „fokozzák és javítsák a GATT-nak a támogatások és kiegyenlítő intézkedések alkalmazásával kapcsolatos fegyelmi szabályait". ([38]) Így annak megállapítása, hogy valamely intézkedés pénzügyi hozzájárulásnak minősül, nem zárja ki, hogy ugyanez az intézkedés jövedelempótlásnak vagy ártámogatásnak is minősüljön. Hasonlóképpen, egy olyan intézkedés, amelynek tekintetében megállapítást nyert, hogy az nem teljesíti a szükséges kritériumokat ahhoz, hogy az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében megbízásnak vagy utasításnak minősüljön, tartozhat az alaprendelet 3. cikke 1. b) pontja szerinti jövedelempótló vagy ártámogató intézkedés tágabb kategóriájába.

(175) A „jövedelempótlás vagy ártámogatás" kifejezés eredetét a GATT XVI. cikke jelenti, ez utóbbi az a rendelkezés, amelyre az alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontja hivatkozik. A GATT XVI. cikke „a jövedelem[pótlás] vagy ártámogatás bármelyik formáj[ár]a [hivatkozik], amely közvetve vagy közvetlenül növeli bármely termék területéről történő kivitelét vagy csökkenti bármely termék területére történő behozatalát". Ebben az értelemben a jövedelempótlás vagy ártámogatás a támogatás egy további formája. ([39])

(176) A „bármelyik formája" kifejezés jelzi e kategória tág terjedelmét, abban az értelemben, hogy az magában foglal a kormányzat által választott minden olyan formát, amely jövedelempótlás vagy ártámogatás nyújtását valósítja meg. Ebben az értelemben a „forma" szótári értelme szerint „egy vagy több olyan mód, amelyben az adott dolog létezik vagy megnyilvánul; fajta, típus vagy változat", továbbá „mód, módszer, eljárás" ([40]). Így a „bármelyik formája" kifejezés magában foglal minden eljárást vagy módszert, amelynek révén a kormányzat jövedelempótlást vagy ártámogatást nyújt valakinek. ([41])

([36]) Lásd: a vizsgálóbizottság jelentése, *Egyesült Államok – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű félvezető memóriákra (DRAM-okra) kivetett kiegyenlítő vám vizsgálata*, WT/DS296, 2005. február 21., 57. lábjegyzet („[V]éleményünk szerint a »szokásos esetekben a kormányzat feladatára« való hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az az adóztatási feladatokra és kiadásokra is vonatkozik. […] Amennyiben a kölcsönök és szerkezetátalakítási intézkedések adóztatást vagy kiadásokat is magukban foglalnak, azok e rendelkezés hatálya alá tartozhatnak").

([37]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – Végleges kiegyenlítő vám meghatározása bizonyos, Kanadából származó puhafat ermékekre*, WT/DS257/AB/R, elfogadva: 2004. február 17., DSR 2004:II, 571. o., 52. pont.

([38]) A Fellebbezési Testület jelentése, *Egyesült Államok – Egyes Németországból származó korrózióálló sík szénacél termékekre kivetett kiegyenlítő vámok*, WT/DS213/AB/R és Corr.1, elfogadva: 2002. december 19., DSR 2002:IX, 3779. o., 73. pont, 65. lábjegyzet.

([39]) Lásd Van Gerven főtanácsnok 1989. március 7-i véleményét, Fediol kontra Bizottság, C-70/87, ECLI:EU:C:1989:110, 33. lábjegyzet.

([40]) Oxford English Dictionary online, I.5.b. és I.10. bejegyzés.

([41]) A támogatásokkal és az állam általi kereskedéssel foglalkozó GATT vizsgálóbizottság, A támogatásokról szóló jelentés, L/1160, 1960. március 23. (A vizsgálóbizottság egyetértett abban, hogy „egy olyan rendszer, amelynek keretében a kormányzat közvetlen vagy közvetett módszerekkel, vásárlás és viszonteladás révén ilyen árat tart fenn, támogatást jelent").

(177) A „támogatás" az a „cselekmény, amely hozzájárul adott dolog sikeréhez vagy értékének megőrzéséhez" ([42]). A „támogatás" kifejezést gyakran használják mezőgazdasági összefüggésben, a kormányzati támogatási programokra utalva ([43]). Így az alaprendelet 3. cikke 1. b) pontja szerinti „támogatás" arra a kormányzati intézkedésre utal, amely hozzájárul az árak vagy a valaki által szerzett jövedelem sikeréhez vagy értékének megőrzéséhez.

(178) A Bizottság elismeri, hogy bármely kormányzati intézkedés járhat esetleges nagyságrendű, véletlenszerű mellékhatásokkal valakinek a jövedelmére nézve vagy azt eredményezheti, hogy valamely árak valamilyen módon támogatást kapnak. ([44]) Ahhoz, hogy az ilyen támogatás az alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontja alá tartozzon, kimutatható kapcsolatnak kell fennállnia a kormányzati intézkedések és az azokból eredő azon hatás között, hogy valaki jövedelempótlásban vagy ártámogatásban részesül. Az ilyen kapcsolatot a rendelkezésre álló bizonyítékok összessége alapján kell alátámasztani, a kormányzat által hozott intézkedések jellegét, kialakítását és várható működését is ideértve.

(179) Végül „az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében" megfogalmazás bármilyen formájú jövedelempótlásra vagy ártámogatásra vonatkozik, amely közvetlenül vagy közvetve megnöveli „bármely terméknek" a WTO egy tagállamának a területéről történő kivitelét vagy csökkenti e termék e tagállam területére történő behozatalát. Ezt a potenciális vagy tényleges hatást az 1994. évi GATT XVI. cikkének (1) bekezdése kifejezetten is leírja: „[…] a jövedelem[pótlás] vagy ártámogatás bármelyik formája, amely közvetve vagy közvetlenül növeli bármely termék területéről történő kivitelét vagy csökkenti bármely termék területére történő behozatalát".

(180) Összefoglalva, az alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontja, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1 bekezdése b) pontjához hasonlóan olyan kormányzati intézkedéseket foglal magában, öltsenek azok bármilyen formát, amelyek olyan jövedelempótlást vagy ártámogatást eredményeznek valaki javára, amelynek potenciális vagy tényleges hatása ([45]), hogy megnöveli bármely terméknek a WTO egy tagállamának területéről történő kivitelét vagy csökkenti e termék e tagállam területére történő behozatalát.

(181) Ezzel az értelmezéssel összhangban, annak vizsgálata mellett, hogy az indonéz kormány által elfogadott intézkedések „pénzügyi hozzájárulásként" írhatók-e le, a Bizottság azt is elemezte, hogy az indonéz kormány intézkedései az alaprendelet 3. cikke 1. b) pontja szerinti jövedelempótlásnak vagy ártámogatásnak is minősíthetők-e. A Bizottság ennek során először azt vizsgálta, hogy az indonéz kormánynak szándékában áll-e a biodízel-ágazat létrehozásának és fejlesztésének támogatása; másodszor, hogy az indonéz kormány milyen intézkedéseket hozott a biodízel-ágazat támogatására; és harmadszor, hogy ezek az intézkedések a „jövedelem [pótlás] vagy ártámogatás bármelyik formájának" minősülnek-e az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében. Összefoglalva, a Bizottság megvizsgálja, hogy az indonéz kormány kinyilvánított politikai célkitűzésként támogatni kívánta-e a biodízel-ágazat fejlesztését, valamint a kormányzat által e célra használt eszközöket és azt, hogy az indonéz kormány ezen eszközei vagy intézkedései az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében jövedelempótlásnak vagy ártámogatásnak minősíthetők-e.

a) ***Az indonéz kormánynak a belföldi biodízel-ágazat támogatására irányuló szándéka mint állami politikai célkitűzés***

(182) Az indonéz kormány a 66/2018. sz. elnöki rendelet révén kifejezett politikával rendelkezik a belföldi biodízel-ágazat fejlesztésének támogatására. Az indonéz kormánynak a (119) preambulumbekezdésben már idézett egyes nyilvános kijelentései is azt mutatják, hogy az indonéz kormány a biodízelgyártók érdekében kívánja ellenőrizni a CPO-árakat: „Az árukat terhelő exportadók tekintetében a politikai célkitűzések között szerepel az árstabilizáció, a downstream feldolgozó létesítmények fejlesztésének előmozdítása […]" vagy az, hogy „a kiviteli vámok célja az, hogy biztosítsák a nyersanyagok elérhetőségét és ösztönözzék a belföldi downstream pálmaolaj-ágazat növekedését".

(183) A Bizottság arra vonatkozó bizonyítékokat is talált, hogy az indonéz kormány az évek során egyértelműen a biodízel-ágazat bővülését előmozdító és támogató politikát folytatott. A megújuló energiáért felelős főigazgató egy sajtócikkben kijelentette, hogy Indonézia 2018. szeptember 1-jétől minden jármű és nehézgép számára kötelezővé kívánja tenni a biodízellel kevert üzemanyagok használatát. Ebben a sajtócikkben szerepel az is, hogy

([42]) Oxford English Dictionary online, I.3.b. bejegyzés.

([43]) Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről, 15. cikk, 15.4. bekezdés („[…] megnövekedett-e ezzel a kormányzati támogatási programok terhelése"); lásd még a mezőgazdaságról szóló megállapodás 6. cikkét, valamint II. és III. mellékletét („belső támogatások").

([44]) A vizsgálóbizottság jelentése, *Kína – Az Egyesült Államokból származó elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékekre kivetett kiegyenlítő és dömpingellenes vámok*, WT/DS414/R és Add.1, elfogadva: 2012. november 16., helyben hagyta a Fellebbezési Testület WT/DS414/AB/R jelentése, DSR 2012:XII, 6369. o., 7.86. pont.

([45]) A „potenciális" hatások azok a hatások, amelyek természetesen következnek az intézkedés átfogó felépítéséből, kialakításából és struktúrájából, anélkül, hogy szükség lenne a piacon „megfigyelhető" vagy tényleges hatásokra.

„az új szabályok hatálybalépését követően az indonéz töltőállomások nem árusíthatnak majd keveretlen dízelüzemanyagot, hozzátéve, hogy a keveretlen üzemanyagot árusító vállalatokat meg fogják bírságolni ([46])". E tekintetben egy másik sajtócikk kifejti, hogy „a pálmaolaj-felhasználás ösztönzése, az üzemanyag-import visszafogása és a folyó fizetési mérleg hiányának csökkentése érdekében Indonézia annak előírását tervezi, hogy a következő hónaptól [2018. szeptembertől] az országban használt minden dízelüzemanyag tartalmazzon biodízelt" (utólagos kiemelés). ([47])

(184) Egy másik sajtócikkben kifejtették továbbá, hogy „Indonéziában a Jakarta Post arról számolt be, hogy a kormány mindent megtesz a pálmaolaj-biodízel iránti kereslet ösztönzésére törekedve, jelenleg azt vizsgálják, hogy az állami tulajdonú PLN szolgáltató dízelalapú létesítményeit biodízelre állítsák át. A kormány annak lehetőségét is vizsgálja, hogy megengedje a villamosenergia-előállításhoz fosszilis dízel helyett biodízelt használó magántulajdonú energiaszolgáltatóknak, hogy ezt az energiát közvetlenül a PLN részére értékesítsék. A kormány a közúti közlekedésen kívül már a vasutak és a nehézgépek által használt biodízel mennyiségét is növelte". ([48])

(185) A biodízel-ágazat támogatására irányuló fenti célt az élelmiszerügyi és mezőgazdasági miniszterhelyettes nyilvános nyilatkozatai is alátámasztották. A miniszterhelyettes egy sajtócikkben kijelentette, hogy „Indonézia biodízelgyártása **a helyi biodízel-felhasználás ösztönzésére irányuló új program** eredményeként az idei [2018-as] becsült 5 millió tonnáról 40 %-kal emelkedhet és 2019-ben elérheti a 7 millió tonnát" (utólagos kiemelés). ([49])

(186) Az indonéz kormány kifejezetten bejelentette, hogy támogatni fogja a biodízel-ágazatot az OPPF létrehozása révén, amelynek politikai hatásköre *de facto* kizárólag a biodízel-ágazat támogatására terjed ki. Ez a támogatás a vizsgálati időszak után is folytatódott, mivel a vizsgálati időszak alatt, valamint 2018 augusztusáig az OPPF kifizetéseket teljesített a biodízelgyártók részére. Az OPPF e célkitűzését nyilvános nyilatkozatokban is egyértelműen megfogalmazták. Egy sajtócikkben az OPPF kijelentette, hogy „bízik abban, hogy viselni tudja a kormány biodízelre vonatkozó új politikája alapján az év hátralevő részében a gyártóknak kifizetett további támogatásokat", és az alap elnöke kijelentette továbbá, hogy „az alap 2018 első felében a pálmaolaj-exportilletékből 6,4 billió rúpiát szedett be, amely közel 60 százalékát teszi az idei évre vonatkozó 10,9 billió rúpiás célértéknek, és ennek többségét a megújulóenergia-termelés támogatását szolgáló ösztönzőkre fordítják". Ugyanebben a cikkben azt is kifejtették, hogy „A politika [a keverési követelmény] ugyanakkor a 19 bioüzemanyag-gyártónak, többek között a Wilmarnak és a Sinar Mas csoportnak nyújtott támogatásokat is növelni fogja. A BPDPKS néven is ismert alap becslése szerint a politika az idei év második felében a kétszeresére, 2,1 millió kiloliterre fogja növelni a bioüzemanyag iránti keresletet" ([50]).

(187) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormánynak nyilvánvalóan szándékában állt az indonéz biodízel-ágazat létrehozásának és fejlesztésének támogatása.

b) ***A biodízel-ágazat fejlesztésére irányuló kormányzati intézkedések***

(188) Az indonéz kormány több eszközön keresztül is beavatkozik a CPO-piacon a biodízel-ágazat fejlesztésének ösztönzése érdekében. Először: az indonéz kormány exportkorlátozások rendszerét alakította ki (exportadókon és exportilletékeken keresztül), amelyet arra használ, hogy a downstream iparágak, többek között biodízelgyártók érdekében lenyomja az indonéziai CPO-árakat. Másodszor: az indonéz kormány a PTNP állami tulajdonban lévő vállalaton keresztül *de facto* mesterségesen alacsony szinten határozza meg a CPO-árakat, amelyeket a többi CPO-beszállító követ, összhangban a biodízel-ágazat fejlesztésének támogatására irányuló, kinyilvánított politikával. Az indonéz kormány további intézkedéseket is alkalmaz, például a CPO-termelőknek nyújtott közvetlen támogatásokat, annak biztosítása érdekében, hogy a CPO-termelők kövessék a politikai célkitűzéseket.

(189) Mindezeket az intézkedéseket a biodízel-ágazat fejlesztésének – többek között kötelező keverési követelményeken, valamint az OPPF biodízelgyártók érdekében való létrehozásán keresztül történő – ösztönzése jelentette tágabb összefüggésben kell vizsgálni. Az indonéz kormány olyan rendszert alakított ki, amely a keverési követelmény révén mesterségesen a biodízel iránti magas keresletet hoz létre. Az indonéz kormány az úgynevezett B20 keverési követelményt ([51]) hajtotta végre. E program keretében a piaci szereplőket számos területen, például a tömegközlekedés területén arra vonatkozó jogi kötelezettség terheli, hogy üzemanyagként az ásványi dízel és

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, a hozzáférés időpontja: 2019. július 17.
([51]) Az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter 12/2015. sz. rendeletével elfogadott keverési követelmény.

biodízel olyan keverékét használják, amely legalább 20 %-ban biodízelt tartalmaz. E keverési követelmény a közeljövőben várhatóan 30 %-ra fog emelkedni. E tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a keverési követelmény és az OPPF együttese nélkül Indonéziában alacsonyabb lenne a biodízel iránti kereslet, így a biodízel értékesítéséből eredő jövedelmek szükségképpen jelentősen alacsonyabbak lennének.

(190) A Bizottság ezért a rendelkezésre álló információk alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány meghatározott eredmény biztosítása céljából – azaz annak biztosítása céljából, hogy a biodízelgyártók gazdasági előnyre tegyenek szert a mesterségesen alacsony CPO-árakból, amelyek termelési költségeik körülbelül 90 %-át teszik ki – piaci beavatkozásra irányuló intézkedéseket fogadott el.

c) ***Az indonéz kormány által elfogadott intézkedések a „jövedelem[pótlás] vagy ártámogatás bármelyik formájának" minősülnek az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében***

(191) A fentiekben ismertetett intézkedésekkel az indonéz kormány jövedelempótlást nyújt a biodízel-ágazat számára. Az indonéz kormány által elfogadott szabályozási feltételeknek nem mellékhatása az, hogy a CPO-beszállítók ezt az alapanyagot a nemzetközi szinten elérhető áraknál alacsonyabb árakon értékesítik a biodízelgyártók részére. Ez az eredmény szándékolt, és azt az indonéz kormány intézkedései sikeresen elérik. Az indonéz kormány által hozott intézkedések lehetővé teszik a biodízelgyártók számára, hogy a világpiaci árnál alacsonyabb áron jussanak hozzá a fő nyersanyagukhoz és költségelemükhöz, ami ezt követően mesterségesen magasabb szintű, főként harmadik piacokra történő kivitelből eredő nyereséghez vezet. Ebben az értelemben az indonéz kormány intézkedései hozzájárulnak a biodízelgyártók által szerzett jövedelemhez. Ilyen intézkedések nélkül a biodízelgyártók nem tennének szert gazdasági előnyre a CPO-t érintő, állami beavatkozásból eredő torzító hatások következtében.

(192) Mindezek az intézkedések azt mutatják, hogy az indonéz kormány támogatja és mesterségesen ösztönzi az indonéz biodízel-ágazatot. E megállapítást az indonéz biodízelgyártók növekvő száma, valamint termelési kapacitásuk és kivitelük elmúlt 10 évben megfigyelhető – az alábbi táblázatban látható – hirtelen növekedése is alátámasztja:

2. táblázat

Az indonéz biodízel-ágazat fejlesztése (millió liter)

Év	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Termelési kapacitás (névleges)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Kapacitáskihasználás (%)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Termelés	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Indonéziából származó biodízel-kivitel	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Kivitel a termelés %-ában	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Felhasználás	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Zárókészletek	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Termelők száma	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Forrás: Az indonéz kormány kérdőívre adott válasza, a GAIN indonéziai bioüzemanyagokról szóló 2018-as éves jelentése és a Global Trade Atlasból származó exportstatisztikák (2018-as adatok, az exportstatisztikák kivételével, becslések alapján)

(193) Amint e táblázatból látható, a biodízel-ágazat túlnyomóan exportorientált ágazat. Amikor a múltban – főként uniós piacvédelmi intézkedések fennállása miatt – visszaesett az export, a készletek jelentősen nőttek.

(194) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány az alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontja értelmében jövedelempótlást vagy ártámogatást nyújt a biodízel-ágazatnak.

3.3.3.8. Gazdasági előny

(195) Mivel az indonéz kormány legtöbb intézkedése arra irányult, hogy mesterségesen csökkentse a CPO belföldi árát, a Bizottság azon különbözet alapján, amely a belföldi biodízelgyártók által a CPO helyben történő vásárlása esetén fizetett ár és a CPO-ra vonatkozó uralkodó piaci viszonyokon alapuló referenciaérték között áll fenn, megvizsgálta, hogy a biodízel-ágazat indonéz kormány általi támogatása gazdasági előnyt nyújtott-e.

(196) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e különbözet az indonéz biodízelgyártók számára gazdasági előnyt jelentett, mivel a termelési folyamatukban a fő nyersanyagot a nemzetközi piaci ár alatti áron tudták beszerezni. Ezen összehasonlító módszerrel az is biztosítható volt, hogy ne számítsák be kétszeresen e támogatásokat az e vizsgálat során kiegyenlített más támogatásokkal, amelyek szintén nyújtanak jövedelempótlást/ártámogatást az indonéz biodízelgyártóknak.

(197) A beszerzési árakat kellett összevetni megfelelő referenciaértékkel. Az alaprendelet 6. cikkének d) pontja értelmében a díjazás megfelelő nagyságát a kérdéses áru rendelkezésre bocsátásának a helye szerinti országnak, azaz Indonéziának a piacán uralkodó piaci viszonyok alapján állapítják meg (beleértve az árat, a minőséget, a beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket) ([52]).

(198) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Indonéziából külföldre irányuló FOB CPO-export – indonéziai exportstatisztikákban szereplő – árai megfelelő referenciaértéknek tekinthetők, mivel azokat szabadpiaci elveknek megfelelően határozzák meg, az Indonéziában uralkodó piaci viszonyokat tükrözik, és azokat nem torzítja kormányzati beavatkozás. A Bizottság azért helyezkedett erre az álláspontra, mivel az indonéziai CPO-behozatal elhanyagolható mértékű volt, így nem volt reprezentatív, ezért a Bizottság nem tudott torzítatlan belföldi CPO-árat azonosítani. A Bizottság továbbá úgy tekintette, hogy a használt referenciaérték jelenti a legközelebbi közelítő értéket az indonéz kormány beavatkozása nélküli torzítatlan indonéz belföldi ár tekintetében. Végül a Bizottság más lehetséges referenciaértékeket is elemzett, például a rotterdami kikötői paritáson számított CIF CPO-árat. Mivel ez az ár számos Indonéziától eltérő országból származó CPO keverékére vonatkozik, a Bizottság ezt az Indonéziában uralkodó piaci viszonyok tekintetében kevésbé megfelelő referenciaértéknek tekintette. Mindenesetre a Bizottság megállapította, hogy a különböző referenciaértékek közötti árkülönbség minimális.

(199) A Bizottság kiszámította az Indonéziából külföldre irányuló FOB exportárak vizsgálati időszak alatti havi átlagát, és úgy tekintette, hogy az így kiszámított árak jelentik a legközelebbi közelítő értéket a torzítatlan indonéz belföldi CPO-árak tekintetében.

(200) A Bizottság ezt követően összehasonlította az indonéz termelők által fizetett belföldi CPO-árat a (199) preambulumbekezdésben bemutatott módon kiszámított referenciaértékkel.

(201) A különbözet teljes összege jelenti azt a „megtakarítást”, amelyet a torzult indonéz belföldi piacon CPO-t vásárló indonéz biodízelgyártók realizáltak ahhoz az árhoz képest, amelyet torzulások hiányában fizettek volna. Végső soron ez a teljes összeg jelenti az indonéz gyártók számára az indonéz kormány által a vizsgálati időszakban juttatott gazdasági előnyt.

3.3.3.9. Egyedi jelleg

(202) Az indonéz kormány intézkedései szándékoltan gazdasági előnyben részesítettek bizonyos ágazatokat, többek között a belföldi biodízel-ágazatot. Ugyanis, jóllehet a CPO-t érintő torzulások a biodízeltől eltérő továbbfeldolgozott termékeket is előnyhöz juttatnak, ez a gazdasági előny csak Indonézia bizonyos ágazatai, nevezetesen a pálmaolaj értékláncában működő ágazatok számára érhető el. Ezt a megállapítást alátámasztják maga az indonéz kormány által tett, valamint az exportadó és -illeték fegyelmi szabályait végrehajtó és módosító későbbi jogalkotási aktusokban szereplő politikai nyilatkozatok. A 128/PMK.011/2011. sz. rendelet például kifejezetten rögzítette a következőket: „a pálmaolaj-ágazat downstream törekvéseinek támogatásával összefüggésben az ellátási láncban lejjebb hozzáadott érték növelése érdekében az exportvám-tételek átalakítására van szükség”. Következésképpen az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek.

3.3.4. *Következtetés*

(203) Az indonéz kormány több intézkedéssel, köztük exportadókkal és -illetékekkel, valamint azzal, hogy a piacon *de facto* ármeghatározóként lépett fel, arra ösztönözte a belföldi CPO-termelőket, hogy helyben értékesítsék a CPO-t, és „megbízta” vagy „utasította” őket, hogy ezt a nyersanyagot Indonéziában megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében bocsássák rendelkezésre. A kérdéses intézkedések elérték a kívánt hatást azzal, hogy torzították a CPO belföldi piacát Indonéziában, és mesterségesen alacsony szintre szorították le az

([52]) Lásd WT/DS436/AB/R Egyesült Államok – Kiegyenlítő intézkedések egyes Indiából származó, melegen hengerelt szénacél síktermékekre, 2014. december 8., 4.244. pont.

árat a downstream biodízel-ágazat javára. A biodízel-ágazat támogatására irányuló állami célkitűzésre tekintettel a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történő rendelkezésre bocsátása olyan feladat, amelynek ellátása szokásos esetekben a kormányzatra hárul, és a CPO-termelő vállalatok ennek végrehajtásával kapcsolatos gyakorlata valójában nem különbözik a kormányzat által akkor követett szokásos gyakorlattól, amikor hasonló politikai célokat követ a támogatás más formáin (például vissza nem térítendő támogatások vagy bevételről való lemondás) keresztül.

(204) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormány a – támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) 1. pontja iv. alpontja szerinti vonatkozó WTO-normával összhangban értelmezett és alkalmazott – alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának iv. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulást nyújtott. Alternatív jelleggel a Bizottság azt a következtetést is levonta, hogy az indonéz kormány a CPO-piacon történő beavatkozásán keresztül jövedelempótlást vagy ártámogatást nyújt a biodízelgyártóknak, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) 2. pontja fényében értelmezett alaprendelet 3. cikkének 1. b) pontjának megfelelően.

(205) A Bizottság megállapította továbbá, hogy e pénzügyi hozzájárulás egyedi jellegű gazdasági előnyt biztosít a kedvezményezetteknek.

(206) A fentiek összességére tekintettel a Bizottság azt állapította meg, hogy az intézkedésekkel az indonéz kormány támogatást nyújtott a biodízel-ágazat számára, többek között azzal, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében bocsátott rendelkezésre pálmaolajat (CPO-t). Az indonéz kormány a kedvezményezetteknek egyedi gazdasági előnyt nyújtott, amely így kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

3.3.5. *A támogatás összegének kiszámítása*

(207) A Bizottság a kiegyenlíthető támogatás összegét az alaprendelet 5. cikkének megfelelően minden egyes exportáló gyártó tekintetében a támogatásban részesülő félre ruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számította ki. A Bizottság a gazdasági előnyt úgy értékelte, hogy az a belföldön vásárolt CPO-ért fizetett árak és a CPO vizsgálati időszakra havi alapon kiszámított referenciaára közötti különbségek összegének felel meg. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság ezeket a támogatási összegeket az exportáló gyártók CPO-alapú gyártásának a vizsgálati időszakban jelentkező összbevételéhez, mint megfelelő nevezőhöz rendelte hozzá, mivel a támogatás a CPO-alapú termékek teljes előállítása tekintetében gazdasági előnyt nyújtott, nem csak az érintett termékhez vagy a kivitelre szánt termeléshez.

(208) Az ezen intézkedések tekintetében az exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási mérték:

Vállalat	Támogatási mérték
PT Ciliandra Perkasa	0,13 %
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	4,40 %
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	5,15 %
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	3,43 %

3.4. **Kormányzati támogatás bevételekről való lemondás útján: a vámszabad területekre vonatkozó program**

3.4.1. *A támogatási program*

(209) A vámszabad területekre vonatkozó programot az indonéz kormány a 147/PMK.04/2011. sz. pénzügyminiszteri rendelettel vezette, majd a 255/PMK.04/2011. és a 120/PMK.04/2013. sz. pénzügyminiszteri rendeletekkel tovább módosította.

(210) A vámszabad területeket úgy határozzák meg, mint az Indonéz Köztársaság vámterületén belüli olyan területeket, ahol a behozott árukat terhelő behozatali vám, illetve héa felfüggesztésre kerül (a behozatali vám esetében) vagy tekintetében mentesség áll fenn (a héa esetében). Mind a felfüggesztés, mind a mentesség vonatkozik beruházási javakra, nyersanyagokra és segédanyagokra.

(211) Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány kifejtette, hogy nincsenek az Indonéz Köztársaság területén vámszabad területként azonosított, előre meghatározott területek, ehelyett a vállalatok kérelmet nyújthatnak be, és ha kérelmüknek helyt adnak, a helyiségeik válnak vámszabad területté.

3.4.1.1. Igénybevételi jogosultság

(212) Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány azt is kifejtette, hogy a vámszabad területekre vonatkozó program csak „exportorientált vállalatok", vagyis olyan vállalatok számára elérhető, amelyek árbevételének több 50 %-a exportból származik. Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány kifejtette továbbá, hogy a 4/2014. sz. pénzügyminiszteri rendelet szerint a fenti követelmény alól mentesítés adható, így nem exportorientált vállalatok is igénybe vehetik a programot. A vizsgálat során gyűjtött bizonyítékok alapján azonban a Bizottság nem tudott jogszabályban található, az ilyen mentesítés megadására vonatkozó objektív kritériumot azonosítani. A jogszabály nem hivatalos fordítása ehelyett azt rögzíti, hogy „*Az 1. cikkben említett ajánlás a következők mérlegelését követően adható:*

a) a kérelmező társaság terméke, amennyiben fennáll a belföldi piaci kereslet kielégítésére szolgáló hasonló áru közvetlen behozatalának alternatív piaca;

b) az export esetleges csökkenése; és/vagy

c) a vámszabad terület termékeihez hasonló termékeket előállító belföldi ágazatok védelme, a helyi iparágnak a belföldi kereslet kielégítésére való képességét figyelembe véve."

(213) A fentiek tekintetében az indonéz kormány az ellenőrző látogatás során kifejtette, hogy a biodízel-ágazathoz tartozó vállalatok általában mentességet kapnak azon követelmény alól, hogy árbevételük több mint 50 %-a exportból származzon. Az ellenőrző látogatás során adott magyarázat szerint ez azt a célt szolgálja, hogy segítse a biodízel-vállalatokat az indonéz kormány által előírt keverési követelmény teljesítésében.

(214) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a fent említett mentesítés megadása teljes mértékben az indonéz kormány mérlegelési jogkörébe tartozik.

(215) Végül az indonéz kormány kifejtette, hogy ez a program csak olyan vállalatok számára elérhető, amelyek további feldolgozás céljára importálnak árukat az Indonéz Köztársaságba. Így a puszta importőrök nem kérelmezhetnek vámszabad területi jogállást.

3.4.1.2. A vámszabad területen működés jelentette előnyök

(216) A vámszabad területen belül a behozatali folyamat felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg a vállalatok a készterméket az Indonéz Köztársaság területén nem értékesítik. Más szóval, a vámszabad területekre importált termékeket terhelő behozatali vám felfüggesztésre kerül, amíg e termékeket az indonéz belföldi piacon nem értékesítik. Ha egy termék a vámszabad területen marad (például valamely gép) vagy azt közvetlenül exportálják, a behozatali vámot egyáltalán nem kell megfizetni.

(217) A behozatali vámhoz hasonlóan az importált árukat terhelő héa fizetése is felfüggesztésre kerül, amíg a készterméket a belföldi piacon nem értékesítik. Ha egy termék a vámszabad területen marad (például valamely gép) vagy azt közvetlenül exportálják, a héát egyáltalán nem kell megfizetni.

(218) E program keretében a behozatali vám és a héa alóli mentességet beruházási javak, például a biodízel előállítási folyamatában használt gépek, nyersanyagok és pótalkatrészek behozatala esetén biztosítják.

3.4.1.3. Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása

(219) A Bizottság által az eljárás során a vámszabad területekre vonatkozó program tekintetében kért információkat illetően a Wilmar nem működött együtt teljes mértékben a Bizottsággal. A Bizottság ezért tájékoztatta a Wilmart, hogy lehetséges, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelkezésre álló tényekre kell támaszkodnia annak vizsgálatakor, hogy megvalósult-e a biodízel-ágazatnak – a vámszabad területre behozott gépek és áruk behozatali vám alóli mentesítésén keresztül – nyújtott állítólagos támogatás, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(220) A 2019. február 15-én küldött hiánypótlásra felhívó levélben a Bizottság felkérte a Wilmart, hogy szolgáltasson bizonyos információkat az alapanyagoknak és gépeknek a vele kapcsolatban álló egyes szervezetek (biodízel-gyártók és CPO-beszállítók) létrehozása óta történt behozatalára vonatkozóan. A hiánypótlásra felhívó levélre adott válaszában a Wilmar részlegesen válaszolt erre az információkérésre, azt állítva, hogy technikai nehézségekkel szembesült a kért teljes adatkészlet összegyűjtése során. Az ellenőrző látogatás során hasonló magyarázattal szolgáltak. A Bizottság így csak korlátozott mennyiségű adatot tudott ellenőrizni.

(221) Következésképpen a biodízel-ágazatnak a vámszabad területre behozott gépek és áruk behozatali vám alóli mentesítésén keresztül nyújtott állítólagos támogatást illetően a Wilmar nem bocsátotta rendelkezésre a Bizottság által a hiánypótlásra felhívó levélben és az ellenőrző látogatás során kért szükséges információkat és bizonyítékokat.

(222) A fentiekben leírt szükséges és releváns információk és/vagy bizonyítékok hiánya jelentős mértékben akadályozza a vizsgálat lefolytatását. Sőt, komoly nehézségeket okozott a Bizottságnak, hogy e támogatási program tekintetében pontos és megalapozott ténymegállapításokat tegyen.

(223) A Wilmar megjegyezte, hogy a kért információk először is nem voltak szükségesek az alaprendelet 28. cikke értelmében, és mindenesetre az általa benyújtott részleges információk megfeleltek az alaprendelet 28. cikke (3) bekezdésének. A Wilmar továbbá azt állította, hogy nem rendelkezik azon információkkal, amelyeket nem bocsátott rendelkezésre.

(224) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a Wilmar azon állítása, hogy nem tudta nyomon követni az információkat, nem fogadható el, mivel az technikai problémától függ, amely az adott információk lekérését állítólag túlságosan nehézkessé tette ahhoz, hogy azokat lekérje. A Bizottság ezért megállapította, hogy a Wilmar csoportnak birtokában áll az adott információ, és azt lekérhette volna, hogy teljes körű választ adjon a hiánypótlásra felhívó levélre.

(225) Másodszor, a kért információ szükséges, tekintettel különösen arra, hogy teljes mértékben hiányzik a behozatalt terhelő vámok elengedett összegére vonatkozó releváns adatmennyiség. Ezért a Bizottság nem tudja megállapítani a Wilmar csoport által e program keretében kapott támogatás pontos összegét.

(226) A Bizottság megállapította továbbá, hogy nem fogadható el a Wilmar azon állítása, hogy a Bizottság az adott információt a későbbiekben nem kérte. Az ellenőrző látogatás során a Bizottság megkérdezte, hogy rendelkezésre áll-e a hiányzó információ, és tudomásul vette, hogy nem áll rendelkezésre.

(227) A Bizottság ezért az alaprendelet 28. cikkének megfelelően részben a rendelkezésre álló tényeket vette alapul a vizsgálat e szempontjaira vonatkozó ténymegállapításokhoz.

3.4.2. *Elemzés*

3.4.2.1. Pénzügyi hozzájárulás

(228) Az alábbiakban kifejtett okokból a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vámszabad területekre vonatkozó program keretében a gépekre vonatkozóan biztosított importvám-mentesség az indonéz kormány által bevételekről való lemondás formájában az exportáló gyártóknak nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak minősül.

(229) A (216)–(218) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a vámszabad területen található vállalkozások i. mentesülnek az importált gépeket és nyersanyagokat terhelő behozatali vámok alól, és ii. mentesülnek az importált gépeket és nyersanyagokat terhelő héa alól. Mind a behozatali vám, mind a héa alóli mentesség mindaddig fennáll, amíg az importált árut a belföldi piacon nem értékesítik. Ez azt jelenti, hogy a vámszabad területen található vállalatok egyáltalán nem fizetnek sem behozatali vámot, sem héát azon áruk után, amelyek soha nem hagyják el a vámszabad területet, mint például a gépek, vagy azon áruk, amelyeket közvetlenül exportálnak.

(230) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy minden exportáló gyártó előnyben részesült ebből a programból, mégpedig kizárólag akkor, amikor gépeket és pótalkatrészeket importált a biodízelüzeméhez. Mivel ugyanis a biodízel előállításának a fő nyersanyaga a CPO, és a CPO-t teljes mértékben helyben szerzik be, az importált nyersanyagok után be nem szedett esetleges összegek elhanyagolható mértékűnek tűnnek.

(231) A fentiekre tekintettel a Bizottság tehát megállapította, hogy az exportáló gyártók lényegében soha nem fizetik meg az általuk importált gépeket terhelő behozatali vámot és héát. A gépeket ugyanis a gyártóüzem létrehozása céljából importálják az adott vámszabad területre, és a gépek a beépítést követően már nem hagyják el a területet.

(232) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a gépek és berendezések behozatalát terhelő importvám alóli mentesítés az alaprendelet 3. cikke 1. a) pontjának ii. alpontja értelmében bevételek elengedésének vagy be nem szedésének minősül. A héamentességet illetően a Bizottság úgy tekintette, hogy az indonéz kormány e tekintetben is állami bevételről mond le, mivel az exportáló gyártók rendes körülmények között először megfizetnék a héát az államnak, majd azt a belföldi értékesítés során kompenzálnák. ([53])

([53]) A Fellebbezési Testület jelentései, *Brazília – Az adózással és díjakkal kapcsolatos bizonyos intézkedések*, WT/DS472/AB/R és Add.1 / WT/DS497/AB/R és Add.1, elfogadva: 2019. január 11., 5.212–5.221. pont.

3.4.2.2. Gazdasági előny

(233) A vizsgálat azt mutatta, hogy a vámszabad területeken használt gépeket általában importálják, és azok a beépítést követően már nem hagyják el a vámszabad területet. Így az e gépeket terhelő behozatali vám valójában soha nem lesz fizetendő. Az importált gépekre és pótalkatrészekre vonatkozó héamentességet illetően a Bizottság megállapította, hogy az exportáló gyártók azzal is gazdasági előnyre tettek szert, hogy megőrizték a készpénz rendelkezésre állása jelentette előnyt. ([54])

(234) A fentiekre tekintettel a Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy e program gazdasági előnyt nyújt az exportáló gyártóknak, mivel jobb pénzügyi helyzetbe kerülnek, mint amilyenben a program nélkül lennének. A program nélkül ugyanis megfizették volna a gépek és pótalkatrészek behozatalát terhelő vámot és héát.

3.4.2.3. Egyedi jelleg

(235) A program egyedi jellegű, mivel az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 4. cikke (3) bekezdésének megfelelően csak bizonyos vállalatok számára elérhető, e vállalatok exportteljesítményétől, valamint a támogatást nyújtó hatóság országában meghatározott földrajzi területeken történő elhelyezkedéstől függően.

3.4.3. *Következtetés*

(236) A Bizottság megállapította, hogy az intézkedésekkel az indonéz kormány támogatást nyújtott a biodízel-ágazat számára, többek között a vámszabad területekre vonatkozó programhoz és az importált gépeket és pótalkatrészeket terhelő behozatali vám és héa alóli mentességhez kapcsolódóan bevételekről való lemondás révén. Az indonéz kormány a kedvezményezetteknek egyedi gazdasági előnyt nyújtott, amely így kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

3.4.4. *A támogatás összegének kiszámítása*

(237) A Bizottság az exportáló gyártók által e programból húzott gazdasági előnyt az importált gépeket terhelő behozatali vám alóli mentesség tekintetében úgy számította ki, hogy a meg nem fizetett vám teljes összegét felosztotta a vizsgálati időszakra, az alapul szolgáló eszközök hasznos élettartama alapján. Az importált gépeket és nyersanyagokat terhelő héát illetően a gazdasági előny elhanyagolható mértékű volt, így az nem befolyásolta lényegesen a végleges eredményeket.

(238) Az ezen intézkedések tekintetében az exportáló gyártókra vonatkozóan a vizsgálati időszakra megállapított támogatási mérték:

Vállalat	Támogatási mérték
PT Ciliandra Perkasa	0,03 %
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	0,12 %
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	0,16 %
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	0,11 %

3.5. **Egyéb programok**

(239) A Bizottság számos további, különösen kormányzati bevételek elengedésén vagy be nem szedésén keresztül nyújtott támogatást és támogatási programot azonosított, így a tőzsdén jegyzett beruházásokra vonatkozó jövedelemadó-kedvezményeket, az ipari ingatlanok támogatását, az úttörő iparágaknak biztosított adókedvezményeket, valamint az Indonéz Eximbank által kedvezményes feltételek mellett nyújtott exportfinanszírozást és garanciákat.

(240) Mivel a Bizottság nem talált arra vonatkozó bizonyítékokat, hogy az exportáló gyártók ezeket igénybe vennék, ezeket e szakaszban együtt fogja vizsgálni.

([54]) A vizsgálóbizottság jelentései, Brazília – Az adózással és díjakkal kapcsolatos bizonyos intézkedések, WT/DS472/R, Add.1 és Corr.1 / WT/DS497/R, Add.1 és Corr.1, elfogadva: 2019. január 11., a Fellebbezési Testület WT/DS472/AB/R és WT/DS497/AB/R jelentésével módosított változatában, 7.491–7.494. pont.

3.5.1. *A tőzsdén jegyzett beruházásokra vonatkozó jövedelemadó-kedvezmények*

(241) A panasz szerint ez a program jövedelemadó-kedvezményeket biztosít bizonyos üzleti területeken vagy bizonyos régiókban eszközölt beruházások részére az Indonéziában történő közvetlen külföldi és belföldi befektetések ösztönzése érdekében. Közelebbről, a panasz szerint e program a következőket biztosítja:

a) a teljes befektetés 30 %-ának megfelelő nettó adólevonás, amelyet 6 évig, évi 5 %-os mértékben számítanak fel;

b) gyorsított értékcsökkenés és amortizáció;

c) a külföldi adóalany részére fizetett osztalékot terhelő, 10 %-os, vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezmény szerinti alacsonyabb mértékű jövedelemadó-teher; valamint

d) veszteségkompenzáció több mint 5, de legfeljebb 10 évre.

(242) A vizsgálat nagyjából megerősítette a panaszban szereplő állításokat. A vizsgálat ugyanis rávilágított, hogy a programot 2007. január 1-jén hozták létre az 1/2007. sz. kormányrendelettel, majd 2015. április 6-án a 18/2015. sz. kormányrendelettel megújították és módosították, amelyet később a 9/2016. sz. kormányrendelet módosított. Bár a 18/2015. sz. kormányrendelet hatályon kívül helyezi az 1/2007. sz. kormányrendeletet, az 1/2017. sz. kormányrendelet alapján kedvezményekben részesülő vállalatok az e kedvezmények eredeti lejárati időpontjáig továbbra is részesülhettek e kedvezményekben.

(243) E program szerint azon vállalatok, amelyek az Indonéz Köztársaság területén meghatározott régiókban és meghatározott ipari ágazatban eszközölnek beruházást, a következő ösztönzőkben részesülhetnek:

a) a teljes befektetés 30 %-ának megfelelő nettó adólevonás, amelyet 6 évig, évi 5 %-os mértékben számítanak fel;

b) gyorsított értékcsökkenés és amortizáció;

c) a külföldi adóalany részére fizetett osztalékot terhelő, 10 %-os, vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezmény szerinti alacsonyabb mértékű jövedelemadó-teher; valamint

d) veszteségkompenzáció több mint 5, de legfeljebb 10 évre.

(244) Az ellenőrző látogatás során az indonéz kormány kifejtette, hogy a program a Java és Sulawesi régióktól eltérő régiókban történő beruházásokhoz érhető el, és hogy a támogathatóság szempontjából releváns helyszín a beruházás megvalósításának helyszíne, nem pedig a beruházást megvalósító vállalat székhelye. Az indonéz kormány megerősítette továbbá, hogy a CPO értéklánca jogosult a programban való részvételre, a biodízel-gyártókat is beleértve.

(245) A vizsgálat azt mutatta, hogy különböző okokból az exportáló gyártók egyike sem vette igénybe ezt a programot. A vállalatok vagy veszteségesek voltak, és ezért nem volt levonható jövedelemadójuk, vagy nem voltak jogosultak a programban való részvételre, mivel nem teljesítették a beruházások meghatározott régiójára vonatkozó feltételt.

(246) Mivel egyetlen exportáló gyártó sem vette igénybe a programot, a Bizottság a programot nem elemezte tovább.

3.5.2. *Az ipari ingatlanok támogatása*

(247) A panaszos azt állítja, hogy az ipari ingatlanokra vonatkozó program keretében az indonéz kormány különböző ösztönzők révén támogatja a biodízelgyártókat. Közelebbről, a panasz azt állítja, hogy az indonéz kormány a 142/2015. sz. rendelettel létrehozta az úgynevezett „ipari ingatlanok támogatását”. E program keretében minden olyan „*iparvállalat*”, amely „*ipari ingatlanon*” található, adózási ösztönzőkben részesül, és ezenkívül regionális ösztönzőkben is részesülhet.

(248) A panasz szerint ez a program pénzügyi hozzájárulást nyújt az indonéz biodízelgyártóknak az indonéz kormány általi bevételről való lemondás formájában, és az adómegtakarításnak megfelelő mértékű gazdasági előnyt jelent az indonéz biodízel-exportőrök számára. A panasz azt állítja továbbá, hogy ez a program egyedi jellegű, mivel csak ipari ingatlanon található bizonyos vállalatok jogosultak a programban való részvételre, a rendeletben rögzített feltételeknek megfelelően.

(249) A vizsgálat azt mutatta, hogy ezt a programot az indonéz kormány a bizonyos földrajzi térségekbe települt ipari tevékenység támogatására hozta létre, és e területeket a 142/2015. sz. kormányrendelet 1.4. cikke úgy határozza meg, mint központi ipari tevékenységi területeket, amelyek az iparvállalat által kialakított és karbantartott támogató infrastruktúrával rendelkeznek.

(250) A vizsgálat azt is mutatta, hogy ez a program gazdasági előnyt nyújthat a kedvezményezetteknek, mivel a 105/2016. sz. pénzügyminiszteri rendelet bizonyos társaságiadó- és héa-kedvezményekről és a behozatali vámok alóli mentességekről rendelkezik.

(251) A vizsgálat azonban azt mutatta, hogy egyetlen exportáló gyártó sem vette igénybe a programot, ezért a Bizottság e programot nem elemezte tovább.

3.5.3. *Az úttörő iparágaknak biztosított adókedvezmény*

(252) A panasz azt állítja, hogy az úttörő iparágaknak biztosított adókedvezményekre vonatkozó program keretében az indonéz kormány adózási ösztönzőket nyújt annak érdekében, hogy növelje az úgynevezett „úttörő iparágakba" történő közvetlen külföldi befektetést. Közelebbről, a panasz azt állítja, hogy e programot a 130/2011. sz. pénzügyminiszteri rendelet hozta létre 2011-ben. Ezt követően több alkalommal módosították. A programot nemrég, 2018. március 29-én módosították a 35/2018. sz. pénzügyminiszteri rendelettel.

(253) A panasz szerint ez a program pénzügyi hozzájárulást nyújt a kedvezményezetteknek az indonéz kormány általi bevételről való lemondás formájában, valamint adómegtakarítások formájában gazdasági előnyt jelent az előbbiek számára.

(254) A vizsgálat azt mutatta, hogy a szóban forgó program lényegében a társasági adó csökkentését foglalja magában a 103/2016. sz. pénzügyminiszteri rendelettel módosított 159/2015. sz. pénzügyminiszteri rendeletben felsorolt bizonyos üzleti tevékenységeket folytató (úgynevezett úttörő iparágakban tevékenykedő) vállalkozások számára. A vizsgálat arra is rávilágított, hogy a vállalkozásoknak amellett, hogy a pénzügyminisztérium által meghatározott „úttörő iparágban" kell tevékenykedniük, ahhoz, hogy jogosultak legyenek az e programban való részvételre, az úttörő iparágak minden szektora esetében legalább 1 000 000 000 000,00 IDR-t (egybillió rúpiát) kell beruházniuk, a csúcstechnológiát bevezető információs, kommunikációs és technológiai (IKT) szektor kivételével. Az IKT-szektorban működő vállalkozások a kedvezményre való jogosultság érdekében beruházhatnak legalább 500 000 000 000,00 IDR-t (ötszáz milliárd rúpiát). A fentieken kívül bizonyos további jogosultsági feltételek is vannak, nevezetesen, a beruházási terv legalább 10 %-ának megfelelő összeget indonéz bankoknál letétbe kell helyezni, legalább 4:1 adósság-sajáttőke arányt kell fenntartani, és 2011. augusztus 15. óta indonéz jogalany jogállással kell rendelkezni.

(255) A vizsgálat azonban azt mutatta, hogy egyetlen exportáló gyártó sem vette igénybe a programot, ezért a Bizottság e programot nem elemezte tovább.

3.5.4. *Az Indonéz Eximbank által kedvezményes feltételek mellett nyújtott exportfinanszírozás és garanciák*

(256) A panasz szerint a Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia (a továbbiakban: Eximbank), egy 100 %-ban állami tulajdonban álló bank, a pénzügyminisztérium különleges pénzügyi intézményeként jár el, amelynek célja Indonézia külkereskedelmének támogatása. A panaszos szerint az Eximbank ekként preferenciális exportfinanszírozást nyújt az indonéz downstream pálmaolaj-ágazatoknak, köztük a biodízelgyártóknak.

(257) A panasz szerint az Eximbank célja, hogy nemzeti exportfinanszírozás nyújtása révén támogassa a kormányzat politikáit a nemzeti exportprogram ösztönzése keretében, valamint, hogy 2017-es éves jelentésében az Eximbank emellett jelezte, hogy elkötelezett az – ügyfélkörének fő részét képező – pálmaolajhoz kapcsolódó indonéz iparágak tevékeny támogatása mellett.

(258) A panasz azt állítja továbbá, hogy az Eximbank által nyújtott széleskörű pénzügyi szolgáltatások, mint az exportfinanszírozás, exportgaranciák, exportbiztosítás és tanácsadási szolgáltatások, az indonéz kormány által nyújtott pénzügyi hozzájárulásnak minősülnek. A panasz hozzáteszi továbbá, hogy a 2/2009. sz. törvény szerint az Eximbank feladata, hogy a kivitel ösztönzése céljából finanszírozást nyújtson bármely olyan ügylethez vagy projekthez, amely a kereskedelmi banki tevékenység szempontjából nem életképes. Ezzel összefüggésben a panasz azt állítja, hogy az Eximbank 2017-es éves jelentése szerint az Eximbank mind rúpiában, mind külföldi devizákban denominált, 0 %-os nominális kamatlábbal rendelkező finanszírozási eszközöket és követeléseket tartott. A panaszos ezért a panaszban azt állítja, hogy noha nem tudja pontosan azonosítani az Eximbank által a biodízelgyártókra alkalmazott kamatlábat, mindazonáltal azt állítja, hogy az a piaci ár alatt van, ezért a biodízelgyártóknak nyújtott gazdasági előnyt jelent.

(259) A vizsgálat azt mutatta, hogy az Eximbankot az indonéz kormány hozta létre a 2/2009. sz. törvény alapján, és az forgótőke és/vagy beruházás formájában nyújt finanszírozást. Közelebbről, a vizsgálat feltárta, hogy az Eximbank a következő tevékenységeket folytatja:

— az indonéz exportőröknek és tengerentúli importőröknek nyújtott garanciák, valamint a projektteljesítményhez kapcsolódó tenderek,

— az exportőröknek nyújtott biztosítás abban az esetben, ha a fennálló exportbiztosítási ügynökségek nem tudnak szolgáltatást nyújtani, és

— a bankoknak, pénzügyi intézményeknek, exporttermékek exportőreinek és gyártóinak, különösen kis- és középvállalkozásoknak és szövetkezeteknek nyújtott tanácsadási szolgáltatások.

(260) A vizsgálat rávilágított, hogy az exportáló gyártók – egy kivétellel – nem álltak szerződéses jogviszonyban az Eximbankkal. A fentiek ellenére a Bizottság ellenőrizte az exportáló gyártók és bármely állami tulajdonú bank közötti összes kölcsönt. E tekintetben a Bizottság meg tudott győződni arról, hogy az állami tulajdonú bankok által a kölcsönökre alkalmazott kamatláb hasonló a nemzetközi referenciaértékekhez, mind az indonéz rúpiában (a továbbiakban: IDR), mind az amerikai dollárban denominált kölcsönök esetében. Az IDR-ben denominált kölcsönök tekintetében a Bizottság az exportáló gyártók által a kölcsön futamideje alatt fizetendő kamatlábat a Bloombergnél elérhető, hasonló időre szóló indonéz kötvények hozamaival hasonlította össze. A Bizottság megállapította, hogy a kettő hasonló.

(261) Következésképpen, tekintettel arra, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy e program gazdasági előnyt nyújtott volna, a Bizottság nem elemezte tovább a programot.

3.6. **A támogatásra vonatkozó következtetés**

(262) A Bizottság az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban az egyes támogatásokat, illetve támogatási programokat külön-külön vizsgálva kiszámította, hogy az egyes exportáló gyártók kiegyenlíthető támogatásai mekkora összeget tesznek ki, majd ezeket az összegeket összeadta, hogy így az egyes exportáló gyártókra vonatkozóan meghatározza a vizsgálati időszak alatti teljes támogatási összeget. Az alábbiakban feltüntetett összesített támogatási összegek kiszámításához a Bizottság először a támogatási százalékot, vagyis a támogatási összegnek a vállalat teljes forgalmára jutó részét számította ki. Az így kapott százalékértékkel számolva meghatározta az érintett termék Unióba irányuló, vizsgálati időszak alatti kiviteleihez tartozó támogatást. A Bizottság ezt követően kiszámította a vizsgálati időszak alatt az Unióba exportált érintett termék egy tonnájára jutó támogatási összeget, majd ugyanezen kivitel egy tonnára vetített, a költséget, a biztosítást és a fuvardíjat is magában foglaló értékének (CIF-érték) százalékában kifejezte az alábbiakban feltüntetett különbözeteket.

(263) Az indonéz exportáló gyártók teljes körű együttműködésére tekintettel a „minden más vállalathoz” tartozó összeget a Bizottság ideiglenesen az együttműködő vállalatokra meghatározott legmagasabb összeg szintjén határozta meg.

Vállalat	Támogatási mérték
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	15,7 %
Minden más vállalat	18,0 %

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(264) A vizsgálati időszakban 44 olyan uniós gyártó állította elő a hasonló terméket, amely az EBB tagja volt, és további 196 olyan ismert gyártó, amely nem volt tag. Ezek a gyártók alkotják az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „uniós gazdasági ágazatot”.

(265) A (17)–(20) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság három uniós gyártót vett fel a mintába, amelyek a hasonló termék teljes uniós termelésének 18 %-át képviselték.

(266) A Bizottság az EBB által az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan benyújtott információk alapján megállapította, hogy a vizsgálati időszakban a teljes uniós biodízelgyártás körülbelül 13 millió tonnát tett ki.

(267) Az EBB a tagjai által beküldött termelési adatokat gyűjti össze, amely tagok az uniós biodízelgyártás 70 %-áért felelnek. A nem tag gyártók esetében, amelyek az uniós biodízelgyártás 30 %-át adják, az EBB a megfelelő nemzeti ágazati szövetségektől, illetve más, nyilvánosan elérhető forrásokból szerzi be a termelési információkat.

(268) A módszertant és az EBB által gyűjtött adatok helytállóságát a Bizottság az EBB helyiségeiben végzett, az alaprendelet 26. cikke szerinti ellenőrző látogatás keretében ellenőrizte.

3. táblázat

Uniós termelés (tonna)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Teljes uniós termelés	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Index	*100*	*101*	*111*	*111*

Forrás: EBB

(269) A teljes uniós termelés 2015 és 2017 között fokozatosan, 11 %-kal növekedett. A termelés volumene 2017 és a vizsgálati időszak vége között stabil maradt. A 4. táblázatban jelzett uniós felhasználással összevetve az uniós gazdasági ágazat termelése nem tartott lépést a kereslettel, a különbséget az importált biodízel adta.

4.2. **Uniós felhasználás**

(270) A Bizottság az uniós biodízel-felhasználást úgy számította ki, hogy az Unióba érkező biodízel-behozatal mennyiségét hozzáadta az uniós ágazat által az uniós piacon értékesített mennyiséghez.

(271) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

4. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Index	*100*	*97*	*120*	*133*

Forrás: EBB, EU behozatali statisztikák

(272) Az uniós biodízel-felhasználás 2016-ig stabil volt. A felhasználás 2017-ben és a vizsgálati időszakban 2015-höz képest 33 %-kal emelkedett. A biodízel-felhasználás két fontos tényezőtől függ: a dízelüzemanyag felhasználásától és ezen üzemanyag biodízel-tartalmától.

(273) Az egyre növekvő uniós kereslet és az uniós termelés az Unió energiapolitikájának eredménye. A 2009/285/EK irányelv ([55]) („megújulóenergia-irányelv") kimondta, hogy „*a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban legalább az egyes tagállamokban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10 %-a legyen*" (a továbbiakban: keverési követelmény). Az irányelv lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy saját országspecifikus követelményt határozzanak meg.

(274) Az (EU) 2018/2001 irányelvet („második megújulóenergia-irányelv") 2018. december 21-én, ([56]) a vizsgálati időszak után hirdették ki. Az irányelv folytatja a megújuló üzemanyagoknak a közlekedésben történő felhasználásával kapcsolatos politikát, fenntartja a közlekedési ágazat tekintetében kitűzött 10 %-os megújulóenergia-célkitűzést, és fenntarthatósági kritériumokat határoz meg az EU-ban előállított vagy felhasznált minden bioüzemanyagra vonatkozóan.

(275) Az, hogy több biodízelt kevernek az ásványi dízelhez, fontos tényező az uniós biodízelpiac tendenciáinak elemzésében. A biodízel előállítási költsége és ára általában magasabb, mint az ásványi dízel előállítási költsége és ára. Az uniós jogszabályok arra kényszerítik az üzemanyaggyártókat (finomítókat), hogy a fosszilis üzemanyagokkal való keverés céljából biodízelt szerezzenek be.

([55]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

([56]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

(276) A biodízel-felhasználás közvetlenül összefügg azokkal az intézkedésekkel, amelyeket az egyes tagállamok a bizonyos mennyiségű biodízel fosszilis üzemanyagokba való keverését előíró keverési követelmény teljesítése érdekében bevezetnek. A biodízel-felhasználás tehát akkor kezd emelkedni, ha és amikor több tagállam ülteti át az uniós irányelvek szerinti célkitűzéseket a nemzeti jogszabályaiba.

(277) Egy további fontos tényező a dízelüzemanyagnak az uniós közúti közlekedés céljára történő felhasználásával függ össze. Ez a felhasználás az Unió általános gazdasági helyzetétől függ, mivel ez határozza meg az áru- és a személyfuvarozás iránti keresletet.

(278) A dízelüzemanyag (és következésképpen a biodízel) uniós felhasználásához kapcsolódó másik fontos tényező a dízelüzemű tehergépjárművek, az autóbuszok és a személygépkocsik üzemanyag-felhasználási hatékonysága. A nagyobb üzemanyag-felhasználási hatékonyság közvetlenül kisebb dízelfelhasználáshoz vezet. Egy további tényező a dízelmotorokról más típusú üzemanyagot használó motorokra, például benzinüzemű, LPG-/CNG-üzemű, hibrid és teljes mértékben elektromos motorokra való átállás.

4.3. **Az érintett országból érkező behozatal**

4.3.1. *Az érintett országból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(279) A Bizottság a biodízel-behozatal volumenét és piaci részesedését a Surveillance 2 adatbázis ([57]) alapján állapította meg.

(280) Az érintett országból az Unióba érkező biodízel-behozatal az alábbiak szerint alakult. A Bizottság a vizsgálati időszakot negyedévekre osztotta annak érdekében, hogy megjelenítse a vámok 2018. márciusi megsemmisítésének hatását:

5. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az Indonéziából érkező behozatal volumene (tonna)	13 340	31 115	24 984	516 088
Index	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Piaci részesedés	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Index	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Forrás: Surveillance 2 adatbázis

6. táblázat

A vizsgálati időszakban Indonéziából érkező negyedéves behozatali volumenek (tonna)

	2017. negyedik negyedév	2018. első negyedév	2018. második negyedév	2018. harmadik negyedév
Az Indonéziából érkező behozatal volumene (tonna)	0	25 275	227 114	263 678

Forrás: Surveillance 2 adatbázis

(281) Az Indonéziából érkező behozatalra vonatkozó dömpingellenes vámok miatt, amelyeket az 1194/2013/EU rendelet ([58]) vetett ki 2013. november 26-án, 2015 és 2018. február között csak elhanyagolható mértékben került sor Indonéziából az Unióba érkező behozatalra.

([57]) A „felügyelet” vagy megfigyelés alatt álló, az Unió vámterületére behozott egyedi termékek adatbázisa, amelyet az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság működtet.

([58]) A Tanács 1194/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. november 19.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 315., 2013.11.26., 2. o.).

(282) E vámokat azonban az Európai Bíróság egy ítélete 2018 márciusában megsemmisítette ([59]), és ennek eredményeként a behozatal ezt követően drámai módon megemelkedett, amint azt a 6. táblázat mutatja.

4.3.2. *Az érintett országból érkező behozatal árai és áralákínálás*

(283) A fentiekben kifejtetteknek megfelelően a figyelembe vett időszakban végig volt Indonéziából érkező behozatal. Az árak a figyelembe vett időszakban, 2015-től a vizsgálati időszakig a következőképpen alakultak.

7. táblázat

Importár

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Az Indonéziából érkező behozatal árai (EUR/tonna)	853	619	803	671

Forrás: Surveillance 2 adatbázis

(284) A vizsgálati időszakban körülbelül 15 %-os különbség volt ezen importárak és az uniós értékesítési árak (10. táblázat) között. 2015 és 2017 között a különbség 5 % és 10 % között alakult.

(285) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság a következő tényezőket hasonlította össze:

1. az indonéz gyártónak az uniós piacon, az első független vevő számára értékesített behozatalainak terméktípusonkénti, megfelelő súlyozott átlagára, amelyet költség, biztosítás, fuvardíj figyelembevételével (CIF-paritás alapján) állapítottak meg és megfelelőképpen kiigazítottak a behozatali költségek tekintetében; valamint

2. a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti értékesítési árak súlyozott átlaga.

(286) A Bizottság az árakat terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, a visszatérítések és az engedmények levonása után hasonlította össze.

(287) A típusonkénti összehasonlítás a CFPP-re összpontosított, figyelmen kívül hagyva a felhasznált alapanyagot. Egy további, a Bizottság által tekintetbe vett jellemző az volt, hogy a terméket kétszeresen számították-e be a legtöbb tagállamban. Németország esetében, ahol a CO_2-kibocsátás csökkentésének hatékonyságát más módszerrel számítják ki, a Bizottság figyelembe vette a német piac e sajátosságát is.

(288) A Bizottság megjegyezte, hogy egyes indonéz exportőrök az EU-ba irányuló, olyan tanúsítvány (a megújulóenergia-irányelv szerinti tanúsítvány) nélküli kivitelről számoltak be, amely a megújulóenergia-irányelv alapján szükséges ahhoz, hogy a biodízel az uniós keverési követelmény szempontjából beszámítható legyen. A Bizottság úgy tekintette, hogy ezek az értékesítések közvetlen versenyben álltak az uniós gazdasági ágazat megújulóenergia-irányelv szerinti tanúsítvánnyal rendelkező értékesítéseivel, mivel e behozatal szabad forgalomban volt, és a termékek műszaki jellemzői azonosak.

(289) A Bizottság azt állapította meg, hogy a biodízelt vásárló végső fogyasztó legtöbbször nincs tisztában az előállítás során használt alapanyagokkal, vagy az nem érdekli, inkább az az elvárása, hogy a termék megfeleljen egy bizonyos maximális CFPP-szintnek. Ez a szint az évszakoktól és az éghajlati viszonyoktól függően változik. A nyári hónapokban és a melegebb régiókban magasabb CFPP-szintek értékesíthetők, míg a téli hónapokban és a hidegebb régiókban alacsonyabb CFPP-szintű biodízelre van szükség.

([59]) 2016. szeptember 15-én az Európai Unió Törvényszéke (a továbbiakban: Törvényszék) ítéletet hozott a T-80/14., a T-111/14–T-121/14. (5) és a T-139/14. (6) sz. ügyben (a továbbiakban: az ítéletek), amelyekkel megsemmisítette a végleges rendelet 1. és 2. cikkét, amennyiben azok az említett ügyek felpereseire (a továbbiakban: az érintett exportáló gyártók) vonatkoznak. Az Európai Unió Tanácsa eredetileg fellebbezést nyújtott be az ítéletek ellen. Ugyanakkor a Tanács azon döntését követően, hogy visszavonja fellebbezéseit, az ügyeket 2018. március 2-án, illetve március 5-én törölték az Európai Bíróság nyilvántartásából (a Bíróság elnökének a C-602/16 P. és C-607/16 P–C-609/16 P. sz. egyesített ügyekben 2018. február 15-én hozott végzése, valamint a C-603/16 P–C-606/16 P. sz. ügyekben 2018. február 16-án hozott végzése). Következésképpen az ítéletek jogerőre emelkedtek és kihirdetésük időpontjától kötelezővé váltak.

(290) A tiszta PME magasabb CFPP-szintjére (általában CFPP + 13) tekintettel azt általában nem önmagában keverik ásványi dízellel, hanem gyakran először alacsonyabb CFPP-vel rendelkező más biodízelekkel keverik, hogy CFPP + 5 vagy CFPP 0 keveréket kapjanak, majd ezt keverik ásványi dízellel.

(291) A keverékben használt PME mennyisége az évszaktól és az európai helyszíntől függ. Dél-Európában télen CFPP – 5-öt, nyáron CFPP + 5-öt használnak. Észak-Európában télen CFPP – 10-et, nyáron CFPP 0-t használnak. Minél magasabb a CFPP, annál nagyobb arányban használható PME a biodízel-keverékben. ([60])

(292) Az egyes exportáló gyártók általi áralákínálás kiszámítása érdekében a Bizottság először összehasonlította az Indonéziából érkező behozatalt, amely tisztán pálmaolajból előállított biodízelből áll, az uniós gazdasági ágazat által értékesített, tisztán pálmaolajból előállított biodízellel.

(293) Következésképpen az uniós gazdasági ágazat által értékesített ezen típusú biodízel közvetlen versenyben állt az Indonéziából importált biodízellel, a WTO vizsgálóbizottságának Indonéziából származó biodízelről szóló jelentésével ([61]) összhangban. Ez az összehasonlítás a mintában szereplő uniós gyártók összes értékesítésének körülbelül 20 %-ára terjedt ki. A WTO ítélkezési gyakorlata szerint nincs olyan követelmény, amely szerint a belföldi gazdasági ágazat értékesítéseinek valamely meghatározott százalékát kellene figyelembe venni az árakra gyakorolt hatások elemzésében ([62]).

(294) A PME-behozatalnak a PME-értékesítéssel való e közvetlen összehasonlításának eredményét a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti PME-értékesítése forgalmának százalékában fejezte ki. Az érintett országból érkező, exportőrök általi behozatal áralákínálási különbözetének súlyozott átlaga az uniós piacon 6,0 % és 11,6 % között alakult.

(295) A mintában szereplő uniós gyártók értékesítéseinek fennmaradó része alacsonyabb CFPP-vel rendelkezik, ami lehetővé teszi e termékek alacsonyabb hőmérsékleten történő használatát. Mivel az indonéz behozatal és az uniós gazdasági értékesítései közötti fenti összehasonlítás a mintában szereplő uniós gyártók értékesítéseinek csak körülbelül 20 %-ára terjedt ki, a Bizottság két másik típusú ár-összehasonlítást is elvégzett az áralákínálásra vonatkozó e megállapítás megbízhatóságának értékelése érdekében.

(296) A második lehetőség keretében a Bizottság kibővítette az összehasonlítást oly módon, hogy a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített leggyakoribb típusú biodízelt, a 0 fok körüli CFPP-vel rendelkező biodízelt (a továbbiakban: FAME0) is bevonta az összehasonlításba. E célra – a fizikai tulajdonságokban mutatkozó különbség piaci értékének figyelembevételével – lefelé korrigálta a FAME0 árait. E piaci értéket a Bizottság a FAME10 és a FAME0 között az uniós piacon mutatkozó árkülönbség alapján értékelte. Ez az összehasonlítás az uniós gazdasági ágazat összes értékesítéseinek 55 %-ára terjedt ki, és 7,4 %-os áralákínálást mutatott.

(297) Ez az összehasonlítás figyelembe veszi, hogy a CFPP0-s biodízel – a FAME0 – általában különböző biodízeltípusok keveréke, amely gyakran akár 20 % PME-t is tartalmaz. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a FAME0 uniós piacon fennálló értékesítési árát befolyásolja az előállítása érdekében kevert biodízelek ára, ezért az összehasonlítás megfelelő az egymáshoz hasonló termékek összehasonlításának ellenőrzése céljára.

(298) A harmadik lehetőség keretében a Bizottság – terméktípustól függetlenül – összehasonlította az indonéz exportáló gyártók teljes behozatalát a mintában szereplő uniós gyártók összes értékesítéseivel. Ez az összehasonlítás 17,5 %-os áralákínálást mutatott ([63]).

(299) Ez az összehasonlítás azt mutatta, hogy az Indonéziából támogatott áron érkező PME-behozatal azzal a hatással járna, hogy csökkentené az uniós piacon értékesített legtöbb keverék árát.

(300) Következésképpen mindhárom típusú ár-összehasonlítás jelentős mértékű áralákínálást mutatott. Ezért a használt módszerektől függetlenül a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az indonéz behozatal árai jelentősen az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáltak.

(301) A Bizottság ezenkívül a (328) preambulumbekezdésben elemezte, hogy a támogatott behozatal erodálta-e az uniós gazdasági ágazat árait.

([60]) WT/DS480/R Európai Unió – Az Indonéziából származó biodízelre kivetett dömpingellenes intézkedések, 7.152. pont.
([61]) WT/DS480/R Európai Unió – Az Indonéziából származó biodízelre kivetett dömpingellenes intézkedések, 7.143–7.161. pont.
([62]) WT/DS480/R Európai Unió – Az Indonéziából származó biodízelre kivetett dömpingellenes intézkedések, 7.160. pont.
([63]) A WT/DS480/R, 7.160. pontban Indonézia azzal érvelt, hogy az indonéz behozatal és az uniós gazdasági ágazat által értékesített, az összes uniós értékesítés 37 %-át kitevő kevert CFFP 0 biodízel közötti összehasonlítás nem megfelelő. Indonézia azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottságnak az uniós értékesítések fennmaradó 63 %-ának értékesítési árait kellett volna összehasonlítania. Ez az összehasonlítás a (284) preambulumbekezdésben említett árkülönbözethez hasonlóan megerősíti, hogy a vizsgálati időszakban jelentős áralákínálás volt.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(302) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(303) A (17)–(20) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság a kár, valamint az értékesítési árakra, az értékesített mennyiségekre, a piaci részesedésekre és az uniós gazdasági ágazat nyereségére kifejtett negatív hatás meghatározása érdekében mintavételt alkalmazott.

(304) A kár meghatározásához a Bizottság makrogazdasági és mikrogazdasági kármutatókat különböztetett meg. A makrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók kérdőívre adott válaszaiban szereplő adatok, valamint az EBB által szolgáltatott információk alapján értékelte.

(305) A Bizottság ellenőrizte az EBB által benyújtott adatok gyűjtésének módszerét, valamint azt, hogy az információt megfelelő dokumentáció és kutatási eljárás támasztotta-e alá.

(306) Mindkét adatsor reprezentatívnak bizonyult az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából.

(307) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a támogatás összegének nagysága, valamint a gazdasági ágazat felépülése a korábbi támogatás vagy dömpingelt behozatal hatásaiból.

(308) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(309) A figyelembe vett időszakban a teljes uniós termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult:

8. táblázat

Termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Termelési kapacitás (tonna)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Index	*100*	*103*	*104*	*106*
Kapacitáskihasználás	74 %	72 %	79 %	77 %

Forrás: EBB

(310) A figyelembe vett időszakban a termelési kapacitás a növekvő kereset tekintetbe vétele érdekében lassan emelkedett. Ugyanakkor, mivel az uniós gazdasági ágazat a támogatott behozatal jelentős növekedése miatt csak nagyon korlátozott mértékben tudta kihasználni a piaci növekedés előnyeit, különösen a vizsgálati időszak alatt, a termelési kapacitás növekedése jelentősen alacsonyabb a kereslet növekedésénél.

(311) A termelésre vonatkozó, a (309) preambulumbekezdésben szereplő információkhoz hasonlóan az EBB a tagjaitól, köztük nemzeti szövetségektől szerez be kapacitási adatokat, a nem tagok tekintetében pedig a kapacitást érintő információkat más, nyilvánosan elérhető forrásokból gyűjti.

(312) A termelési kapacitási számadatok nem tartalmazzák a kapacitás jelentős részét, amely kihasználatlannak minősül. Az EBB kifejtette, hogy számos telepített biodízelüzem már több éve nem működik, ezeket úgy kell tekinteni, hogy hosszú távon használaton kívül vannak. Ezek az üzemek, noha névlegesen telepítették őket, csak a műszaki kiigazításba történő beruházást és jelentős időt követően tudnák újraindítani a termelést.

(313) Az uniós gazdasági ágazat általi kapacitáskihasználás 3 százalékponttal, 74 %-ról 77 %-ra emelkedett a figyelembe vett időszakban. Az ágazatban 2017-ben és a vizsgálati időszakban volt a legmagasabb szintű a kapacitáskihasználás.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(314) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

9. táblázat

Értékesítési volumen és piaci részesedés

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen az uniós piacon (tonna)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Index	*100*	*97*	*115*	*113*
Piaci részesedés	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Forrás: EBB, behozatali és kiviteli statisztikák

(315) Az uniós gazdasági ágazat értékesítései 2015 és 2016 között csökkentek, 2017-ben emelkedtek, azonban azt követően a vizsgálati időszakban kis mértékben visszaestek.

(316) Az értékesítést meghatározó tényezők ugyanazok, mint amelyek az uniós felhasználást is meghatározzák. A behozatal a 2015 és 2016 közötti időszakban nem érintette jelentős mértékben az értékesítési szinteket, ezért maradhatott viszonylag stabil mind az értékesítések, mind a pici részesedések mértéke.

(317) Az Indonéziából érkező behozatalt terhelő vámok megszüntetése 2018-ban megváltoztatta a piaci képet. A vámok megszüntetését követően az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2016-hoz képest jelentősen (közel 15 %-kal) csökkent, különösen 2017 és a vizsgálati időszak között.

4.4.2.3. Növekedés

(318) Noha az uniós piac a figyelembe vett időszakban 33 %-kal bővült, az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége és termelése csak 13 %-kal, illetve 11 %-kal nőtt. Az uniós gazdasági ágazat tehát csak nagyon korlátozott mértékben tudta kihasználni a piaci növekedés előnyeit a vizsgálati időszakban, mivel e növekedés jelentős részét felszívta a behozatal, többek között az Indonéziából érkező támogatott behozatal egyre nagyobb mennyisége.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(319) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak száma	2 763	2 762	2 733	2 841
Index	*100*	*100*	*99*	*103*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	4 267	4 329	4 782	4 625
Index	*100*	*101*	*112*	*108*

Forrás: EBB

(320) Az uniós gazdasági ágazat foglalkoztatása a figyelembe vett időszak alatt változatlan maradt. A termelékenység 2016 és 2017 között nőtt, majd kis mértékben, négy százalékponttal csökkent.

4.4.2.5. A kiegyenlíthető támogatások összegének nagyságrendje és a korábbi támogatás vagy dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés

(321) Az Indonéziából érkező támogatott behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása valószínűleg jelentős lesz, tekintettel e behozatal kiemelkedő mennyiségére és alacsony áraira.

(322) 2013. november 26-án az EU végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Indonéziából érkező biodízel-behozatalra. E vám mértéke 8,8 % és 20,5 % között alakult.

(323) A (282) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint ezeket a dömpingellenes vámokat 2018 márciusában megsemmisítették, és ennek következtében az Indonéziából érkező behozatal látható növekedésnek indult. Amint azt a Bizottság a (280) preambulumbekezdésben megjegyezte, az indonéz behozatal piaci részesedése a vizsgálati időszakban – szinte kizárólag a vizsgálati időszak második felében – elérte a 3,3 %-ot.

(324) Az alacsony, az uniós gazdasági ágazat árainak jelentősen alákínáló vagy azokat erodáló áron érkező, növekvő behozatal következtében az uniós gazdasági ágazat veszített piaci részesedéséből, és nem tudta kihasználni a piaci növekedés előnyeit.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(325) A mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon független vevők részére felszámított súlyozott átlagos értékesítési egységárak a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

11. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységárak az Unióban a teljes piacon (EUR/tonna)	715	765	832	794
Index	*100*	*107*	*116*	*111*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	728	767	827	791
Index	*100*	*105*	*114*	*109*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók

(326) A mintában szereplő uniós gyártók által független vevőknek felszámított, súlyozott átlagos értékesítési egységár 2015 és 2017 között 16 %-kal emelkedett. Az árak ezt követően 2017 és a vizsgálati időszak között 5 százalékponttal csökkentek.

(327) A mintában szereplő uniós gyártók termelési egységköltsége az ártendenciákat követte és 2015 és 2017 között 14 %-kal emelkedett. A költségek ezt követően 2017 és a vizsgálati időszak között 5 százalékponttal csökkentek.

(328) A biodízel-piac árérzékeny árupiac. Egy ilyen árupiacon a 10 % körüli áralákínálás jelentős leszorító hatást gyakorol az árakra. Ezen árnyomás következtében az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt nem tudta kihasználni a csökkenő költségek előnyeit, mivel ezt a költségcsökkenést teljes mértékben tovább kellett hárítania a fogyasztóira, hogy elkerülje még nagyobb piaci részesedés elvesztését.

(329) Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat egy egyébként kedvező piaci helyzetben a jelentős mennyiségű, alacsony árú támogatott behozatal által gyakorolt árnyomás miatt nem tudta javítani a nem kielégítő árrését.

4.4.3.2. Munkaerőköltség

(330) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

12. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	71 573	65 237	65 874	65 730
Index	*100*	*91*	*92*	*92*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók

(331) Az átlagos munkaerőköltség 2015 és 2016 között csökkent, majd ezt követően a vizsgálati időszak végéig stabil maradt.

4.4.3.3. Készletek

(332) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintjei a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

13. táblázat

Készletek

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	85 725	92 291	87 864	88 457
Index	*100*	*108*	*102*	*103*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók

(333) Az mintában szereplő uniós gyártók készletszintjei a figyelembe vett időszak során viszonylag stabilak maradtak. Tekintettel arra, hogy az érintett terméket ömlesztve árusítják, egyetlen szállítmány volumene jelentős, több mint 10 000 tonna lehet és az ügylet pontos időpontjától függően jelentős hatást gyakorolhat a készletek szintjére. A készletszint tehát kevésbé hasznos mutató az uniós gazdasági ágazat szempontjából.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(334) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

14. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
A független vevők részére történő uniós értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Index	*– 100*	*900*	*800*	*824*
Pénzforgalom (EUR)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Index	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Beruházások (EUR)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Index	*100*	*41*	*198*	*67*
A beruházások megtérülése	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Index	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók

(335) A Bizottság a mintában szereplő három uniós gyártó jövedelmezőségét oly módon állapította meg, hogy az értékesítési forgalom százalékos arányában megadta a hasonló termék független uniós vevőknek történő értékesítéséből származó adózás előtti nettó nyereséget. A jövedelmezőség az értékesített áruk költségén alapul.

(336) A jövedelmezőség a teljes figyelembe vett időszak alatt a jövedelmezőségi küszöb közelében volt, a forgalom 1 %-a alatt maradt.

(337) Az alacsony nyereségszintek ellenére az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak egészében pozitív pénzforgalmat termelt műveleteiből. Az ágazat tehát képes volt arra, hogy tevékenységeit saját maga finanszírozza.

(338) Az uniós gazdasági ágazat a teljes figyelembe vett időszakban folytatta a beruházásokat. A beruházások a teljes időszak során jelentős ingadozást mutattak, a legmagasabb szintet 2017-ben érték el.

(339) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában kifejezett nyereség. A beruházások megtérülése alacsony, azonban pozitív volt, az ágazat pedig 2016 és a vizsgálati időszak vége között nyereséges volt.

(340) Az uniós gazdasági ágazat nyereségben kifejezett pénzügyi teljesítménye a vizsgálati időszak alatt korlátozta a tőkebevonási képességet.

4.4.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(341) Az Indonéziából érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt elhanyagolható mértékű volt 2018 márciusáig, a fennálló dömpingellenes vámok megszüntetéséig. A vámok megszüntetése következtében a behozatal a vizsgálati időszak alatt jelentősen emelkedett és elérte a 3,3 %-ot.

(342) Az uniós felhasználás a figyelembe vett időszak alatt folyamatosan emelkedett, a teljes időszak tekintetében 33 %-os növekedést ért el. Ezt a pozitív fejleményt az uniós gazdasági ágazat termelési és értékesítési volumene csak részben tükrözte, mivel ezek ugyanebben az időszakban csak 11 %-kal, illetve 13 %-kal emelkedtek. Ennek következtében a többek között Indonéziából érkező behozatal növelte a piaci részesedését.

(343) A figyelembe vett időszak alatt a kármutatókból vegyes kép rajzolódott ki. Az uniós gazdasági ágazat termelése és értékesítése bizonyos fokig követte a piaci keresletet, azonban az uniós gazdasági ágazat a piaci növekedésből csak a figyelembe vett időszak vége felé tudott nagyon korlátozott mértékben hasznot húzni.

(344) A figyelembe vett időszak alatt a beruházások ingadozást mutattak. Az uniós gazdasági ágazat alkalmazottainak száma a figyelembe vett időszak alatt stabil marad, ami a növekvő termeléssel együtt növekvő alkalmazottankénti termelékenységhez vezetett.

(345) Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőség ugyanakkor a figyelembe vett időszakban végig gyenge maradt. Ez azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazat nem tudta elérni a rendes nyereséges műveletek szintjét.

(346) Az értékesítés és a termelés növekvő fogyasztás generálta emelkedése ellenére az uniós gazdasági ágazat nem mutatta annak jelét, hogy gazdasági helyzete javulna. Noha a vizsgálati időszakban a jelentős kár megléte nem állapítható meg meggyőzően, a Bizottság megvizsgálja, hogy fennáll-e legalább a jelentős kár bekövetkezésének lehetősége.

5. A KÁR BEKÖVETKEZÉSÉNEK LEHETŐSÉGE

5.1. **Bevezetés**

(347) Az alaprendelet 8. cikke (8) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az Indonéziából érkező támogatott behozatal következtében fennáll-e a jelentős kár bekövetkezésének lehetősége az uniós gazdasági ágazatban.

(348) Az alaprendelet 8. cikke (8) bekezdésének második albekezdésével összhangban annak elemzésekor, hogy az uniós gazdasági ágazatot fenyegeti-e jelentős kár, a Bizottság olyan tényezőket vett figyelembe, mint:

— a kérdéses támogatás vagy támogatások jellege és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatása,

— az Unióba érkező támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedése, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti,

— az exportőr megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitása vagy az ilyen kapacitásokban jelentkező hirtelen bekövetkező számottevő növekedés, ami az Unióba irányuló támogatott kivitel mennyiségének számottevő növekedésére utal, figyelembe véve az exporttöbblet felvételére alkalmas egyéb exportpiacok elérhetőségét is,

— az, hogy a behozatal olyan árszinten lép-e be, amely alkalmas arra, hogy jelentős mértékben lenyomja az árakat vagy megakadályozza olyan áremelések alkalmazását, amelyek alkalmazására egyébként sor került volna, és feltehetően növeli a további behozatal iránti keresletet, valamint

— a készletek szintje.

5.2. **A kérdéses támogatás vagy támogatások jellege és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatása**

(349) A (263) preambulumbekezdésben a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy fennáll kiegyenlíthető támogatás az alaprendelet rendelkezései értelmében. E támogatások arra utalnak, hogy az érintett termék szóban forgó behozatala kormányzati támogatásban részesül. A vizsgálati időszakban feltárt jelentős áralákínálás és árerózió a várakozások szerint a közeljövőben még kedvezőtlenebbül fogja érinteni az uniós gazdasági ágazatnak már a vizsgálati időszakban is megfigyelt kényes gazdasági helyzetét.

(350) Emellett a (203) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az indonéz kormány belföldi biodízel-ágazatot támogató intézkedései garantálják, hogy a biodízel-kivitel igen versenyképes maradjon a CPO alacsonyabb beszerzési költségei miatt (az uniós gyártókkal szemben, akik nem élvezik az ilyen alacsony árak előnyeit). Ezért tehát előre látható, hogy az érintett termék támogatott behozatala az indonéz kormány támogatási intézkedéseinek jellege miatt továbbra is kedvezőtlenül fogja érinteni az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetét.

5.3. **Az Unióba érkező támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedése, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti**

(351) Egyértelmű az összefüggés a 2018 márciusa óta Indonéziából az uniós piacra érkező behozatal hirtelen és jelentős megnövekedése és a kivetett dömpingellenes vámok ugyanabban a hónapban történő megszüntetése között. Ez jelzi az indonéz exportáló gyártók azon képességét, hogy gyorsan tudnak alkalmazkodni a változó piaci viszonyokhoz.

(352) Ezért, tekintettel az uniós piac vonzerejére az indonéz kivitel szempontjából, a Bizottság úgy tekintette, hogy a dömpingellenes vámok 2018. márciusi megszüntetését követően az, hogy az Indonéziából érkező biodízel-behozatal volumene jelentősen megnövekedett, annak valószínűségét jelzi, hogy e behozatal továbbra is emelkedni fog.

5.4. **Megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitás és harmadik országok felvevőképessége**

(353) Az indonéz kormány által szolgáltatott információk szerint az indonéz biodízelgyártók termelési kapacitása jelentősen, körülbelül 300 %-kal meghaladja a belföldi keresletet. E termelési kapacitás több mint fele szabad kapacitás, amelyet az indonéz exportőröknek exportálniuk kell, ha növelni kívánják jelenleg alacsony kapacitáskihasználásukat.

(354) Az indonéz biodízelgyártóknak a vizsgálati időszak alatti szabad kapacitása az uniós felhasználás körülbelül 40 %-ának felel meg. Ez az adat az indonéz kormány által szolgáltatott, ellenőrzött információkon alapul.

(355) 2017 novemberében az Egyesült Államok ideiglenes dömpingellenes vámokat és kiegyenlítő vámokat vetett ki az Indonéziából érkező biodízel-behozatalra. Ezeket a 2018 áprilisában kivetett, a dömpingellenes vámok esetében 92 % és 277 % közötti, a kiegyenlítő vámok esetében 34 % és 65 % közötti mértékű végleges vámok nagyjából megerősítették.

(356) Az Egyesült Államokban kivetett vámok magas szintje azt jelenti, hogy ez a piac nem fogja tudni felvenni az indonéz szabad kapacitás jelentős részét. Nincs más olyan ismert exportpiac, amely felvehetné a rendkívül nagy indonéz szabad kapacitást, mivel az Egyesült Államok és az Unió együtt a biodízel világszintű felhasználásának körülbelül kétharmadát adja.

(357) Az indonéz gyártók a számukra elérhető más jelentős piacok hiányában várhatóan az uniós piacra fogják irányítani szabad kapacitásaikat, további kárt okozva az uniós gazdasági ágazatnak.

5.5. **A támogatott behozatal árszintje**

(358) Az Indonéziából a vizsgálati időszakban az uniós piacra érkező biodízel-behozatal ára lényegesen elmaradt az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott ártól. A (294) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság az áralákínálási különbözet súlyozott átlagát 6,0 % és 11,6 % közötti értékben állapította meg a vizsgálati időszak tekintetében. Az összes termékkategória összehasonlítása is 15 % és 17,5 % közötti áralákínálást mutat.

5.6. **Készletszint**

(359) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintjének alakulását a (332) preambulumbekezdés ismerteti részletesen. Az említettek szerint amiatt, hogy az érintett terméket ömlesztve értékesítik, a készletszint kevésbé hasznos mutatója a kár lehetséges bekövetkezésére vonatkozó elemzésnek.

5.7. **Következtetés**

(360) A kár bekövetkezésének lehetőségére vonatkozó, a (348) preambulumbekezdésben felsorolt tényezők elemzése alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat törékeny gazdasági helyzetét valószínűsíthetően súlyosbítja az Indonéziából érkező, várható és folyamatos támogatott biodízel-behozatal, ami az alaprendelet 8. cikkének (8) bekezdése szerint megerősíti annak ideiglenes megállapítását, hogy fennáll a kár bekövetkezésének lehetősége.

6. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

6.1. **A támogatott behozatal hatása**

(361) A (280) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint 2015 és 2017 között, valamint a vizsgálati időszak első hónapjaiban Indonéziából csak elhanyagolható mértékű behozatal érkezett az Unióba. A vizsgálati időszak második felében ugyanakkor jelentősen megnövekedett a behozatal. A (280) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően az indonéz behozatal piaci részesedése a vizsgálati időszakban 3,3 %-ot tett ki. Amint a (294) preambulumbekezdés mutatta, az indonéz biodízel-behozatal 6,0–11,6 %-kal alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak a vizsgálati időszakban, és ez áralákínálás a követendő megközelítéstől függően még magasabb is lehetett. A Bizottság azt is megállapította, hogy az indonéz biodízel-behozatal a vizsgálati időszakban erodálta az uniós gazdasági ágazat árait.

(362) Az indonéz biodízel támogatott, az uniós gazdasági ágazat árai alatti árakon történő behozatalának jelentős és hirtelen növekedése következtében az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban piaci részesedést vesztett, és az egyébként kedvező piaci helyzetben nem tudta javítani nem kielégítő árrését.

(363) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy e támogatott behozatal kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(364) Ezenkívül az indonéz biodízelgyártók nem csupán jelentős szabad kapacitással rendelkeznek, amely az Unióba irányítható, de Indonézia második legnagyobb exportpiacának – az Egyesült Államoknak – a lezárása az indonéz többlettermelést a – világszintű felhasználás 40 %-át adó – Unió felé irányította. Az Unió így a támogatott indonéz biodízel-behozatal legvonzóbb célállomása lett, az uniós gazdasági ágazat kárára.

(365) A Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy a támogatott indonéz biodízel-behozatal felveti az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár bekövetkezésének lehetőségét.

6.2. **Egyéb ismert tényezők**

(366) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy más ismert tényezők – akár egyedileg, akár együttesen – gyengíthetik-e a támogatott behozatal és a kár bekövetkezésének ideiglenesen megállapított lehetősége közötti az ok-okozati összefüggést olyannyira, hogy ez az összefüggés már ne legyen valódi és lényeges.

6.2.1. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(367) Az indonéz behozatalon kívül csak három másik országból: Argentínából, Malajziából és a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) érkező behozatal rendelkezett jelentős piaci részesedéssel a figyelembe vett időszakban. Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

15. táblázat

Harmadik országokból érkező behozatal

Ország		2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Argentína	Volumen (tonna)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Index	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Piaci részesedés	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Átlagár	633	0	636	621
Malajzia	Volumen (tonna)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Index	*100*	*78*	*108*	*116*
	Piaci részesedés	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Átlagár	880	975	1 007	899
Kína	Volumen (tonna)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Index	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Piaci részesedés	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Átlagár	818	763	812	778
Minden ország, Argentína, Indonézia, Malajzia és Kína kivételével	Volumen (tonna)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Index	*100*	*187*	*200*	*193*
	Piaci részesedés	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Átlagár	771	789	894	852

Forrás: Surveillance 2 adatbázis

(368) Az Argentínából érkező behozatal 2017-ben 2,8 %-os piaci részesedést ért el, és a vizsgálati időszak alatt közel 10 %-ra emelkedett. E behozatal korábbi vizsgálat tárgyát képezte, amely 2019 februárjában végleges kiegyenlítő vám kivetéséhez ([64]) és a felajánlott kötelezettségvállalások elfogadásához ([65]) vezetett. A vizsgált azt mutatta, hogy abban az időpontban a támogatott behozatal az adott ügyre vonatkozó vizsgálati időszak végén, vagyis 2017 végén az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár bekövetkezésének lehetőségével járt.

([64]) A Bizottság (EU) 2019/244 végrehajtási rendelete (2019. február 11.) az Argentínából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (HL L 40., 2019.2.12., 1. o.).

([65]) A Bizottság (EU) 2019/245 végrehajtási határozata (2019. február 11.) az Argentínából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetését követően felajánlott kötelezettségvállalások elfogadásáról (HL L 40., 2019.2.12., 71. o.).

(369) Az Argentínából érkező behozatal bizonyos fokig felelős volt bizonyos kármutatók kedvezőtlen alakulásáért, így az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenéséért és azért, hogy nem volt képes teljes mértékben kihasználni a vizsgálati időszak alatt növekvő uniós felhasználást. Így az Indonéziából érkező behozatal átlagára, amely a vizsgálati időszakban tonnánként 671 EUR-t tett ki, magasabb volt, mint a vizsgálati időszakban Argentínából érkező behozatal ára, amely tonnánként 621 EUR-t tett ki.

(370) Ugyanakkor az argentin behozatal által okozott kár bekövetkezésének múltbeli lehetőségét, e behozatal rendkívül alacsony árait is ideértve, a Bizottság 2019. februárban kiegyenlítő vámok kivetése és a felajánlott kötelezettségvállalások elfogadása révén kezelte. Ezért azóta az indonéz behozatal vált az uniós gazdasági ágazatot érő kár bekövetkezése lehetőségének fő okává, és az argentin behozatal nem gyengíti a támogatott behozatal és a jelentős kár bekövetkezésének lehetősége közötti ok-okozati összefüggést olyannyira, hogy az összefüggés már ne lenne valódi vagy lényeges.

(371) A malajziai behozatal egyenletes szintet képviselt a figyelembe vett időszak egészében, piaci részesedése 2,4 % és 3,0 % között alakult, árai pedig jelentősen magasabbak voltak (899 EUR/tonna) az indonéz áraknál (671 EUR/tonna), sőt, még az uniós értékesítési áraknál is. Így ez nem gyengíti az okozati összefüggést.

(372) A Kínából érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt folyamatosan nőtt, és a vizsgálati időszakban 1,7 %-os piaci részesedést ért el. A Kínából érkező behozatal ugyanakkor lényegesen alacsonyabb mennyiséget tesz ki, mint az Indonéziából érkező behozatal, és a kínai árak lényegesen magasabbak (778 EUR/tonna) az indonéz áraknál (671 EUR/tonna). Így ez nem gyengíti az okozati összefüggést.

(373) Az Argentínán, Indonézián, Kínán és Malajzián kívüli más harmadik országokból érkező behozatal egyszer sem haladta meg az összesen 1,5 %-os piaci részesedést. Ezért ezen más országok egyike sem tudott jelentős befolyást gyakorolni az uniós gazdasági ágazatra, különös tekintettel e behozatal korlátozott mennyiségére.

(374) A fenti elemzés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az egyéb országokból érkező behozatal a vizsgálati időszakban nem gyengítette a támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot érő kár bekövetkezésének lehetősége közötti ok-okozati összefüggést.

6.2.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(375) A figyelembe vett időszakban a mintában szereplő uniós gyártók egyike sem exportált biodízelt. Az alábbi exportstatisztikák ezért az Eurostat adatain alapulnak és az uniós gazdasági ágazat egészére vonatkozó becslést mutatnak. Az adatok az EU-ból a 3826 00 10 és 3826 00 90 KN-kód alatt történő, közzétett biodízel-exportra vonatkoznak:

16. táblázat

Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (tonna)	199 740	336 394	323 085	462 368
Index	*100*	*168*	*162*	*231*

Forrás: Eurostat

(376) Az uniós gazdasági ágazat kivitele korlátozott volt. A figyelembe vett időszak egyik évében sem haladta meg az összes értékesítése 4 %-át. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem gyengíthette a támogatott behozatal és a kár bekövetkezésének lehetősége közötti ok-okozati összefüggést.

6.3. **Következtetés**

(377) A Bizottság a figyelembe vett időszakban Indonéziából érkező, növekvő mértékű támogatott behozatal és a jelentős kár bekövetkezésének lehetősége közötti összefüggést azonosított.

(378) A Bizottság megkülönböztette és szétválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait és az Indonéziából érkező támogatott behozatal káros hatásait.

(379) A Bizottság megállapította, hogy az egyéb azonosított tényezők, mint az egyéb harmadik országokból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, sem önmagukban, sem együttesen nem gyengítik az ok-okozati összefüggést. A Bizottság megjegyzi, hogy noha az Argentínából érkező támogatott behozatal a vizsgálati időszak alatt és nem sokkal azt követően szintén hozzájárult a kár bekövetkezésének lehetőségéhez, ezt a problémát a Bizottság időközben 2019 februárjában kiegyenlítő vámok kivetésével és a felajánlott kötelezettségvállalások elfogadásával kezelte.

(380) Az Indonéziából érkező behozatal ugyanis 2019. februárt követően tovább emelkedett, ami azt mutatja, hogy továbbra is ez a behozatal marad a kár bekövetkezése lehetőségének fő oka:

17. táblázat

A vizsgálati időszakot követően Indonéziából érkező behozatal volumene (tonna)

	2018/10	2018/11	2018/12	2019/1	2019/2	2019/3	2019/4	2019/5
Az Indonéziából érkező behozatal (tonna)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Forrás: Surveillance 2 adatbázis

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

(381) Az alaprendelet 31. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy egyértelműen arra a következtetésre lehet-e jutni, hogy jelen esetben a kiegyenlíthető támogatások teljes összegének megfelelő kiegyenlítő intézkedések elfogadása a kárt okozó támogatás megállapítása ellenére sem szolgálja az Unió érdekét. A Bizottság az uniós érdek meghatározását a különböző érintett érdekek teljes körének elemzésére alapozta, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a fogyasztók érdekeit is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(382) A biodízel fontos tényező az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére és az Európai Unió energiaellátása fenntarthatóságának javítására irányuló törekvésben.

(383) Az uniós gazdasági ágazat főként az uniós mezőgazdaság által termesztett alapanyagot használ. Az upstream mezőgazdasági olajágazat is nagymértékben függ a biodízel-ágazattól. A biodízel Indonéziából érkező behozatala tehát nem csak a biodízel-ágazatot érinti, hanem az uniós mezőgazdasági szektort is.

(384) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete sérülékeny, hiszen még nem épült fel a korábban elszenvedett dömpingelt behozatal hatásaiból. Ennek megfelelően a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

7.2. **A független importőrök érdeke**

(385) A (22) preambulumbekezdésben említettek szerint csak két független importőr válaszolt a Bizottság által kiküldött kérdőívre. Mindkét importőr kijelentette, hogy ellenzi intézkedések bevezetését. A Gunvor importőr megjegyezte továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetét a nem hatékony termelési rendszer és irányítás okozza.

(386) A Bizottság megjegyzi, hogy a biodízel-importőrök, a két együttműködő vállalatot is beleértve, nagyon gyakran olyan kereskedők az uniós piacon, amelyek nem csak világszerte importálnak és exportálnak biodízelt, hanem az uniós gyártóktól beszerezett biodízellel is kereskednek. Mindkét együttműködő importőr Indonéziából, egyéb harmadik országokból és az uniós gazdasági ágazattól is vásárol biodízelt. Ezért üzleti tevékenységükhöz csak bizonyos fokig támaszkodnak az Indonéziából származó ellátásra.

(387) Ugyanakkor az uniós gyártók, különösen a nagyobb gyártók, nagymértékben saját értékesítési láncukra támaszkodnak. A Bizottság tehát nem várja, hogy az importőrök teljes mértékben képesek lesznek helyettesíteni az intézkedésekkel érintett behozatal szintjét az uniós gyártóktól beszerezett biodízellel.

(388) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vámok kivetése nem szolgálná az importőrök érdekét. Az importőröket érintő esetleges negatív hatás ugyanakkor részben kiegyenlíthető az uniós gazdasági ágazattól beszerzett biodízel kereskedelmének megnövekedett volumenével.

7.3. **A felhasználók/fogyasztók érdeke**

(389) Felhasználók vagy fogyasztók az eljárás megindításáról szóló értesítésben szereplő kifejezett felhívás ellenére nem működtek együtt a vizsgálattal.

(390) A dízelüzemanyag-gyártók, azaz a finomítók importált vagy az uniós gazdasági ágazat által gyártott biodízelt vásárolnak. A (273) és a (274) preambulumbekezdésben említett jogi követelmények miatt a finomítóknak biodízelt kell adniuk a piacon értékesített ásványi dízelhez.

(391) Ezért az intézkedések bevezetését követően a töltőállomásokon mutatkozó áremelkedés leginkább a végső fogyasztókat érintené. Az ásványi dízel ára, kevés kivételtől eltekintve, alacsonyabb a biodízel áránál. Mivel az ásványi dízelhez kevert biodízel mértéke általában nem haladja meg a 10 %-ot, a biodízel bármely áremelkedésének negatív hatása a fogyasztóra hárítás előtt felhígul.

7.4. **A támogatások kereskedelmet torzító hatásai / a hatékony verseny visszaállítása**

(392) Az alaprendelet 31. cikke (1) bekezdésének értelmében különös figyelmet kell fordítani a kárt okozó támogatásnyújtás kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére.

(393) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az indonéz gyártók mesterségesen alacsony árakon jelentős mennyiségű támogatott biodízelt értékesítenek az uniós piacon. Ha ez a helyzet folytatódik, az indonéz exportőrök fenn fogják tartani tisztességtelen versenyelőnyüket, tovább gyengítve az uniós gazdasági ágazat már most is sérülékeny helyzetét. Ennek következtében a támogatott indonéz behozatal kereskedelemtorzító hatásai idővel fokozódni fognak, és továbbra is kizárják majd az uniós gazdasági ágazattal szembeni egyenlő versenyfeltételeket.

7.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(394) A Bizottság ideiglenesen azt állapította meg, hogy a vámok kivetése a fogyasztói árak emelkedésének hatásával járna. Ugyanakkor a fogyasztók által vásárolt végtermék korlátozott (tipikusan nem több mint 10 %-os) biodízeltartalma miatt a dízelüzemanyag árára gyakorolt e negatív hatás a biodízel ára közvetlen változásának csak kis részét tenné ki.

(395) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt az Indonéziából származó biodízel-behozatalra vonatkozó kiegyenlíthető támogatások teljes összegének megfelelő kiegyenlítő intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekeit.

8. **NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL**

(396) A panaszosok 2019. május 22-én az alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján kérelmet nyújtottak be az Indonéziából érkező biodízel-behozatalok nyilvántartásba vétele iránt.

(397) A panaszosok a nyilvántartásba vételt a következők alapján kérték:

a) az indonéz biodízel-ágazat nagymértékű támogatására vonatkozó bizonyítékok;

b) olyan súlyos kár bekövetkezésének tényleges és jelentős kockázata, amelyet nehéz lenne orvosolni, ha a behozatal a jelenlegi tendenciákat követve tovább emelkedne; valamint

c) a behozatalok lehető leghamarabb történő nyilvántartásba vételének szükségessége a kár megismétlődésének megelőzése érdekében, figyelemmel a behozatal szezonális jellegére.

(398) A Bizottság az alaprendelet 16. cikkének a nyilvántartásba vett behozatalokra kivetett vámok beszedésének feltételeit meghatározó (4) bekezdése fényében megvizsgálta a kérelmet. A Bizottság a vizsgálata során figyelembe vette a nyilvántartásba vétel iránti kérelemre vonatkozóan az indonéz kormánytól, a Gunvor importőrtől és Wilmar exportáló gyártói csoporttól érkezett észrevételeket.

(399) Az alaprendelet 16. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottságnak mérlegelnie kell, hogy van-e elegendő bizonyíték arra, hogy olyan súlyos körülmények fognak fennállni, hogy az érintett termék esetében a kiegyenlíthető támogatásokban részesülő termék viszonylag rövid időszakon belüli nagy mennyiségű behozatala nehezen helyrehozható kárt okoz.

(400) Ezenkívül az alaprendelet 16. cikke (4) bekezdésének d) pontja alapján a Bizottságnak értékelnie kell, hogy „feltételezések szerint az ilyen kár ismétlődő előfordulásának megakadályozása céljából szükségessé válik[-e] az ilyen behozatal vonatkozásában kiegyenlítő vámok visszamenőleges hatályú alkalmazása”.

(401) A 4. szakaszban kifejtetteknek megfelelően a Bizottság nem állapította meg, hogy az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszak alatt jelentős kár érte. A Bizottság ehelyett az 5. és a 6. szakaszban kifejtetteknek megfelelően azt állapította meg, hogy a támogatott behozatal által okozott kár bekövetkezésének lehetősége áll fenn.

(402) Következésképpen a Bizottság nem tudta megállapítani, hogy a támogatott behozatal az alaprendelet 16. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében nehezen helyrehozható kárt okoz.

(403) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a nyilvántartásba vétel feltételei nem állnak fenn.

(404) Mivel a Bizottság elegendő bizonyítékkal rendelkezett arra vonatkozóan, hogy a 16. cikk (4) bekezdésének c) pontjában foglalt követelmény nem teljesül, a 24. cikk (5a) bekezdésének megfelelően a három hetes előzetes tájékoztatási időszak alatt nem vette nyilvántartásba az Indonéziából érkező biodízel-behozatalokat.

9. IDEIGLENES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

(405) A Bizottságnak a támogatással, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetései alapján az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének megfelelően ideiglenes kiegyenlítő vámot kell kivetni az Indonéziából származó biodízel-behozatalra.

9.1. Ideiglenes intézkedések

(406) Az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdésében foglalt szabályoknak megfelelően, amelyek szerint az ideiglenes kiegyenlítő vámnak meg kell egyeznie a kiegyenlíthető támogatások előzetesen megállapított teljes összegével, ideiglenes intézkedéseket kell alkalmazni az Indonéziából származó biodízel-behozatalra.

(407) A fentiek alapján az ideiglenes kiegyenlítő vám vámtételei a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes kiegyenlítő vám
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	15,7 %
Minden más vállalat	18,0 %

(408) Az e rendeletben meghatározott, a konkrétan megnevezett vállalatokra alkalmazandó egyedi kiegyenlítő vámtételek e vizsgálat ténymegállapításai alapján kerültek megállapításra. Ezek a vámtételek tehát a jelenlegi vizsgálat során az érintett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözték. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében külön nem említett vállalatok – köztük a konkrétan megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtétel alkalmazandó. Esetükben az egyedi kiegyenlítő vámtételek egyike sem alkalmazható.

(409) Ha a későbbiek folyamán valamely vállalat megváltoztatja a nevét, a vállalat kérheti ezen egyedi kiegyenlítő vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz ([66]) kell intézni. A kérelemnek tartalmaznia kell az összes olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változtatás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

10. TÁJÉKOZTATÁS AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN

(410) A Bizottság az alaprendelet 29a. cikkével összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt az információt a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások pontosságával kapcsolatban írásban észrevételeket tegyenek.

(411) Észrevételek a Wilmar csoporttól, a Permata csoporttól és a P.T. Ciliandra Perkasa vállalattól érkeztek. A Bizottság a számszakinak tekinthető hibákat kifogásoló észrevételeket figyelembe vette, és megfelelő módon korrigálta a vámtételeket.

11. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(412) A felelősségteljes ügyvitel érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(413) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatban tett ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosulhatnak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság ideiglenes kiegyenlítő vámot vet ki az Indonéziából származó, jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kódok: 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 és 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-kódok: 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 és 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC-kód: 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC-kódok: 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 és 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC-kódok: 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 és 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC-kódok: 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 és 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC-kódok: 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 és 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC-kódok: 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 és 3824 99 92 20), 3826 00 10 és ex 3826 00 90 (TARIC-kódok: 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 és 3826 00 90 30) KN-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termék behozatalára: szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában.

(2) Az (1) bekezdésben megnevezett, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó ideiglenes kiegyenlítő vám vámtételei a következők:

Vállalat	Ideiglenes kiegyenlítő vám	TARIC-kiegészítő kód
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama és PT Musim Mas (Musim Mas csoport)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata csoport)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia és PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar csoport)	15,7 %	B789
Minden más vállalat	18,0 %	C999

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

([66]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő a határidő után beérkező kéréseket megvizsgálja, és az adott eset körülményeinek megfelelően dönthet elfogadásukról.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket négy hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. augusztus 12-én

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER